

ISSN 1906-6317

กระแสรักษ์สิ่งแวดล้อม

Kanlayano Journal

ปีที่ 7 ฉบับที่ 23 เดือนมีนาคม-เมษายน-พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

0153-9061 (ISSN) 8552 2446 คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ๕2 ศึกษาศาสตร์ ๗ ไร่ ๓๖๖ ไร่ ๓๖๖ ไร่ ๓๖๖ ไร่

ภาพเนื่องจากหน้าปก

อาตมา กำลังทำอะไรกับเด็ก ๆ อยู่ หรือเด็กนั่งล้อมอยู่ทำอะไรกัน ขออธิบายให้ทราบ
คำว่า “ร้อน แล้ง แห้ง เค็ม” ได้ปรากฏเกิดขึ้นกับสวนของวัด และคนรอบ ๆ สวนวัด

สวนรอบ ๆ ที่ข้าง ๆ วัด เขาต้นไม้ตาย เนื่องจากน้ำเค็มขึ้น บวกกับฝนไม่ตกแห้งแล้ง
อากาศร้อนจัด ทุเรียนเป็นใบไหม้ตายเป็นจำนวนมาก ถึงขั้นเรียกว่า คนที่ปลูกทุเรียน
ปลูกต้นไม้ที่ ห่อใจไปไม่ใช่หน่อย เราก็มานั่งคิด “เอ้ ! วิธีที่จะขุดบ่อเก็บน้ำก็ไม่ใช่ จะง่ายนัก”
เพราะน้ำก็จะระเหยแห้งได้ อะไรได้ พอไปพบพบาก็เห็นเขาเอาน้ำใส่ขวด “เอ้ ! เรา
ไปพบพบไปเดือน 2 เดือน มันก็ยังอยู่เต็มขวด”

ก็เลยนึกชวนญาติโยมมาบริจาคขวดน้ำดื่ม ใครที่ดื่มน้ำหมด แล้วขวดอยู่เปล่า ๆ เราก็มา
กรอกน้ำฝนน้ำคลอง น้ำบ่อ น้ำสวนนี้ ช่วงที่มันยังไม่เค็ม ไม่ขาด ยังไม่แห้ง ยังไม่แล้ง ตอนฤดู
ฝนตกใหม่ ๆ นี้ น้ำกรอกไว้ ก็เลยชวนเด็ก ๆ กรอกให้สวดคำกรอกเขาบ้าง แล้วเวลาน้ำเค็ม
ขึ้นมา หน้าแล้ง ฝนไม่ตก น้ำที่รดในร่องสวนมันแห้ง ในบ่อ ในคลองมันแห้ง หรือมันเค็มใช้ไม่
ได้ เราก็เอาน้ำที่กรอกขวดไว้ตอนที่น้ำมันจืดไปคว่ำขวดเทราดโคน หรือเจาะปากขวด
“เอาตะปูเจาะ” แล้วก็คว่ำ ๆ 2 ขวด 3 ขวด มันก็ค่อยหยดไป ๆ 2 วัน หมด ต้นไม้ก็ไม่สลบ
ไม่แห้ง ไม่เหี่ยว ไม่ตาย กลายเป็นช่วยกันรักษาพืชผล พืชอาหารไม่ให้ขาดแคลน แล้วเป็น
การลดโลกร้อน

ถ้าใครมีขวดเหลือใช้ เห็นภาพที่เด็กกำลังกรอกอยู่กับอาตมาก็ ขอให้ช่วยนำมาบริจาคให้วัด
หน่อย วัดจะได้แก่ “ร้อน แล้ง แห้ง เค็ม” รักษาต้นไม้ที่ปลูกไว้ให้เจริญงอกงาม และถ้าออก
ผลมา ญาติโยมมาวัดก็จะใส่กระชุกระเช้าแจกกันไปกินไปรับประทาน “บุญก็ได้ ไล่ก็เต็ม”

หวังว่า คงจะหาขวดมาทำบุญที่วัด โดยไม่ต้องเสียสตางค์ ไม่ต้องเขียนเช็ค ไม่ต้องถูกสอบ
ถ้าทำบุญแบบนี้วัดก็ไม่ถูกสอบ โยมก็ไม่ต้องไปโกง ไปคอร์รัปชันเงินที่ไหนมาทำบุญทำทาน
เอาของที่รกรบ้าน แล้วก็ไปทิ้งกัน ในน้ำในคลองนี้ มองดูแลไม่สวยไม่งาม แต่ถ้าเอามากรอก ๆ
ตั้ง ๆ เอาไปใส่โคนต้นไม้ไว้ อาตมา รู้สึกสนุกอย่างหนึ่ง ตรงที่ว่า พอเราเดินไปนี่ “อ้าว ! น้ำรด
มันอยู่โคนอยู่แล้วนี่” เขามีคิดเดินไปนี่ ก็คิดว่าทะเลรอบ ๆ ต้นกลั่นต้นกล้วยแล่นได้น้ำลูกเครือใหญ่
เพราะว่าบางทีนี่ “พอไม่มีน้ำ” ก็ไม่มีอารมณ์จะรด แต่เห็นขวดตั้งอยู่รอบโคนนี่ “แค่จับมัน
เอียง” เปิดฝาจุกแล้วจับมันเอียง แค่นี้ต้นไม้ก็ได้น้ำกินแล้ว ได้อาหารแล้วและในไม่ช้าต้นไม้
โตก็ให้อาหารแก่คน “คนก็ไม่เป็นโรคอดอาหาร” จะไม่ต้องซื้อข้าวของผลหมากรากไม้แพง
ขอฝากภาพหน้าปกและอธิบายไว้แค่นี้ เจริญพร.

พระราชธรรมนิเทศ

(พระพยอม กลฺยาณ)

ปีที่ 7 ฉบับที่ 23 เดือนมีนาคม-เมษายน-พฤษภาคม พุทธศักราช 2558

ISSN 1906-6317

เจ้าของ

มูลนิธิสวนแก้ว, องค์การสาธารณประโยชน์

ประธานอำนวยการ

พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)

คณะที่ปรึกษา

พระครูศรีปริยัติขยาภรณ์, พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร
พระมหาสุชาติ เกตุคมโม, หม่อมนิดาภา จันทนุรักษ์,
คุณสมบัติ ชำตะรุประชีวิน, คุณกรทอง ต่านวิริยะกุล,
คุณสันติ เขว้นพัฒน์, คุณมัทรมชน วงศ์บุญธรรม,
คุณกนกจอม เอกวงศ์กุล, คุณศิริพร ชื่นครุฑ,
คุณกรกมล แซ่ใจ, น.ต.เสริม หัตถโกศล,
คุณประดิษฐ์ นันต์, คุณสุภัทรา แซ่อึ้ง, คุณสุทธิพร บุญภักดี

บรรณาธิการ

อดัมมยตา

กองบรรณาธิการ

ว.จิณณโสตุณี, พระเร้งชัย เตชะโพล, แม่ชีอุไร บุญธรรม,
คุณอนุชา ยอดบรรยง, คุณฉัตรชัย ราชวิริยกุล,
คุณธรรณ ต๊ะปัญญา, คุณนิชากร โตดนาดี,
คุณเกษรณ รามัญอุดม, คุณสุทธิพงษ์ วงษาชัย

วัตถุประสงค์ของวารสารกัลยาโน

1. เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
2. เพื่อส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมรายอันดีงาม
3. เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและประเพณีไทย
4. เพื่อประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมูลนิธิสวนแก้วและวัดสวนแก้ว
5. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของพุทธศาสนิกชน

ออกแบบสิ่งพิมพ์

สำนักงานวารสารกัลยาโน (ติกัลยาโน) วัดสวนแก้ว

หมู่ที่ 1 ต.บางเลน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

Computer Graphics : ว.จิณณโสตุณี

เว็บไซต์ / อีเมล

[www.kanlayano.org /](http://www.kanlayano.org/)

Email : Kanlayano@yahoo.com

Kanlayano@gmail.com

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอกฉัตร กราฟฟิก 99/1610 พิศาล-
โคตรการ 8 แขวงสามตำ เขตบางขุนเทียน กทม. โทร. 0 2496 5267

บรรณาธิการ ชวนคุย

“ร่อนกายอาบน้ำบรรเทาได้ แต่ร้อนใจอาบน้ำไม่ได้...ต้องอาบธรรมะถึงคลายได้”

สุขสันต์ วันสงกรานต์ปีใหม่ไทยทุกท่านครับ

วันเวลาเปลี่ยนผ่านสรรพชีวิตให้เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป โดยความจริงแล้ว เวลาจะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เวลาตามปฏิทิน และเวลาตามจิต กล่าวคือ เวลาตามปฏิทินมีนาฬิกาเป็นตัวชี้วัด ซึ่งต่างจากเวลาตามจิต ที่ใช้ความรู้สึกของเราเป็นตัววัดว่า สั้นหรือยาว เพราะฉะนั้น เวลาที่มีปัญหากับมนุษย์มากที่สุด คือ เวลาตามจิต ที่เกิดความวุ่นวายให้กับตัวเราและผู้เกี่ยวข้องเสมอ ดังนั้น วิธีการจะดับความวุ่นวายทางจิตที่ดี ต้องศึกษาธรรมะ เพื่อเป็นการศึกษาและเรียนรู้เวลาตามจิตของเราไปเลยว่า จิตใจเรามีความรู้สึกและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นตามความรู้สึกหรือว่าแก้ไขด้วยปัญญา นี่แหละ คือ โภทย์ที่ควรตั้งไว้ในใจ

ช่วงนี้ประเทศไทยเรา เข้าสู่ฤดูร้อนผสมกับพายุลมฝนปนกันไป และเกิดภาวะ “ร้อน แล้ง แห้ง เค็ม” แต่ที่แน่ ๆ จิตใจของเราสัมผัสได้ที่สุด คือ ร้อนกาย ถ้าหากร้อนกายมาก ๆ เข้า จะอันตรายต่อการร้อนทางจิตใจอีกด้วย หากมนุษย์ไม่ฝึกฝนตัวเองให้ดีพอ ปัญหาอุปสรรคของชีวิตก็จะเข้ามาเยี่ยม โดยเป็นแขกที่ไม่รับเชิญ เราต้องไล่ออกไปเสีย เหมือนคำโบราณเปรียบว่า “แขกมาต้องไล่ลงเรือน”

และที่สำคัญที่สุด ของสมาชิกร่วมโพธิ์แก้วที่ขาดและลืมไม่ได้เป็นอันขาด คือ วันที่ 24 เมษายนของทุกปี จะเป็นวันครบรอบคล้ายวันเกิดของพระเดชพระคุณพระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อยอดมของพวกเรา ที่ท่านจะมีสิริอายุ ครบ 66 ปี ดังนั้น จึงขอเรียนเชิญทุกท่านที่เป็นศิษยานุศิษย์และประชาชนทั่วไปร่วมถวายมุทิตาจิตได้โดยพร้อมเพรียงกันในวันนั้น

การอ่านธรรมะ เชื่อได้ว่า เป็นดอกไม้ที่เบิกบานในชีวิต ในหนังสือวารสารกัลยาณโณ ฉบับที่ 23 ที่ท่านกำลังอ่านอยู่ มีบทความเรื่องราวที่สำคัญทันต่อยุคสมัยที่เกิดขึ้น ซึ่งหลวงพ่อยอดมได้บรรยายธรรม และได้ตอบปัญหาเอาไว้ มีคำตอบอย่างชัดเจนและคลายความสงสัย ตลอดจนยังมีบทความที่ผู้รู้หลายท่านได้เขียนลง ก็เป็นเรื่องที่น่าสนใจและเติมเต็มสติปัญญาได้เป็นอย่างดี

ปัญหาต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตของมนุษย์ ถ้าเป็นชาวพุทธแท้ จะไม่สนใจในไสยศาสตร์ ไม่สนใจในปาฏิหาริย์ ทุกปัญหาต้องพึ่งตนเองเป็นสำคัญในการแก้ไข จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุดครับ

อัมมมยตา...

ขอยินยง ทรงศักดิ์ เป็นหลักวัด เพื่อขจัด สิ่งร้าย มลายสูญ
ด้วยบารมี ที่ทำ ช่วยคำจุน ได้เป็นบุญ หนุนถึง ชิงนิพพาน

น้อมกตเวทิตา

คณะพระภิกษุ-สามเณร และศิษยานุศิษย์

ร่วมถวายมุทิตาจิตแด่...พระราชธรรมนิเทศ (หลวงพ่อพยอม)

เนื่องในวาระมีสิริอายุครบ 66 ปี

ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี (หน้ามูสถนิธิตวนแก้ว)

วันศุกร์ที่ 24 เมษายน 2558 เวลา 05.00 น. เป็นต้นไป

สวนทุเรียนทฤษฎี “ยกระดับหน้า”

5	บิดเบือนศาสนา โดย...พระราชธรรมนิเทศ	91	ระเบียงจิต “ศีลที่ปฏิบัติง่าย สมานิสบาย ๆ ปัญญาที่ทันเวลา” โดย...เรื่องของกู
17	“ถามมา...ตอบเอง” โดย...พระราชธรรมนิเทศ	97	ชุมนุมคติธรรม “การให้ ย่อมนำ ความสุขมาให้” โดย...ละอองธรรม
55	“แนะแนวการเทศนา” โดย...พระราชธรรมนิเทศ	101	สวนแก้วแฟร์ “ทำไมต้องมะกรูด” โดย...มูลนิธิสวนแก้ว
71	สกุ๊ปพิเศษ : ข้อคิด สะกิดธรรม “ทำไมบวชไม่สึก”	105	ภาพ...พัฒนา
74	เก็บตก ประเด็นร้อน “คนอายุจะยืน” โดย...พระราชธรรมนิเทศ	113	ยิ้มเข้าไว้ ใจไม่ทุกข์ “อะไรคือสมบูรณ์แบบ” โดย...โยมแอ้ว สังขทาน
75	สะกิดธรรม จาก...สวนโมกข์ ถึง...สวนแก้ว เรื่อง “ธรรมะเท่านั้น ที่ต้องศึกษาปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหา” โดย...พุทธทาส	114	วิตามินใจ “อดทนและรอคอย” โดย...นายมะเนาว์
79	ใคร่ครวญในธรรม เรื่อง “พิจารณาภรรยานุสติ 5” โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร	115	ประชาสัมพันธ์ “กองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว” และใบปวารณาฯ
87	ฤดูฝน ชุ่มฉ่ำธรรม... เรื่อง “ก้อนข้าวที่ลุกเป็นไฟ” โดย...พระเร้งชัย เตชพลโ	117	รายนามผู้บริจาคทรัพย์พิมพ์ วารสารกัลยาณโ

บิ๊ดเป็อน ศาสนา

การบิ๊ดเป็อนศาสนากำลังเป็นที่โจทย์ขานกัน
นั้น ถ้าจะถามว่า ส่วนตัวแล้วเห็นเขาบิ๊ดเป็อนอะไรกัน ก็เห็น
ตั้งแต่บิ๊ดเป็อนที่ซัด ๆ มีอยู่ 3-4 ประเด็น

1. “บิ๊ดเป็อนการทำบุญ”

ที่สอนคำสอนเรื่อง “บุญ” โดยไม่เน้นพูดเรื่องการทำ
เรื่องทำให้เกิดการทำบุญทิ้งมงาย ผิดพลาดเสียหาย จนกระทั่ง
ถึงขั้นเมาบุญ หลงบุญ ยึดบุญ ติดบุญ จนกระทั่งทำให้บุญนี้
เพี้ยนไป กลายเป็นทุกข์ เป็นโทษไป

ทั้ง ๆ ที่ความหมาย ก็คือ “เครื่องชำระบาป” หรือ
“ชำระความเศร้าหมอง ทำจิตให้สะอาด” “บุญ” คือ เครื่อง

...ทำบุญมากจึงไม่เป็นตัวชี้ว่า...
 จะทำให้จิตสะอาดได้ตามความหมายของบุญ
 แต่มันจะเสียหายที่สุดวายวอดวินาศ
 ก็คือการไปยุให้คนทำบุญจนหมดตัวเหมือนกับว่า...”

ชำระจิตให้สะอาด เช่น มีความโลภ
 มันก็สกปรก “คิดแย่ง คิดเอา
 โกง คอร์รัปชันทุจริต งบ” เป็นจิต
 สกปรกพวกนี้

การทำบุญการใส่บาตร การให้
 ทาน มันก็เป็นการชำระ พวกนี้มันก็ไม่ได้
 เสียเสียมากเสียสละต่างเคอะเขอะ แล้วก็
 ไม่ได้ชี้ว่า “ทำมากถึงจะชำระได้ ทำ
 น้อยชำระไม่ได้” ถ้าเป็นอย่างนั้นมัน
 ก็ผิดตรงที่ว่า เอามาพูดว่า “ทำบุญ
 นี้ต้องทำเยอะถึงจะได้เยอะ
 ทำมากได้มาก” มันเหมือนเครื่อง
 ซักผ้านี้ ถ้าเรามีวิธีซักดี อาจจะผง
 ซักฟอกไม่ต้องมาก มันก็สะอาด แต่ถ้า
 วิธีซักไม่ดีใส่ไปหมดทั้งห่อ ทั้งกล่อง
 มันก็ไม่สะอาด

แต่เดี๋ยวนี้เรากำลังทุ่มใส่ผง
 ซักฟอกเยอะ ๆ แต่เป็นวิธีเลอะ ๆ ของ
 บางสำนัก ที่กระหายหิวเงินเกินไป ก็
 เลยบอก “ทำเยอะได้เยอะ ทำมาก
 ได้มาก ทำน้อยได้น้อย” เปรียบเทียบ

ให้เห็นว่า การซักฟอกใจให้สะอาดนี้
 มันคล้าย ๆ กับการซักผ้า บางทีเรามี
 เครื่องขี้ซักดี ตากแดดดี กลิ่นเหม็น
 อับชื้น เชื้อรา ก็ไม่มี แต่ว่าถ้าซักไม่ดี วิธี
 ไม่ดี ตากไม่ดี มันก็อับชื้นเชื้อรา ถึงจะ
 ใส่ผงซักฟอกเยอะยังไงก็มีปัญหา

เพราะฉะนั้น ทำบุญมากจึงไม่
 เป็นตัวชี้ว่า จะทำให้จิตสะอาดได้
 ตามความหมายของบุญ แต่มันจะ
 เสียหายที่สุดวายวอดวินาศ ก็คือ
 การไปยุให้คนทำบุญจนหมดตัว
 เหมือนกับว่า สั่งให้เทพซักฟอกหมด
 กล่องเลย โดยไม่คำนึงว่า จะต้องไปใช้
 วันอื่นอีกเลย เหมือนกับแนะนำให้คนเท
 กระป๋องหมดเลย โดยไม่นึกถึงรายจ่าย
 รายใช้ที่จะต้องมียวันต่อไปเลย ลองคิด
 ดูว่า “โง่หรือฉลาด” มันเป็นการ
 บิดเบือนบุญไปอย่างมากมาย
 โดยไม่ถือหลักกันเลยว่า

1) พระพุทธเจ้าทรงตรัส “ทำบุญอย่าให้กระตขานและโกละแห่งตน”

2) ทรงไม่สรรเสริญคนให้มาก ให้เยอะ ให้ถี่ให้บ่อย แต่สรรเสริญคนใคร่ครวญดี แล้วนำออกให้ “วิเจยฺยทานํ สุตตปฺปสตุถิ” เป็นต้น

ซึ่งแปลว่า “ไม่สรรเสริญหรือ คนที่ให้มาก ให้เยอะ ให้ถี่ให้บ่อย แต่สรรเสริญคนใคร่ครวญดี แล้วนำออกให้” แล้วคนเราได้ใคร่ครวญถ้วนถี่ แล้วเขาก็จะไม่หลงบุญ เมานบุญ บ้าบุญ อย่างที่หลวงพ่อบุญทาสท่านว่า แต่เพราะมีคนบิดเบือน เพราะว่ามันได้ประโยชน์จากการสอนแบบนี้ เอาธรรมะมาให้คนทำบุญแบบทุ่มสุด แบบหมดเนื้อ

หมดตัว นี่คือการบิดเบือนคำสอนในประเภทบุญก่อน เอาแค่เป็นตัวอย่างแล้วก็ยังมีบอกไว้อีกเยอะแยะ ในพวกเกี่ยวกับคำที่ไม่ให้ลืมหืมตัว มัวเมาบุญนี้ให้รู้จัก และขอพูดย่อสั้นเกี่ยวกับเรื่องบุญสักนิดหนึ่งว่า

ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า “บุญสูงสุด บุญมาก” โดยให้คำนี้ถึงตัวผู้รับ (ทักษิณียบุคคล บุคคลผู้ควรรับทักษิณา) ที่เป็นเนื้อนาบุญ มีลำดับในการใคร่ครวญ ในพระสูตรตันตปิฎก มัชฌิมนิกาย อุपरินิชาสกเถร 3 ภาค 2-หน้าที่ 394 ข้อที่ 711-712 ว่า

1) ทำทานแก่สัตว์เดรัจฉาน 100 ครั้ง : ผลบุญที่ได้รับยังน้อยกว่า ทำทานกับคนไม่มีศีลแม้เพียงครั้งเดียว

เจริญเมตตาตาต้อง...เสียดสตางค์ไหม ?

เจริญอุเบกขาต้อง...เสียดสตางค์ไหม ?

2) ทำทานกับคนไม่มีศีล 100 ครั้ง : ผลบุญที่ได้รับ
ยังน้อยกว่า ทำทานกับผู้ที่มีศีล 5 แม้เพียงครั้งเดียว

3) ให้ทานกับผู้ที่มีศีล 5 มากถึง 100 ครั้ง : ผลบุญที่
ได้รับยังน้อยกว่า ให้ทานกับผู้ที่มีศีล 8 แม้เพียงครั้งเดียว

4) ให้ทานกับผู้ที่มีศีล 8 มากถึง 100 ครั้ง : ผลบุญ
ที่ได้รับยังน้อยกว่า ถวายทานกับผู้ที่มีศีล 10 แม้เพียงครั้ง
เดียว

5) ถวายทานกับผู้ที่มีศีล 10 มากถึง 100 ครั้ง : ผล
บุญที่ได้รับยังน้อยกว่า ถวายทานแต่สมมุติสงฆ์แม้เพียง
ครั้งเดียว

6) ถวายทานแต่สมมุติสงฆ์ 100 ครั้ง : ผลบุญที่
ได้รับยังน้อยกว่า ถวายทานแก่พระโสดาบันแม้เพียงครั้ง
เดียว

7) ถวายทานแต่พระโสดาบัน 100 ครั้ง : ผลบุญที่
ได้รับยังน้อยกว่า ถวายทานแก่พระสกิทาคามี แม้เพียง
ครั้งเดียว

8) ถวายทานแต่พระสกิทาคามี 100 ครั้ง : ผลบุญ
ที่ได้รับยังน้อยกว่า ถวายทานพระอนาคามีแม้เพียงครั้ง
เดียว

9) ถวายทานแต่พระอนาคามี 100 ครั้ง : ผลบุญ
ที่ได้รับยังน้อยกว่า ถวายทานให้พระอรหันต์ แม้เพียงครั้ง
เดียว

10) ถวายทานแก่พระอรหันต์ 100 ครั้ง : ผลบุญที่
ได้รับยังได้น้อยกว่า ถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แม้
เพียงครั้งเดียว

11) ถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า 100 ครั้ง :
ผลบุญที่ได้รับยังได้น้อยกว่า ถวายทานแต่พระสมเด็จสัมมา
สัมพุทธเจ้า แม้เพียงครั้งเดียว

12) ถวายทานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า 100 ครั้ง : ผลบุญที่ได้รับยังได้น้อยกว่า การถวายสังฆทานที่มีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะถวายเพียงครั้งเดียว

...ฯลฯ...

หรือในพระสูตรตันตปิฎก เล่มที่ 15 อังคุตตรนิกาย สัตตก-อฏฐก-นวกนิบาต เวลामสูตร ข้อที่ 224 ก็ตรัสถึงสิ่งสูงสุดที่เป็นมหาทาน สรุปได้ว่า...

...ฯลฯ...

13) การสร้างวิหารถวายสงฆ์ผู้มาจากทิศทั้ง 4 (ให้โดยไม่เจาะจงผู้รับว่าต้องเป็นภิกษุรูปนั้นรูปนี้) : ได้ผลบุญมากกว่าให้ทาน ภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข

14) การมีจิตเลื่อมใสถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระสงฆ์เป็นสรณะ (การถือสรณคัมภ์) : ก็ยังน้อยกว่าการสร้างวิหารถวายสงฆ์ผู้มาจากทิศทั้ง 4 (ให้โดยไม่เจาะจงผู้รับว่าต้องเป็นภิกษุรูปนั้นรูปนี้)

15) การถือศีล 5 : ก็มีผลมากกว่า การถือสรณคัมภ์

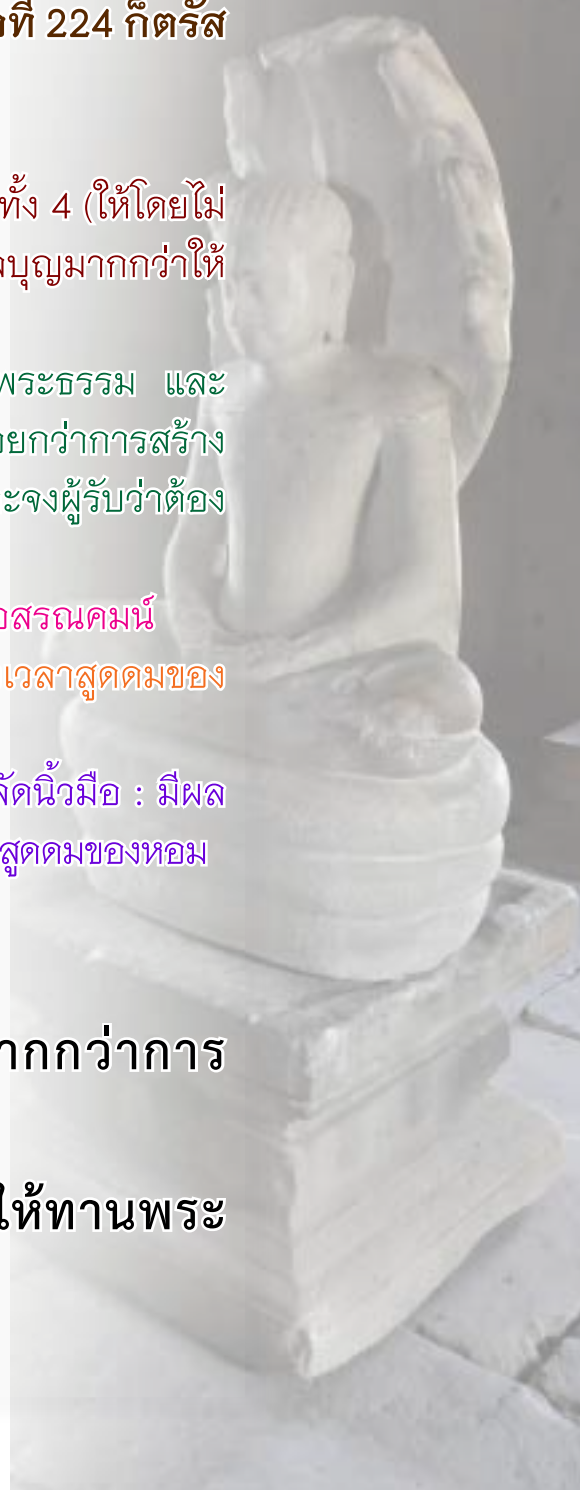
16) การเจริญเมตตาจิตโดยที่สุตแม้เพียงเวลาสุดคมของหอม : มีผลมากกว่า การถือศีล 5

17) การเจริญอนิจจสัญญาแม้เพียงเวลาฉับนิ้วมือ : มีผลมากกว่า การเจริญเมตตาจิตโดยที่สุตแม้เพียงเวลาสุดคมของหอม

มีสิ่งสูงสุดไปอยู่ วิธีสุดท้ายว่า...

“การเจริญอนิจจสัญญาได้มากกว่าการเจริญเมตตา”

“การเจริญเมตตาได้มากกว่าให้ทานพระพุทธเจ้าและพระสงฆ์”

จะเห็นได้ว่านี่พระองค์ทรงตรัสบุญสูงสุดกลายเป็นข้อที่ไม่เสียเงินเลย อันนี้ชัดเจนมาก แต่วัดหรือสำนักที่บิดเบือนบุญนี้ จะไม่พูดเรื่องพระสูตรนี้เด็ดขาด จะไม่พูดถึงผลบุญแม้ว่า...

“การที่ให้บิณฑบาต ให้วิหารทาน ให้ศึกษา และให้การเจริญเมตตา มีค่าผลบุญไม่ถึงเสียที่ 16 ของการให้เจริญอนิจจสัญญา”

การที่ให้สัตว์มีผลไม่เท่ากับให้มนุษย์ ให้พระให้พระพุทธรเจ้า แม้ให้พระพุทธรเจ้าเป็นประธานก็ยังมีผลไม่เท่ากับการเจริญเมตตา การเจริญเมตตาก็ยังให้ผลไม่เท่ากับการเจริญอนิจจสัญญา

ถ้า 2-3 ข้อนี้ ถามว่า ต้องเสียสตางค์ไหม ?

เจริญเมตตาต้องเสียสตางค์ไหม ?

เจริญอนิจจสัญญาต้องเสียสตางค์ไหม ?

ทำไมถึงบอกว่า ได้บุญที่สุด ! ก็ เพราะว่ามันทำให้ปล่อยวางจากคลาย เพราะเห็นอะไรว่ามันไม่เที่ยง

“อนิจ” หรือ “อนิจจา” มันคือไม่เที่ยง มันจึงทำการเปลี่ยนใจให้สะอาดได้มากกว่าอย่างอื่น พุดง่าย ๆ ก็คือว่า ผงซักฟอกไม่ใส่มาก แต่วิธีฟอกวิธีซักมันดี

ซักใจฟอกใจด้วยวิธี ที่แทบไม่ต้องใส่ผงซักฟอก คือ ไม่ต้องใช้เงินเลย มันอยู่ที่วิธีฟอกให้ใจสะอาด เบา

เพราะมันเริ่มเห็นว่า “ไม่เที่ยง” มันก็ไม่ไปแบกไปยึด เมื่อไม่แบกไม่ยึดก็ไม่เป็นเหตุของความทุกข์ เพราะเหตุของความทุกข์ของความเศร้าหมอง มันอยู่ที่ความอยากกับความยึด

เพราะฉะนั้น ความพอใจเมื่อถูกชักฟอกด้วยอนิจจสัญญา มันก็เลยสะอาด ไม่ชุ่มหมอง ไม่ชุ่มมัว

พระพุทธเจ้าตรัสมาเป็นลำดับให้เห็นเลยว่า การให้ทานพระพุทธเจ้าให้ทานพระสงฆ์ ให้ทานชาวบ้านคนธรรมดา ก็ไม่เท่าเจริญเมตตา ทำไม่ถึงบอกว่า “ไม่เท่าเจริญเมตตา”

เหตุการณ์ปัจจุบันนี้สอดคล้องฟ้องชัด ก็คือ คนแก่คนชราหวังจะเอาเงินไปฝากสหกรณ์เครดิต ยูเนียน คลองจั่นนี้ หวังว่าจะกินดอก แต่แล้วเห็นไหม ? คนใจบุญใจ งาม ก็เอาเงินคนแก่ที่เก็บหวังกินนี้ ไปทำบุญกับวัดโดยขาดเมตตาใช้หรือไม่ ? ฉ้อฉล แล้วโกงคนแก่แสดงว่า “ไม่ได้สงสาร เมตตาคนแก่” พระพุทธเจ้าจึงเลื่อนเอาไว้ลำดับเกือบสุดท้ายว่า **บุญที่สูงที่สุด ลำดับจากพระพุทธเจ้านั่งเป็นประธาน ก็ยังไม่เท่ากับให้มีเมตตาจิต**

เจริญเมตตา ก็จะไม่เบียดเบียนคนแก่ จะไม่โกงเงินคนแก่ไปทำบุญ อย่าง

กรณีสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น มีใบอนุญาต 100 ใบ ที่ 100 ล้าน แต่ถ้าสันดานคุณไม่มีเมตตา คุณก็จะกอดใบอนุญาตเหมือนใบนรกชัด ๆ เพราะคุณโหดร้ายกับคนแก่เหล่านั้น ใบอนุญาตที่คุณได้กันไปมันก็เป็น “วิชาลงนรก” ไปเลย แล้วยังมีสูงกว่านี้อีก ก็คือ เจริญอนิจจสัญญา ล้วนแต่ไม่ได้ใช้เงิน และไม่ต้องเอาเงินใครมาทำ เงินตัวเองก็ไม่ต้องเสียเงินด้วย แค่ว่าเจริญอนิจจสัญญาก็ได้บุญสูงสุด ขอให้ชาวพุทธสำนึกคำสอนเหล่านี้ไว้บ้าง แล้วก็ไม่ใช่เหยื่อของพระผีบุญ นักบุญ ที่ขายบุญกันทุกวันนี้

นี่อันนี้ “ชั่วไม่ชั่ว” เราไปเทียบดู เพราะบางสำนักไม่สอน ไม่พูดประโยคนี้เลย อาตมาเท่าที่ติดตามดู สำนักที่สอนคนทำบุญ ทำบุญหมดเนื้อหมดตัวนี้ จะไม่พูดพระสูตรเหล่านี้ให้ประชาชนฉลาดเลย ประชาชนที่ไปวัดสำนักแบบนั้นก็จะทำบุญทำบุญจนหมดเนื้อหมดตัว จนกระทั่งเราก็ได้เห็น ว่า ลูกศิษย์ หรือเพื่อนที่เป็นนักบวชรุ่นเดียวกันสึกออกมาแล้ว ก็ได้วิพากษ์วิจารณ์ เจ้าสำนักนั้นถึงหลุดคำว่า

มันต้องอยู่เหนือดี ละบาป
ทำดี แล้วยังต้องอยู่เหนือดี
มันถึงจะเป็นมรรคผล
ที่ไม่ต้องมาแบกดี
ไม่มาหนักกับความดี...”

“คุณรู้ไหม ! ผมเป็นใคร ? คุณ
เป็นใคร ? คุณกำลังพูดอยู่กับ
ใคร ?” ไ้โฮ ! อันนี้ไปเยอะเลย

2. “บิตเบียนสัญลักษณ์”

นี่มาดูบิตเบียนสัญลักษณ์
บ้าง เช่นหน้าวัดเมื่อก่อนนี้ ธรรมจักร
พุทธรูปบ้าง ที่เป็นใบเสมา เป็นอะไร
นี่ เป็นสัญลักษณ์ของพุทธ แต่เดี๋ยวนี้
มีอะไร ? ราหู พิฆเนศ ทำวมหาพรหม
อมอยู่หน้าวัดสัญลักษณ์ถูกบิตเบียน
ไป จตุคามอะไรต่าง ๆ ถูกบิตเบียน
อย่างชัดที่สุด

นี่ก็ขอฝากบอกว่า **สัญลักษณ์**
ถูกบิตเบียน จึงเอาอะไรต่ออะไรไม่รู้
มาเป็นสัญลักษณ์ และที่ต่อมาอาตมา
ซักเป็นห่วงพุทฺธยากลั๊กหน่อย ก็คือว่า
การบวชเรียนก็ถูกบิตเบียน เช่น หน้า
ตลกที่สุด บวชจุ่งหน้าศพนะ “บวชเข้า
บวชบ้าย เย็นลึก” นี่มันเหมือนเล่น

ละคร แล้วเด็กก็ไม่วู้เรื่องเลยว่ การ
บวชเณร ในคำว่...

“สัพพะทุกขะ นิสสะระณะ
นิพพานะ สัจฉิกะระณัตถายะ”

แปลว่ การบวชนี้ต้องการ
ความพ้นทุกข์ ความเย็น ความสงบ
หลุดพ้น แต่เดี๋ยวนีไม่วู้ส่กระทั่งแม่
ดูว่ “ดีนะ” แต่ก็ดูบิตเบียนไป เช่น
บวชถวายพระราชกุศลนี้ ก็พุทฺธยากลั๊ก
หนึ่ง แต่ว่าอย่าลืมนะ ! ถูกบิตเบียน
หรือไม่วู้ ? ลองคิดกันเอาเอง เป้าหมาย
การบวชเพื่อดับทุกข์ แต่เราก็จะบวช
ให้คนนั้นคนนี้ แม่กระทั่งบวชให้พ่อให้
แม่ แล้วก็จริง ๆ น่าจะบิตเบียนแล้ว
ละ ถ้าบวชให้พ่อให้แม่นี้แล้วตัวเองไม่วู้
ดับทุกข์ แล้วพ่อแม่จะได้บุญตรงไหน ?
เป็นนรกอยู่ในผ้าเหลือง เห็นร้อนรอน
กันเหลืองเกิน พวกทิดบวชใหม่นี้ กับ
เรื่องวันจะสึก ไ้โฮ ! เขานับวัน เมื่อไหร่
จะออกพรรษา กลืนมาช้า มันก็ดำ เพราะ
มันเป็นสัตว์นรกในผ้าเหลืองอยู่แล้ว

นี่แหละ คือ การบิตเบียนจาก
การจะบวชให้พ่อให้แม่ บวชจุ่งหน้า
ศพ บวชถวายพระราชกุศล เพราะ
เป้าหมายมันต้องบวชเพื่อดับทุกข์
แล้วพอทุกข์เบา แล้วถวายพระราช
กุศลให้ใคร หรือจะทำกุศลให้ใครก็จะ
ง่าย อุทิศส่วนกุศลให้ใครก็ง่าย เพราะ

มันมีกุศลแล้ว ที่ทุกซั่มมันบานะ ถ้า มันยังทุกซั่มจะไปมีกุศลอะไร จะไปแผ่ ให้ใคร จะถวายให้ใคร

3. “บิณฑิพนอกบุญญา”

ต่อมาก็ยิ่งไปหนักอีก ก็คือว่า บิณฑิพนอกบุญญา คือ “บิณฑิพนอกบุญญา” บุญญาที่ถือว่า เป็นเหมือน ของแถมพิเศษ สำหรับคนบางคนเขา มีบุญญา ก็คือว่า อ้างว่า “ไปคุยกับ เทวดา” อ้างว่า “คุยกับพระอินทร์” อย่างนี้ เณรคำเขาไปเทศน์กับชาวนา นี่เขาไม่ได้พูดเรื่องทุกซั่มของชาวนา ต้น ทุนปุ๋ยค่ายา ราคาข้าวถูก แต่ดันไปบอก ว่า กำลังคุยกับพระอินทร์ แล้วพระ- อินทร์มันไปเกี่ยวอะไรกับชาวนา ช่วย อะไรชาวนาได้ นี่ก็เรียกว่า “บิณฑิพนอกบุญญา” บุญญาชื่อเลย พระที่ได้

อภิญญาจริงน่าจะเกิดความคิดว่า “บุญไม่น่าเสียเวลามาคุยกับพระอินทร์” น่าจะเอาอภิญญามาสร้างปาฏิหาริย์ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ ให้คนอยากปฏิบัติ ดี แล้วมีอภิญญากับเขาบ้าง มันน่าจะ เป็นทำนองนั้น

ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ก็ไปคุยกับสตีฟ จ๊อบ อย่างเศรษฐีที่ตายไปแล้ว

อยู่ ๆ ก็อ้างว่า ถ้าทำบุญเยอะ จะได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ถวายอาหาร กับพระพุทธเจ้า

อันนี้คือ “บิณฑิพนอกบุญญา อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์” เพราะพระพุทธ- เจ้าท่านให้มุ่งที่ “อนุศาสน์ปาฏิหาริย์” อภิญญาที่แสดงใจ กลับใจคน ให้ชอบ และพอใจที่จะประพฤติธรรมอีกต่อไป ท่านเรียกว่า เป็นปาฏิหาริย์ที่

“

คุณค่าของความ
บริสุทธิ์ผุดผ่องนี้
กลายมาเกือกกล้วย
ติดยึดกับเรื่อง
ผลบุญ ผลดี
ผลงาม...”

พระองค์ทรงสรรเสริญ นอกกระนั้น
ตำหนิ แล้วปรับอบัติด้วย ไปเที่ยว
อวดอภินิหารมากเกินไป

“อภิญญา” หรือ “อภินิหาร” นี้
ให้ใช้แต่เรื่องแสดงธรรมกลับใจคน นี้
เป็นเรื่องปฏิหาริย์ที่ได้ผล และดีที่สุด
แต่พระเดี๋ยวนีที่มีปัญหา ดันไปคุยกับ
สตีฟ จ๊อบ ดันไปจะเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า
และก็ผู้ที่จะเข้าได้เฉพาะผู้ที่เสียเงิน
เยอะ ใ้หนีบิดเปื่อนขัด ๆ

ต่อมาเห็นสำคัญที่สุด ก็คือ บิด
เปื่อนมรรคผลของศาสนาผิดเพี้ยน
ไป เช่น พระนิพพานบิดเปื่อนให้เป็น
อัตตาไปเลย ทั้ง ๆ ที่เราก็คอนกันมา
นานแล้ว “อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา”
พยายามจะทำให้เป็นอัตตาอย่างนี้ แล้ว
ก็ทำให้คุณค่าของพระนิพพาน คุณค่า
ของวิมุตติ คุณค่าของความบริสุทธิ์ผุด
ผ่องนี้ กลายมาเกือกกล้วยติดยึดกับ
เรื่องผลบุญ ผลดี ผลงาม

เพราะฉะนั้น จึงมีคำว่า มัน
ต้องอยู่เหนือดี ละบาป ทำดี แล้วยัง
ต้องอยู่เหนือดี มันถึงจะเป็นมรรคผล
ที่ไม่ต้องมาแบกดี ไม่มาหนักกับความ
ดี แต่ให้มาหลงใหลยึดติดกับความดี
เลยทำให้ความดีเป็นอัตตา ถ้าเขาเอา
ความดีเพราะมีอัตตา หรืออยากได้เพิ่ม
อัตตา ความเด่นดัง เป็นอีโก้ เป็นอะไร
พังไปเลย นี่ก็บิดเปื่อนมรรคผลของ
ศาสนาไป ถ้าอย่างนั้นมรรคผลเป็นตัว
เป็นตน เป็นอัตตา มันก็ยิ่งเพิ่มทุกข์

4. “บิดเปื่อนจำนวนปริ- มาณ”

นี้เพื่อสร้างความยิ่งใหญ่ในบุญ
เป็นมหากุศล “มหา” แปลว่า ใหญ่
เพราะฉะนั้น จะทำอะไรก็ทำให้ใหญ่ ๆ
จำนวนปริมาณก็ต้องมากต้องใหญ่
จึงบอกว่า “จะมีการดักบาตรพระ
ล้านองค์” อย่างนี้ บิดเปื่อนตัวเลขที่
น่าเกลียด เพราะพระสงฆ์ไทยมีแค่ 3

แสนรูป แล้วจะเอามาจากไหนอีก 7 แสน ที่เขาเรียก บิดเป็อนตัวเลข เพื่อให้สร้างภาพเป็น “มหากุศล” ว่ามันใหญ่โตเหลือเกินบุญครั้งนี้ เลยต้อง บิดเป็อนตัวเลขทั้ง ๆ ที่มีไม่จริง อันนี้เป็นเรื่องที่แย่ เปรียบเหมือนเรื่องมหาโจรชั้นเลิศในโลก ที่พระพุทธเจ้าตรัสตำหนิถึง พระไม่อยู่ในธรรมวินัย ข้อสุดท้ายว่า...

“ภิกษุพวกสุดท้าย คือ ภิกษุลามก กล่าวอวดอุตริมนุสสรธรรม อันไม่เป็นจริงข้อนั้น เพราะเหตุไร ภิกษุทั้งหลาย เพราะว่า เขาบริโภคก้อนข้าวของชาวเมือง ด้วยอาการอันเป็นขโมย”

ภิกษุใดแสดงตัวเอง ซึ่งความจริงเป็นอย่างหนึ่ง ให้คนอื่นเข้าใจเป็นอย่างอื่นไป การบริโภคปัจจัย ด้วยอาการแห่งขโมยของเธอนั้น เป็นเช่นเดียวกับ นายพรานผู้ล่อลวงดักสัตว์กิน

คนเป็นอันมากที่มีผ้ากาสาพัสตร์คลุมคอ แต่มีความเป็นอยู่อันลามก ขาดการสำรวม พวกคนลามกพวกนี้ จัดเป็นมหาโจรชั้นเลิศในโลก

พวกคนลามกเหล่านั้น ต้องไปเกิดในนรก เพราะการกระทำความอันหยาบช้ำ มักกินก้อนเหล็กซึ่งเปรียบด้วยเปลวไฟอันร้อนจัด

เพราะฉะนั้น ใครที่เขาทำอะไรใหญ่ จำนวนมาก อย่างนี้ว่า “เขาทำถูกต้องนะ” เจริญพร.

“ทำไมถึงบอกว่า
ได้บุญที่สุด !

ก็เพราะว่ามันทำให้ปล่อยวาง
จากคลาย เพราะเห็นอะไรว่า
มันไม่เที่ยง...”

ถามมา ตอบเอง

1

หลวงพ่อวางนโยบายแก้ปัญหการบริหารองค์กร
มูลนิธิฯ ด้วยหลักการแบบไหนครับ ?

พระพยอม ตอบ : ถ้าถามว่าปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานนี้ มันไม่มีอะไรเกินไปกว่า คำว่า “ความสามารถในตัวบุคคลด้านบริหาร” พุดง่าย ๆ คำเดียวก็คือ **ขาดผู้บริหารที่มีมือถึง สมองถึง ประสบการณ์สูง จนกระทั่งสามารถขับเคลื่อน คนที่มาอยู่มาอาศัย อยากได้ทำงาน อยากได้ที่พึ่ง เมื่อมีผู้บริหารขับเคลื่อนดีนี้**

คำว่า “**หายอด หากำไร หากำไรได้**” ให้แก่คนที่มาอาศัยเพิ่มขึ้น จะเป็นโบนัส จะเป็นค่าแรง มันจะได้เพิ่ม เพราะว่าถ้าผู้บริหารดี เหมือนกับบริษัทที่เขาบริหารกันใหญ่ ๆ นี่

เก่งคณิตศาสตร์ในการบริหารบุคคล เช่น เราไปแต่ละที่ เรามักจะได้ยินคนที่เป็นผู้บริหาร หรือเป็นหัวหน้าผู้จัดการ

ผู้บริหาร ผู้นำ...ฉลาด “เหมือนฝูงโคที่มันข้ามน้ำนี้ ถ้าเจ้าตัวจำฝูงฉลาด มันเลือกข้ามน้ำ ที่มันไม่ลึก น้ำไม่เชี่ยว ก็สามารถข้ามได้”

แต่ละสาขานี้ เขาประกาศเรียกลูกน้องว่าขอให้ทุกแผนกมารวมตัวกันที่หน้าอาคารนั้นอาคารนี้...ด่วน ! ทั้งหมด ! ทุกแผนก ! ซึ่งเราก็ไปยืนสังเกตดูว่า “ทำไม ! ต้องเรียกมาหมด” ที่แท้แค่มีรถไปรับของมาไม่เต็มคัน ครึ่งคัน คนที่ไปบนรถก็มี 3-4 คน หรือ 5 คนแล้ว ถ้าคนบนรถนั้นเออลงไปเรื่อย ๆ มันก็จะทำให้ของที่ลงนี้ เสร็จภายใน 1 ชั่วโมง หรือ 2 ชั่วโมง และตรงหน้าอาคารหลังที่เขาให้มาลงที่เรียกว่า ซุปเปอร์นี้ มันก็มีคนอยู่ในนั้น แล้วอีก 4-5 คน แต่ไปเรียกทุกแผนกมาหมดเลย

นี่คือการไม่คำนวณคณิตศาสตร์ว่า “งานแค่นี้ต้องใช้คนเท่าไร !” แต่ไปเรียกมาทุกแผนก ๆ ก็คือ แผนกละ

5 คน 10 คน แผนกเกษตร แผนกสวน แผนกปลูก แผนกทำปุ๋ย แผนกอะไรมาหมดเพื่อไปเอาของที่ไปรับบริจาคมาลงเท่านั้นเอง นี่คือการที่ทำให้แต่ละสาขานี้ ไม่สามารถเพิ่มรายได้ เพิ่มงาน เพิ่มการขายการปลูกการผลิต

เหมือนที่เราเคยเล่าให้ฟังหลายครั้งว่า พวกเกษตรกรกรเขารวมตัวกันไม่ได้ เขามีที่ดินคนละ 5 ไร่ 3 ไร่ 10 ไร่ ปลูกพืช ปลูกผัก ผลไม้เล็กเล็กน้อย แล้วเขาก็มาตั้งขายคนละกระจาดสองกระจาด 50-60 หลังคาเรือน ก็มา 50 กระจาด 60 กระจาด จาก 50-60 หลังคาเรือน หรือ 50-60 ครอบครัว แต่ถ้าเขาบริหารกันดีมานั่งขายสัก 10 ครอบครัว อีก 40 ครอบครัวเรือนไปปลูก ไปผลิต ไป

ชุดดินร่วนน้ำใส่ปุ๋ย ไปเพิ่มจำนวนปลูกรให้เพิ่มขึ้น แล้วเย็นมาเขาก็นั่งคิดว่า “เขาขายได้เท่าไร !” ฝ่ายที่นำมาขาย 10 คนก็อาจจะได้รับเพิ่ม หรือสลับเปลี่ยนไม่รับเงินเพิ่มก็ได้ วันอื่นก็เอาของให้คนอื่น ผากขายบ้าง ให้คนอื่นช่วยขายบ้าง ตัวเองก็จะได้ไปผลิตผลได้เพิ่ม

นี่ผลิตผลไม่เพิ่ม เพราะว่ามัวมานั่งขาย นั่งเฝ้าผลิตที่เก็บผลแล้ว โดยไม่ได้ผลิตใหม่ เพราะมานั่งเฝ้าของ นั่งรอลูกค้าชะ แล้วลูกค้ามาหรือไม่มาก็ไม่รู้ ถ้าลูกค้าไม่มาก็นั่งเฝ้ากันเป็นแถว หรือลูกค้ามาน้อยแต่คนมาขายเยอะกว่า

นี่คือคณิตศาสตร์ที่เกษตรกรหรือผู้บริหารการเกษตร ชาดวิสัยทัศน์ชาดคณิตศาสตร์ ชาดการบริหารจัดการบุคคล ไปเรียกคนมารวมกันเป็นกระจุกเมื่อมาเอาของลงแล้วกว่าจะย่อนไปที่ปลูกกลับไปตั้งไกล ในระยะทางตั้ง 700 เมตร หรือ 1 กิโลเมตร กว่าเขาจะเดินกลับไปโน่น กว่าเขาจะเดินกลับมาที่นี่ เวลาเดินไปเดินกลับเสียไปฟรี ๆ 1 ชั่วโมงที่นี่แผนกละ 20 คนหรือ 10 คน ๆ ละ 1 ชั่วโมงหายไปเท่าไร ? 10 คนก็เท่ากับ 10 ชั่วโมง

10 ชั่วโมงนี้ คนทำงานธรรมดาเขาทำ 8 ชั่วโมงต่อวัน ก็พูดว่าง่าย ๆ ไม่ได้ทำงานชะ 1 คน แต่รับเงินเดือนรับค่าแรง อันนี้เป็นปัญหาที่ในโครงการนี้ปี

หนึ่งนี้ ถ้าคิดเป็นเงินหายไปกับการบริหารไม่รู้เรื่องคณิตศาสตร์ และไม่รู้จักจำแนก แบ่งแยกคนไปลงงานเท่าไร ต่องาน ต่อขึ้นนี้ ทำให้เสียหาย ตั้งแต่จัดตั้งมูลนิธิฯ มา ตั้งโครงการมา น่าจะไม่ต่ำกว่าร้อยล้าน เพราะไปดู ๆ มาแล้วนี่ มันเสียกำลังคนไปรวมกันเป็นกระจุกแทนที่คนที่กำลังทำงานของเขาประจำนี้ ถ้าเรียกเขามา 10 คน กับเรียกเขามาคนหนึ่ง ก็จะดีกว่าบอกให้มาทุกแผนก แล้วมาทั้งหมด

นี่เราได้ยินบ่อย ไปสังเกต ไปเยี่ยมไปตรวจ ก็จะได้ยินอย่างนี้จากวอร์วิทย์สื่อสารบ้าง จากเครื่องขยายเสียงบ้าง แต่เดือนแล้วก็ได้ผล เหมือนกับผู้บริหารต้องการพลัง โชว์อำนาจพลัง แต่ไม่คำนึงว่า ตัวเองนั้นแหละเป็นตัวถ่วงความเจริญ หรือรายได้ที่ลูกน้องฟังจะได้เพิ่มขึ้น เพราะทำผลผลิตเพิ่มขึ้น ตัวเลขรายรับก็ต้องเพิ่มขึ้น เมื่อเพิ่มขึ้นก็จะแจกจ่ายลูกน้องเป็นโบนัส หรือขยับค่าแรงขึ้น

นี่มันเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย จึงทำให้เกิดผลกระทบที่เราไม่เคยคิดมาก่อน พอเราซื้อที่ไปเยอะ ๆ นี่ เรา “เฮ ! ได้ยินว่าคนไม่มีที่ แต่ว่าทำไมไม่มาทำ” เขาไม่มาทำนี่ บางทีเขารำคาญ เพราะว่าเขากำลังทำงานเขาดี ๆ แผนกของเขา นี่ กำลังจะเดินงานนี้ ขุดหลุม

กำลังจะเอาต้นไม้ใส่นี้ โคนเรียกมารวมตัวอีกแล้ว อันนี้มันเป็นปัญหาที่มันจะเหมือนกันแทบทุกสาขา

จะมีที่วัดสวนแก้วเท่านั้นที่เป็นเม่นใหญ่ ที่เราอยู่ดูแลตลอด อยู่มาก ก็จะถูกตีดิงบ่อย ถ้าไม่เชื่อเราก็จะย้ายตัวหัวหน้าเปลี่ยนเลยอะไรทำนองนี้ หรือก็อาจจะมีการเรียกเขามาเป็นวัน ๆ ที่มีของใหญ่จำนวนมาก ที่ไปรับของ 5 -10 บริษัท แล้วของจำนวน 5 คันรถ 10 คันรถ อันนี้เอาลงไม่ไหวแน่นอนถ้าคน 5-10 คน ก็จะต้องขอแรงคนภาคพื้นที่เกษตรมาช่วย แต่จะไม่มีคำว่า “ทุกแผนก ทุกคนมาหมด”

นี่คือ ปัญหาที่เราแก้กันไม่ได้ และก็ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้คน ไม่ได้ค่าแรงสูงขึ้น ไม่ได้โบนัสมากขึ้น เพราะตัวเลขเขาทำต่ำลง เพราะการใช้คณิตศาสตร์ที่เรียนมาไม่เป็น

คนเรานี่เขาชำนาญเฉพาะทางจะไปเรียกคนมารวมกันหมด...แต่ยกของลง มันเสียอารมณ์ด้วย มันเสียเวลาด้วย เสียงานด้วย

ถ้าเราคิดว่า “สมมติว่ามาเอาของลงนี้ มาทั้งหมด แล้วต้นไม้กำลังลงหลุม แล้วยังไม่ได้กลบอาจจะตายได้” เพราะว่าเวลาตกจะเย็นแล้วเลยทิ้งมันเลย บางทีพรวนนี้ก็ลืม แล้วโดน

เรียกอีก

ในคำว่า “ขาดผู้บริหาร ขาดผู้นำ ขาดผู้จัดการ ที่มีมาตรฐาน อัจฉริยะในการบริหารนี้” ถือว่าเป็นหัวใจหลัก หัวใจสำคัญ ไม่ว่าใครจะทำโครงการใดจะได้ดีก้าวหน้าเข้มแข็ง หรือล้มเหลวอยู่ที่ผู้จัดการ ผู้บริหาร ผู้นำ ถ้าผู้นำฉลาด เหมือนอย่างที่พระพุทธเจ้าตรัสเปรียบว่า...

“เหมือนฝูงโคที่มันข้ามน้ำนี้ ถ้าเจ้าตัวจ่าฝูงฉลาด

มันเลือกข้ามน้ำที่มันไม่ลึก น้ำไม่เชี่ยว ก็สามารถข้ามได้”

แต่ถ้ามันไปได้ตัวหัวหน้าโง่ มันก็จะพาไปลงที่น้ำลึก และน้ำเชี่ยวมันตายทั้งฝูง.

กระแสการตรวจสอบวัดพระธรรมกาย ใน- ความเห็นหลวงพ่อบุญเป็นจริงหรือเท็จแค่ไหน ?

พระพยอม ตอบ : พูดถึงที่มา
ถามความรู้สึกเราคงไม่อยากเปลืองตัว
หรือเจ็บตัวกับเรื่องว่า “ใครถูก ใคร
ผิด” อาตมาคงถูกอุ้มไปทิ้ง หรือใคร
จะโทษใคร ว่าใคร ก็รอความจริง
ในระยะยาว ซึ่งเชื่อว่าตอนกำลังทำ
ต้นฉบับหนังสือคอลัมน์นี้ มันกำลัง
เพิ่งเกิดเหตุใหม่ ๆ ยังอยู่ระหว่างจะ
สาวไล่หาข้อมูลเก่า ๆ ซึ่งแต่ละฝ่าย
ผิดพลาด มาขัดกันนิ้วเนียแน ถ้า
ออกความเห็นกันไปตอนนี บางทีถ้า
ข้อมูลที่เขาได้กันมาใหม่ มันพิเศษ

กว่า มันเข้าใจกว่า หรือมันจริงกว่า
มันดีกว่าที่เราออกความเห็นไปตอน
นี้ เราอาจจะผิดได้ ถ้าเกิดมีข้อมูล
อะไรที่ดีกว่านี้ แต่มีข้อมูลหนึ่งที่
เรื่องนี้ไม่น่าเชื่อว่า มันจะเอียงไปใน
ทางที่พลาดล้มล้างกันทางการเมือง
ด้วย เช่น เราเห็นว่า...

ตอนหนึ่งที่ทางวัดธรรมกาย
ประกาศ “ใส่บาตรพระ 1 ล้านรูป”
มีใครถูกคิดบ้างหรือเปล่าไม่รู้ ! แต่
เรารู้สึกถูกคิด ๆ ยังไง “เมืองไทยมี
พระไม่เกิน 3 แสนรูปในพรรษา”
แล้วอีก 7 แสนไปหาที่ไหน ? ทั้งลาว พม่า
เขมร น่าจะไม่ถึง ! เพราะว่าประเทศอื่น
มีไม่ถึง 3 แสนรูปสักประเทศหนึ่ง

ตรงนี้ที่อยากจะพูดว่า พระพุทธ-
เจ้าตรัสว่า “คนเราเริ่มโกหกได้ จะ
ไม่ทำความชั่วอย่างอื่นได้อีก ย่อม
ไม่มี”

คงให้ความเห็นได้แค่นี้ เพราะว่า
ตอนนี้ยังอยู่ระหว่างเขาควาย ถ้าออก
มากไป เดี่ยวโดนเสียบบ้างโน่นข้างนี้ เอา
ปลอดภัยไว้ก่อนแล้วกัน เจริญพร.

ได้ข่าวว่ายินดี ว่า พระพยอมได้ที่ดิน โฉนดถูกฉ้อโกงแล้วหรือครับ ?

พระพยอม ตอบ : โอ้ ! คำถามนี้ดี แล้วเราก็โดนถามจังเลย เหมือนกับที่ไม่ใช่คำถาม เป็นเหมือนว่าเราสมหวังแล้ว อนุโมทนากับเราว่า **“ยินดีด้วยนะ หลวงพ่อ”**

ตอนไปบิณฑบาตเขาพูดบ่อย ยินดีอะไรโยม ? **“ที่ท่านได้ที่ดินคืนแล้ว”** อ้าว ! นี่แสดงว่าเราก็ไม่ได้ชี้แจง หรือว่าโยมเข้าใจข่าว ! ตอนหลังก็เกิดเรื่อง

เดี่ยวขอย้อนเล่าสักนิดหนึ่ง หลังจากถูกศาลพิพากษาให้เราถอนสิทธิ์เรา จากที่ดินเราเรียบร้อยแล้ว เป็นเวลาหลายปีมาแล้วนี้ ตั้งแต่ พ.ศ.2550 ก็ตรกราว 6-7-8 ปีแล้ว ตอนนั้นก็ไม่คิดจะฟ้องร้องอะไร ไม่อยากให้ขึ้นโรงขึ้นศาล เขาให้อุทธธรณ์ ก็ไม่ได้อุทธธรณ์ เพราะมีอะไรที่เราารู้สึก ๆ ว่า **“อุทธธรณ์ไปก็คงยาก”** เพราะเขาพนึกกำลังกันแน่นเหลือเกิน แล้วมูลค่าเงินก็มหาศาล ก็เลยตัดสินใจรอไปรอมา เอ๊ะ ! มีคนยุว่า หลวงพ่อไม่ดูหรือว่า นิมาตรา 1374 นี่ เขาระบุไว้ **“ผู้ใดโดนรบกวนในการครอบครองทรัพย์สินฯ ต้องมาจัดการฟ้องร้อง**

ดำเนินคดีกับผู้มารบกวนบุกรุกนี้ ภายใน 1 ปี”

ทีนี้ของเรามันเลยมา **“ตั้ง 2 ปี 7 เดือน”** หลังจากมีคนมาชี้โพรงให้ ชี้จุดให้กฎหมายดู เราก็ชักเอ ! ก็เริ่มพูดไปพูดมา ก็ไปเข้าหุอริบตีคนที่ถูกย้ายไปเป็นผู้ว่านครศรีธรรมราช คือ ท่านพีระศักดิ์ หินเมืองเก่า ท่านก็คงจะนึกสงสาร ว่าจะ **“เสียเงินไป 10 ล้าน”** แล้ว กรมที่ดินก็เป็นผู้ทำโอน ทำโฉนด เก็บภาษีเข้ารัฐ ถึงแม้จะมีคำพูดพิพากษาว่า... **“ผู้รับโอน ย่อมไม่มีสิทธิ์เท่ากับผู้โอน”**

คนบางคนก็บอกว่า หลวงพ่อทำไมไม่ย้อน **“แล้วเลือกโอนทำหาหอกอะไร ? ในเมื่อผู้รับโอนไม่มีสิทธิ์”** แล้วทำหน้าที่โอนกันทำไม ? อะไรนี่ !

คนก็มาว่าอายุอาตมา ปราภาฏว่า อาตมาพูดไปพูดไป (อดีตท่านพีระศักดิ์ หินเมืองเก่า) ที่เป็นอธิบดีตอนนั้น ก็เลยอยากจะเข้ามาหาอาตมา แล้วก็นิมนต์อาตมาไปเทศน์กับเจ้าหน้าที่ที่ดินที่พัทยา

อาตมาก็ เออ ! ถ้าท่านอธิบดีพูด

อย่างนี้ “พวกเราก็คดีกันนะ” ใช้คำว่า “เราคดีกันนะ” ญาติโยมก็เลยเข้าใจว่า อาตมาคงได้ที่ดินคืนแล้ว ถึงได้ดีกับกรรม ที่ดิน แต่ต่อมาพอท่านบอกจะหาผ้าป่า ทอดผ้าป่า ชื่อที่ดินคืนให้กับเจ้าของที่ยึดไป

ปรากฏว่าก็มีข้าราชการกลุ่มที่ไม่อยากเสียเงินร่วมสร้างกุศลกับท่าน **“จิตไม่เป็นกุศล”** ว่านั่นเถอะ กลัวจะเสียเงินทอดผ้าป่าชื่อที่ดิน ก็เลยไปฟ้องร้องท่านรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยกันว่า **“ท่านอธิบดีจะขูดเงินข้าราชการกรรมที่ดินทั่วประเทศ เพื่อมาซื้อที่ดินให้พระพยอม”** ท่านผู้ใหญ่ในกระทรวงมหาดไทย ท่านก็หูหนวกหรือหูเบา หรือโดนเป่าหูข้างเดียวก็ไม่ว่า ท่านก็เลยสั่งย้ายท่านอธิบดีกรรมที่ดินไปเป็นผู้ว่านครฯ ท่านก็มาเล่าอะไรต่ออะไรให้อาตมาฟังพอสมควร อาตมาก็ปลอบใจท่าน **“แต่อาตมาก็ไม่นำทำให้โยมเดือดร้อนเลย”** ท่านบอก **“ไม่ใช่ท่านทำ ผมอยากทำเอง”** ก็ไม่เห็นความเป็นธรรมเลย ทำให้พระเสียเงิน 10 ล้าน ส่วนกรรมที่ดินก็ร่วมโอนร่วมขายอย่างนี้แล้วที่มันผิดกฎหมายอย่างชัด ๆ ก็คือว่า

เขาเรียกร้องให้พวกเราทำตามกฎหมายกันนี้ แล้วทำไม ! ศาลจึงไม่ทำตามกฎหมายเสียเอง ในเมื่อเขาระบุว่า **“ต้องฟ้องภายในปีหนึ่ง นับแต่เวลาถูกรบกวน”** เพราะอะไร ?

จากโง่เง่าที่กิน
มูลค่า 10 ล้านบาท
เหลือค่าเพียง
“ถูกกล้วยแขก”

อย่าหาว่า อาตมาสอนท่านผู้พิพากษา หรือนักกฎหมายเลย อาตมาจบแค่ประถม 4 แต่ถามคนทั้งประเทศว่า ในมาตราที่ระบุว่า **“ภายในปีหนึ่ง”** นับจากถูกบุกรุกที่ หรือถูกรบกวน ก็ชัด ๆ นะ แต่ถ้าใครฉลาดกว่าอาตมา ๆ ก็ขอยอมรับว่า **“โง่”**

ถ้าเห็นฟ้องด้วยกัน เมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว วรรณคดีแล้ว คำตอบนี้แล้ว ลองเขียนไปที่ศาลนนทบุรีหน่อยสิ ช่วยเขียนไปหน่อยว่า

พวกคุณปล่อยให้เจ้าของที่ดินไปหลบอยู่มูมมิดไหน ?

ปล่อยให้วัดถมดินหมดไป 7-8 แสน
ปล่อยให้วัดไปเก็บขยะกองพะเนิน
เลย

**เอาคนเข้าไปทำกว่าจะปรับที่
กว่าสร้างบ้านพักให้คนงานนี้มันหมด
เงินไปอีกเท่าไร ?**

เจตนากฎหมายนี้ชัดเจนแน่นอน
ถ้าเราตีโจทย์กฎหมายนี้ผิด ก็ขอให้ใคร
ที่เป็นคนร่างกฎหมายนี้ไว้ ช่วยอธิบาย
หน่อย ! คุณร่างเพราะเจตนาอะไร ?
ถ้าไม่ปกป้องความเชื่อมั่นในกรรมสิทธิ์
ของผู้ที่ถือโฉนดอยู่ในมือ นี่ผู้ที่ถือโฉนด
อยู่ในมือซื้อแล้ว ถือโฉนดอยู่ในมือแล้ว
ไม่ลงทุนพัฒนาที่ จะซื้อไว้ทำวิมานอะไร
ที่โบราณเขาพูดอย่างนักเลงว่า **“ซื้อไว้
หาพระแสงอะไร”**

ต้องขอลาหน่อย ในเมื่อคนเรา
ไม่คิดรักษาสีทธิ์ของผู้เชื่อมั่นในสิทธิ์
แล้วไปรักษาผลประโยชน์นายทุน ใช้หรือไม่ใช้
ช่วยตอบหน่อย ! พวกกันไปหลบอยู่ใน
มูมมิด ปล่อยให้เขาทำเสร็จ แล้วเขา
เสียหายไปเท่าไร ? เช่นที่ภูเก็ตมีโยมมาแล้ว
ให้ฟังว่า เขาลงทุนซื้อที่ดิน 100 กว่าล้าน
200 ล้าน 500 ล้าน แล้วก็ลงทุนพัฒนา
ที่ดินด้วยความเชื่อมั่นในกรรมสิทธิ์
เพราะถือโฉนดอยู่ในมือนี้ เขาทุ่มลงทุน
พัฒนาเพื่อหวังจะได้ทุนคืน ที่ลงทุนซื้อไป
แต่พอทำเสร็จ แล้วก็ย้อนมา ประกาศ
ยึด โฉนดนั้นคืน

ขอถามว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ปล่อยให้

เป็นแบบนี้นี้ ควรยึดเงินเดือนคืนบ้าง
ไหม ? กินเงินเดือนมา แล้วตอนนั้นไป
หลบอยู่ในมูมมิดอะไรกัน เหมือนอย่าง
ที่เขาปลูกบ้านเสร็จ แล้วไปสั่งทุบเขา แล้ว
ตอนที่เขาเริ่มสร้าง **“ทำไมไม่ไล่จาก
มูมมิดออกมา”** หรือตอนนั้นมีส่วนได้
ส่วนเสียอะไรกันอยู่ หรือวางแผนอะไร
กันอยู่ หรือมีเจตนาอะไรกับกฎหมาย
ฉบับนี้ หรือมาตรานี้ที่เขาต้องป้องกัน
ผู้มีสิทธิ์เชื่อมั่นในสิทธิ์ เพราะถือกรรม
สิทธิ์ กรมที่ดินก็เป็นผู้โอนและเก็บภาษี
ของเขาไปแล้ว แล้วศาลก็สั่งให้มีโฉนด
ออกมาแล้ว กรมที่ดินก็ทำตามไปแล้ว
วัดก็จ่ายไปรังไรถูกต้องแล้ว ๆ เวลา
ผ่านไปแล้ว ๆ นี่กำลังเกิดคดีอะไรเยอะ
แยะนี้เช่นธรรมกง ธรรมกายนี้ แล้วมันเป็น
ยังงี้ละนี่

**ไม่บอกว่า นี่พื้นฝอยหาตะเข็บ
ทำไม ! (ก็ตะเข็บมันมีช่องให้รื้อนะ)
ถ้าไม่รื้อมันเป็นตะเข็บหลุมาคาที่มด
คนที่จะไปนั่งไปสวมนไปใส่ แล้วจะไม่
โง่ถากออกบ้างหรือ หรือว่าจะปล่อยให้
เป็นช่องถากถางรายได้ หารายได้
ของนายทุนผู้มั่งคั่ง**

งานนี้ถาม...ตรง ๆ เกะว่า **“จะ
รักษาสีทธิ์ของนายทุน”** หรือ
**“องค์การกฤษฎีกาที่สร้าง
คุณูปการให้คนยากคนจน”** ถ้าคิด
รักษาสีทธิ์ให้นายทุนก็ เจริญพร.

ตอนนี้หลวงพ่อดำเนินคดีอะไรไปบ้างเกี่ยวกับคดีที่ดินโดนดงกล้วยแขกหรือจบเลย ?

พระพยอม ตอบ : อ้อ ! ไม่จบหรอกเพราะว่า ตอนหลังได้ยื่นข่าวยายไฮ ยายสม คุณรัตนฯ สัจจเทพ 3-4 คนนี้ เกิดแรงกระตุ้น เพราะยายสมนี้อายุ 82 ปี จบประถม 4 ถูกนำไปขายลูกชายติดคุก แล้วถูกฆ่าตาย แกก็ติดคุกออกมา แกฟ้องกฎหมายเปรี้ยะ ! อย่างกับบันทึกด้วยคอมพิวเตอร์ไว้ในสมอง

พออาตมาเกิดเห็นยายสมขึ้นโรงไปมาจากสุรินทร์ที่กระทรวงยุติธรรม แกสู้ถึงขนาดนี้ อาตมาก็เลยคิดว่าอ้าว ! แล้วเรานี้ยังแข็งแรงกว่า ตอนนี้อย่างไรเราก็น่าจะหาได้ไม่ควรจะแพ้ยายสม ก็เลยเดินเรื่องติดต่อป.ป.ท., ป.ป.ช. กต. 2-3 แห่งนี้ว่า จะอย่างไร ! ช่วยถามให้หน่อย ? ช่วยไปถาม “ผู้พิพากษานนท์”

ชุดที่พิพากษาเรา” กต.บอกว่า “กำลังเช็คไปที่ศาลนนท์” อาตมาก็ถามเรื่อย ๆ ให้คนที่ไปศาลถามอยู่เรื่อย ๆ แล้วก็มีคนนัดจะให้พบเลขา ป.ป.ท. ที่ป.ป.ช.ก็มาให้การต้อนรับ ขอดตอบว่าให้มันส์อารมณ์สักนิดหนึ่ง “เราต้อนรับเราเหมือนมหามิตรที่แสนดี ต้อนรับเราดีเหลือเกิน รับเรื่องราวเราดีเหลือเกิน” แต่เขาไปพักเรื่องเราไปไว้ที่ไหนก็ไม่รู้ เพราะคอยมาเดือน 2 เดือน ก็เงิบหาย ๆ ในทางเราก็ร้อนใจคิดว่า ถ้าหมดรัฐบาลทหารชุดนี้ แล้วสงสัยว่า “จะไปเข้ารอยเดิม”

รอยเดิมคือยังงัย สมัยรัฐบาลชิงแกมีคนดีคนหนึ่งคือ ท่านอาจารย์ไพฑูริย์ วัฒนศิริธรรม เป็นรองนายกรัฐมนตรี

“ยายสม งามอยู่”
(ยอดนักสู้)
ร้องทุกข์กว่า 20 ปี
ถูกโกงที่
ลั่นก่อนสิ้นลมหายใจจะเอา
มรดกมาให้ลูกหลาน

เกิดเป็นคนไทย
“ระวัง ! จะเป็นผู้
ถูกระทำให้เป็น
ผู้เสียหายถูกต้อง
ตามกฎหมาย
และระเบียบ
ราชการอย่าง
โปร่งใส”

และรู้สึกจะคุ้มครองการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มหา
อาตมาที่วัดว่าจะช่วยดำเนินเรื่องนี้ให้
ที่ดินกลับคืนมาเป็นของวัดให้ได้ ตอน
นั้นอาตมาบอกว่า ถ้าคืนได้นะอาตมา
จะไม่เอาเลยที่ดินแปลงนี้จะยก
ให้เป็นสมบัติส่วนกลางของคนจน
ในนามของกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์
แก้ก็พยายามบอกจะทำ แต่เพ็ญ
รัฐบาลชิงแก้หมดอายุ

ตกลงอาตมาก็ต้องพาร์ล แล้วมา
คราวนี้ก็ยังรอดคอยด้วยความหวังไม่รู้
ว่า เราจะเสี่ยงประมาณแผ่นดินให้กิน
เงินเดือนกัน โดยไม่ได้กระตือรือร้นขับ
เคลื่อน แม้แต่ท่านนายกประยุทธ์ ฯ ก็
ยังพูดเองเลยว่า “ไม่ช้าหรอก ! พวก
ข้าราชการเกียร์ว่างไม่ค่อยทำอะไร
นี่” ท่านก็ขู่พอ ๆ คนนั้นก็ทำเป็นนอน
หลับ ระหว่างขู่พอกับนอนหลับ อ้ายเราก็
คอยเฝ้า !

ก็เป็นอย่างนี้เมืองไทย เกิด
เป็นคนไทย “ระวัง ! จะเป็นผู้ถู
กระทำให้เป็นผู้เสียหายถูก
ต้องตามกฎหมาย และระเบียบ
ราชการอย่างโปร่งใส” นี่คือ
ประเทศไทยโยม.

5

สาเหตุใดที่ทำให้คดียที่ดินหลวงพ่อ ทั้ง ป.ป.ท., ป.ป.ช., กต. เขาจึงไม่มีความคืบหน้า ขยับ-เขยื้อน คืบหน้าให้คำตอบหลวงพ่อเลย ?

พระพยอม ตอบ : อ้อ ! น่ากลัวนะ ถ้าให้อาตมาวินิจฉัย **“เขากำลังปูใบตอง เล่นงานปูอยู่มั้ง”** เรื่องจำนำข้าวอะไรนั่น ของอาตมาก็ยังไม่มีเวลา น่ากลัวจะเป็นอย่างนั้นแหละ ใช้ไม่ใช้ไม่รู้นะ เราวินิจฉัยเอาเอง เพราะว่างานของเรานั้นจืดจ๋อย ! เขาจะเชือดปู หรือเขาจะกินปู มากกว่า ! **“เขามัวแต่ตั้งวงกินปูกัน เขาจึงไม่ดูงานของอาตมา”** น่ากลัวจะเป็นอย่างนั้นแหละโยม !

...ถ้าคืนได้นะอาตมาจะไม่เอาเลยที่ดินแปลงนี้จะยกให้เป็นสมบัติส่วนกลางของคนจน ในนามของกระทรวงการพัฒนาลังคมและความมั่นคงของมนุษย์...”

ชาวพุทธจะจับประเด็นการบิดเบือนคำสอน พระพุทธเจ้าให้สังเกตดูตรงไหนว่า สำนักนั้นผิด สำนักนั้นไม่ผิดครับ ?

พระพยอม ตอบ : ปฏิบัติผิดไม่ผิด คำสอนนี้บิดไม่บิดให้ดูตรงนี้ เพราะมีการตรัสของพระพุทธเจ้าว่า อันบุคคลใดเริ่มพูดปดมดเท็จไม่จริง เริ่มพูดไม่จริงพูดโกหก ให้เลิกได้เลยว่าพระพุทธเจ้าท่านตรัสต่อว่า **“เขาจะไม่ทำผิดอย่างอื่นอีกไม่มี”**

พอเขาเริ่มผิดจากพูดจริงนี่ **“เป็นไม่จริง”** เขาก็ต้องทำผิดอย่างอื่นที่ไม่ควรทำได้อีกอย่างง่ายตาย เพราะมันเริ่มเปิดประตูความชั่วแล้ว

เท่าที่เราอนุญาตดูพระในอดีตดั่ง ๆ ที่ฟัง ส่วนใหญ่ก็พูดบิดเบือนคำไม่จริงพระพุทธเจ้าไม่เคยตรัสว่า **“หาใครไม่บาป”** ก็มีพระรูปหนึ่งดังโครมเลยตอนนั้น **“หาจอมมิวนิสต์ไม่บาป”** ท่านก็มรณภาพไปแล้ว (เชือกิตติวุฒฺโฑ)

ต่อมาเราเห็นกันเมื่อหมาด ๆ มานี้ เณรคำบอกว่า **“ไปคุยกับพระอินทร์”** อย่างนั้นอย่างนี้ ทำไม ! คุยกับพระอินทร์ได้ แล้วพระทั้งประเทศ 2 แสนองค์คุยไม่ได้แบบนี้ ก็เริ่มแสดงว่าโกหกแล้วใช่ไหม ? ถึงได้ไปทำชั่วอย่างอื่นเยอะเยอะเลย

อ้าว ! คุณงค์ต่อไป **“แหม ! ถ้า**

ลูกออกจากโลงมา” เข้านิโรธสมบัติไปนอนอยู่ในนั้น ใครทำบุญคนแรกจะรวยใหญ่ถามว่า เป็นเรื่องจริงไหม ? พูดความจริงหรือเปล่า ที่ไปนอนในโลง แล้วลุกขึ้นมา บอกคนไปทำบุญ เขานี้โกหกหรือไม่โกหก ? ดูตรงนี้ !

คนที่จะเข้านิโรธสมบัติจะไม่ประกาศหรอกว่า จะออกวันไหน ถ้าต้องการประกาศก็แสดงว่า **“ทำเพื่อได้ลาภ”**

การรอด แล้วทำเพื่อหวังได้ลาภยิ่งเข้าใหญ่เลย นิกรเคยบอกไว้ว่า (เชื่อได้ใหม่กว่าที่แสบอกว่า) ใครอยากจะได้เสริมสิริมงคล หลอกเอาเงิน เอากล้วย เอานั่นเอานี้มา จนบางคนนี้ผิวให้สตาจค์ไปซื้อกับข้าว พอไปฟังเคลิ้มเลย ไม่ได้เอาสตาจค์ไปซื้อกับข้าวให้ผิวมาแกลงกินแล้ว **“ดันไปเสริมสิริมงคล”** กลับมาผิวโมโหไม่ได้อะไรมาแกลงมาต้มให้หายหิว แล้วพอถามไปถามมาเมียบอก **“ไปเสริมสิริมงคล” “ตบ ! ผลัวะ”** มงคลขึ้นขอบตาเขียวปัดเลย

นี่ก็คือเรื่องของการโกหกที่เป็นมาส่วนที่เป็นข่าวอยู่สำนักใหญ่ Back แน่นหรือว่าผู้ขึ้นชอบศรัทธาจำนวนมากมโหฬาร พูดจริงไม่จริงละ เช่น จะตักบาตร

พระล้านองค์ โยมคิดกันใหม่ว่า เขาพูดจริงหรือไม่จริง ? เขาโฆษณาชวนเชื่อว่าจริงหรือไม่จริง ? เพราะในประเทศไทยมีพระไม่ถึง 5 แสนองค์ ไปนิมนต์มาทั้งโลกก็ไม่ได้ล้าน แล้วจะเอามาอย่างไร ? แค่นี้ลองคิดดูสิ

เขาประชาสัมพันธ์โฆษณาเรื่องไม่จริง “ไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า” “ไปถวายข้าวพระพุทธเจ้า” สารพัดอย่าง ที่ฟังแล้วเชื่อไม่ลง ใครจะเชื่อก็อธิติ คนเขามีความรู้มีฐานแน่นเขาเชื่อไม่ลงแล้วยิ่งบอกว่า “ทำบุญเยอะ...จะรวยเยอะ จะได้บุญเยอะ ทำมากจะรวยมาก” (ลองทำมาก ๆ แล้วไม่จน จะให้เฝ้าวัดอาตมาเลย)

“มีเท่าไรถวายหมด” พอหมดแล้วมันจะไปมีอะไร ! แล้วพระรุ่นคุณตาทัยย์อย่างนี้ ทำมาได้ยังไงพระรุ่นคุณตาทัยย์ ถ้าพูดได้จริง ก็เอาไว้พูดที่วัดไม่ดีหรือไปแจกชาวบ้านเขาพูดกันทำไม เขากำลังพูดใครกันแน่ “ใครพูดใคร” วัดพูดโยมหรือโยมพูดวัด หรือพูดกันเอง

แค่นี้ก็พอจะจับประเด็นได้แล้วว่า “บิตหรือไม่บิต” “ใช่หรือไม่ใช่” แล้วก็ยังมีอีกมากมายที่บิตหนักนาคูเลย บิตไม่ใช่คำสอนก็มี เช่นบิตเป็นรูป มีราหูอมหน้าวัด มีพิษณศ ท้าวมหาพรหม แล้วมีสารพัด

“บิตที่เป็นสัญลักษณ์” นี่ก็น่าคิดเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้บิต

พวกคำสอน แต่สัญลักษณ์ก็โดนนะ แล้วแล้วจะไม่คิดทำอะไรอย่างอื่น ๆ อีกหรือ !

นี่แหละเราก็ขอให้ เป็นชาวพุทธที่ฉลาด ดูว่า “วัดไหนบิตหรือไม่บิต” ถ้าสังเกตสังเกตให้ดีจดจำเรื่องราวเก่า ๆ ก็ดี มาประยุกต์กับใหม่ให้ดี เราก็จะจับประเด็นได้เลยว่า เราควรจะนับถือเชื่อถือศรัทธาต่อไป หรือจะถอยหลังกลับมาดูบ้าง ถอยสักนิดหนึ่ง และที่ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับเรื่องบุญนี้ อาตมาเราอยู่กับหลวงพ่อบุญทาสท่านบอกว่า “อย่าหลงบุญ เมาบุญ บ้าบุญ” อย่าทำบุญกันแบบที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ 3 ประโยคนี้ พวกเราถ้าเราจับมีหลักอยู่นะ เขาจะโกหกหลอกลวงเราไม่ค่อยได้ แล้วเราก็ไม่ไปเป็นเหยื่อให้เขาหลอก เช่น พระพุทธเจ้าไม่ได้สรรเสริญนะว่า คนทำบุญบ่อย ทำบุญมาก ทำบุญเยอะนี้ แต่ท่านจะตรัสประโยคนี้ว่า “เราไม่สรรเสริญคนให้เก่ง ให้มาก ให้ถี่ ให้เยอะหรอก แต่สรรเสริญคนใคร่ครวญดี แล้วนำออกให้” เพราะมีพุทธสุภาษิตอยู่เลย...

วิเจຍ္ຍ ทານံ สุกตบပสตุถံ
แปลว่า ผู้ที่ใคร่ครวญดีแล้วนำ
ออกให้พระองค์ทรงสรรเสริญ

นี่ประโยคสุดหนึ่ง และเรื่อง “การทำบุญอย่าให้กระทบและฐานะแห่งโรคะแห่งตน” ไม่ได้สอนให้ทำบุญทำบุญกันแบบหมดเนื้อหมดตัว อย่างนี้อาตมายังเคยเจอโยมคนหนึ่ง แยกไปทำบุญที่วัด

หนึ่งจนหมดเนื้อหมดตัวเป็น 10 ๆ ล้าน
ลูกหลานขอเงินไปทำทุนค้าขายก็ไม่ให้
จะส่งลูกหลานเรียนก็ไม่ยอมให้ แต่ให้วัด
หมด พอหมดตัวแล้วอยากจะกลับมาอยู่
ที่ลูกหลาน เพราะไปอาศัยวัดนั้นเขาไม่ให้
อาศัย เพราะหมดตัว

ลูกหลานกึ่งอนลิส ประชดบอก
“ไปอยู่วัดสิ” วัดนั้นเขาก็ไม่รับ วัดที่ดู
เงินไปเยอะไม่รับแกก็มาอยู่กับอาตมา
4-5 ปี แล้วก็มาตาย เพาเรียบร้อยแล้ว

ตอนมีเงินเยอะไปทำวัดนั้น พอ
หมดตัวแล้วมาตายวัดเรา มันน่าเศร้า
เหมือนกันแหละ! ก็อยากจะฝากกันไว้พวก
เราในพวกที่เชื่ออะไรแบบไม่ใคร่ครวญ
ไม่มีหลักไม่มีเกณฑ์ ในการตัดสินใจ
และถ้ารู้เรื่องหลักตัดสินธรรมวินัยไว้
บ้าง หลักธรรมที่เป็นธรรม เป็นวินัย
เป็น สัตตสุตสัจจะ คือคำสอนของพระ
ศาสดา หมวดที่ตรัสแก่พระนาง-
มหาปชาบดีโคตมี ที่เป็นเกณฑ์ตัวชี้วัด

เครื่องผูกมัด, ความไม่ประกอบทุกข์
มิใช่เพื่อผูกมัด หรือประกอบทุกข์

3) อปจยะ คือ ความไม่
พอกพูนกิเลส มิใช่เพื่อพอกพูน
กิเลส

4) อัปปิจจตา คือ ความ
อยากอันน้อย, ความมักน้อย มิใช่
เพื่อความอยากอันใหญ่, ความมัก
ใหญ่ หรือมักมากอยากใหญ่

5) สันตุฏฐี คือ ความสันโดษ
มิใช่เพื่อความไม่สันโดษ

6) ปวิเวก คือ ความสัจ
มิใช่เพื่อความคลุกคลีอยู่ในหมู่

7) วิริยารัมภะ คือ การ
ประกอบความเพียร มิใช่เพื่อความ
เกียจคร้าน

8) สุภรตา คือ ความเลี้ยง
ง่าย มิใช่เพื่อความเลี้ยงยาก

อง.อภฺรฺก. 23/143/289

ลักษณะตัดสินธรรมวินัย 8
ประการ หรือหลักกำหนดธรรม
วินัย 8 ข้อ คือ

1) วิราคะ คือ ความคลาย
กำหนัด, ความไม่ติดพัน เป็นอิสระ
มิใช่เพื่อความกำหนัดข่มใจ, การ
เสริมความติด

2) วิสังโยค คือ ความหมด

“องค์ไหนเลี้ยงง่าย เลี้ยงยาก”

ถ้ามีธรรมวินัยนี้ใครผิดจากหลักธรรม
นี้ไป ใครไม่ประพฤติตามนี้ โยมก็ตัดสิน
ง่าย เขาเลี้ยงง่ายหรือเลี้ยงยาก เขามัก
น้อยสันโดษ หรือเขามักมาก ถ้าเขามี
อาการมักมาก เราก็ถอยกลับไปหา
น้อยสันโดษ องค์ที่เป็นเนื้อนาบุญต่อไป
ส่วนเนื้อนรกก็ให้คนอื่นเขาไปตากถา
ทำเอาที่แล้วกัน เจริญพร.

7

หลวงพ่อกคิดว่า ธรรมกายที่กำลังเป็นโจทย์ของสังคมในตอนนี้ จะจบลงอย่างไร ระหว่างพระลิขิตหรือว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เป็นสาเหตุ ครับ

พระพยอม ตอบ : เออ ! ถ้าเราอย่างนี้หรือว่า ธรรมกายจะจบลงด้วยเรื่องอะไร ระหว่างพระลิขิตและเรื่องอื่น ๆ เช่น เรื่องที่อาตมาคิดว่า น่าจะโดนมากที่สุด คือ เรื่องเงินสหกรณ์เครดิตยูเนียนคลองจั่น เพราะว่ายังโยงเรื่องอื่น ที่ดงที่ดินคืนก็คืนไป

แต่ถ้า **“เถยจิต”** คิดจะเอาเนี่ย มันก็จบไปแล้วตามพุทธบัญญัติ เพราะคำว่า **“เถยจิต”** จิตที่คิดจะเอาของเขาละก็ จะแก้ตัวยังไงก็แล้วแต่ กับคนอื่นไม่รู้หรอก แต่เจ้าตัวรู้แน่นอน เถยจิตนี้เขาพูดเฉพาะตัวกับคนจะเอานะ ถ้าแก้ได้ทางกฎหมายก็สู้กันไป แต่ที่น่าจะแพ้ก็คือ **“เงินสหกรณ์ฯ”** เพราะว่าถ้าเป็นคนมีจิตสำนึก ข้อสงสัยนี้มันต้องมีเกิด คนอะไรมาถวายเช่าถวายเย็น เดี่ยว ๆ ก็เช่า 100 ล้าน เย็นมาอีก 100 ล้าน ไม่สงสัยที่มาที่ไปเลย อย่างน้อยก็ต้องถามว่า **“นี่**

คุณไปรวยอะไรมา”และในกรณีนี้ ถ้าจะบอกว่า “ไม่รู้” นี่ แสดงว่า ไม่สนใจ ชาวคราวบ้านเมืองเลย เพราะว่าชาวสหกรณ์ฯ นี่มันเกิดมานานแล้ว เขาน่าจะจนกระดานด้วยประเด็นนี้มากกว่า เพราะว่าคนที่ตั้งใจยกกันไปนี่ วิจารณ์กันไปนี่ อาตมายังวิจารณ์ผิดเลย เพราะตอนหลังใครจะไปคิดว่า “มดีไม่ใช่ !” ตอนหลังนี่ แก่ตัวกันแล้วนี่ โฆษกมหาเถรสมาคมบอก “วันนั้นไม่ได้ลงมดี” เพียงแต่บอกว่า “น่ากลัวไม่ผิดมั้ง” แล้วก็ลุกกันไป งานนี้ต้องโทษชาวละมั้ง ชาวเก่าป็นซะจนไปว่า “มีการลงมดี” ผู้สื่อชำนั่นแหละ พวกนกกระจอกชาว

ตอนนี้เราก็คิดว่า นี่กว่า “ถ้าลงมดีไว้อย่างนั้น” ได้เคยวิจารณ์ก่อนไว้ที่จะประชุมว่า หวดยออกแน่ ๆ สองตัวไม่ตัวใดก็ตัวหนึ่งตัว “อุ่ม” กับ “ทุ้ม” เคยพูดไว้อย่างนี้...ไม่รู้ !

ถ้าทุ้ม ก็คือปล่อยไปตามยถากรรมของคนทำ เพราะแบกไว้หนักเหลือเกิน แต่ถ้าอุ่มยอมหนัก ยอมเจ็บ ยอมบอก “ไม่ผิด” อุ่มให้อยู่ต่อไป

แต่ตอนนี้อุ่มและทุ้ม อาตมากำลังต่อไปนี่ มันก็ยังไม่แน่นอนว่า เตี่ยวนี้ไ้ไฮ ! คำถามต้องระวังมาก มันอยู่ในระหว่างเขาควาย ถ้าเราบอกว่า “ผิด” ฝ่ายนั้นผิด มส. (มหาเถรสมาคม) ผิด วัตรธรรมกายผิด คณะที่จะไปตรวจสอบผิด เตี่ยวต้องโดนระเบิดวัดแน่ ๆ

เพราะฉะนั้น บางทีนี่ มันต้องรอให้สุดชอยก่อนถ้าเขาตรวจสอบค้นหาความผิด ถูกผิด พลาดอะไรกัน จนมันสุดชอย ตามหาไล่เส้นทางเงิน ใครช่วยกันมาฟอกเงิน แต่ตอนนี้ต้องบอกอย่างนั้นะ ใครอย่าโงะเรื่องราวที่เกิดขึ้นครั้งนี้ จะทำให้ศาสนาหมวมองอย่างชนิดเสื่อมอย่างไวนี้ นอกจากพวกโง ๆ เท่านั้นที่รู้สึกอย่างนั้น ถ้ารู้สึกดี ๆ มันกลายเป็นบทเรียนที่สุดยอดเยี่ยม เราจะไม่รู้เท่าทันเจ้าเล่ห์ของนายทุนเงินมหาศาลนี้ ถูกมาฟอกกันที่วัดนี้จะทำไ้ดี ?

ต่อไปนี่ถ้าใครมาถวายอาตมา 100 ล้านเข้า ปาย 2 โมงมาอีก 100 ล้านนี่ ต้องเอะใจแล้วได้บทเรียนแล้ว “นี่

“จัดการพระสีกลักหมื่นองค์ ให้ทำเหมือนเอาต้อออกจากต้นโพธิ์ โดยอย่าโค่นต้นโพธิ์แล้วกัน...”

เส้นทางเงินมาไม่โปร่งใสแล้ว” ไมโกงก็วิปริตแล้วละ เพราะฉะนั้น อย่างน้อยก็ทำให้หลาย ๆ วัดฉลาดขึ้นมา อย่างน้อย ๆ ไม่รู้ละ “วัดสวนแก้วฉลาดได้วัดหนึ่งละ” เพราะว่าถ้าออกมาในรูปแบบนี้ เราต้องตั้งท่าแล้ว “เอ๊ะ ! เมื่อเข้าโยมมาทำไมถึงไม่มาถวายให้หมด ทำไมต้องมาตอนบ่ายมาอีกรอบหนึ่ง” หรือเงินมันเพิ่งหล่นออกมา อันนี้เป็นเรื่องที่น่าจะตายประเด็นนี้มากกว่า ถ้ากรรมกายจะจอดน่าจะจอดประเด็นนี้ ประเด็นอื่นมันก็โจทก์มรณภาพไปแล้วจะไปเอาอะไรก็ยาก เดี่ยวก็บอกว่า “ลิขิตปลอม” อะไรก็ได้

แต่เงินเช็คที่มาถวายนี้คงปลอมไม่ได้ คงชั่วแล้วพูดถึงประเด็นนี้ ใคร

เขาบอกว่า...แห่ม ! มีคนเขาพูดว่า “จัดการพระสิริลักษณ์น้องค์ ให้ทำเหมือนเอาต่อออกจากต้นโพธิ์ โดยอย่าโค่นต้นโพธิ์แล้วกันอย่างมากแค่เอาถุงคลุมรังต่อ แล้วอุ้มออกไปซะ” แต่อย่างนี้ก็ไม่เท่าไรหรอก

แต่ที่วัดก่งวลคือว่า ถ้าพระเจ้าอาวาสได้ถวายที่ 100 ล้าน ผู้ช่วยเจ้าอาวาสก็ได้ที่ 5-60 ล้าน กลัวว่า “คนจะบวชกันล้นวัดละสิ” พอเห็นตัวเลขนี้ก็ฝันหวานว่า ถ้าเราบวชบ้าง อย่างน้อยแสนหนึ่งก็ยังดี “เข้ามาแสน บ่ายมาอีกแสนหนึ่ง” คงจะอยู่บวชกันเต็มวัดละที่นี้ แต่ถ้าเป้าหมายเขามาบวชเพื่อหวังเงินบริจาค ศาสนาก็จะแย่ !

แต่กลัวจริง ๆ นะนี่กลัวว่า “ข้าวลือว่า อุ๊ย ! เข้ามาถวาย 10 ล้าน 100 ล้าน บ่ายมาอีก 10 ล้าน 100 ล้าน” ใครจะไม่อยากบวชรายได้ดีขนาดนี้ พวกที่อยากจะหาเงินแบบอาศัยง่าย ๆ กลัวจะมาบวชกันบานตะไทเลย

ญาติโยมก็ระวังเอาเถิดต่อไป นี้ ถ้าพระมาเยอะ ๆ ต้องสังเกตให้ดี ถ้าองค์ไหนงมมาก บิณฑบาตบ้ออะไร 10 โมงครึ่ง ยังไม่กลับวัด “บิณฑบาตที่ลงไม่ได้” ก็ต้องดู.

หลวงพ่อกำลังจริง ๆ เกอะครับ ถ้าจะมีการ ขอตรวจสอบบัญชีวัด บัญชีหลวงพ่อนี้ หลวงพ่อกจะให้ดูไหม ?

พระพยอม ตอบ : ก็ต้องบอกว่า “ทองแท้ไม่กลัวไฟหรก” เขาบอกว่าอะไรละ “ถ้าไม่มีแผลจะไปกลัวทำไมพิษ” ถ้าแผลมีนั่นแหละคงต้องกลัวอย่างที่เขابอก “พวกวัวสันหลังหะอะไรพวกนี้อีกาบินผ่านไม่ได้”

ตอนนั้นะเท่าที่สังเกตดู พวกกรรม-การที่จะปฏิรูปศาสนาเนี่ย เขายังไม่ทันทำอะไรเลย เพราะยังไม่มีอำนาจ เขาแคไปยื่นดู “รังต่อ” ว่าเขาออกยังงี้...แค่นั้นแหละ

ไอ้พวกต่อก็ต่อฮาร์ดคอร์ หรือที่เขาเรียกกันสมัยนี้ว่า “ต่อไอเอสอิสระ” มันหัวรุนแรง มันออกมาต่อयरกรรมการหัวโนแล้ว ทั้งที่กรรมการไม่มีอำนาจ แคมายื่นดู แล้วจะหาวิธีเอาต่อออกยังงี้ ก็โดนต่อต่อยชะแล้ว น่าสงสารคน ๆ นี้

ที่นี้ถ้าถามว่า “เขาจะมาตรวจ
สอบเงินพระ เงินวัดนี้” คุณถามช้าไปแล้ว เราแฉไปให้ช่อง 9 ดูแล้ว ส่วนตัวเรามีเงินในบัญชี ที่มีชื่อพระราชธรรมนิเทศ เพราะเหตุว่ารัฐบาลเขาให้ค่านิตยภัต

“นิตยภัต” ก็คือเงินเดือนพระ

ที่ทำคุณประโยชน์ระดับเจ้าอาวาสขึ้นไป เรามีสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นราช เขาให้เรา 6,200 บาท แล้วเงินนี้ไม่เคยได้ใช้สักบาท เอาไว้เป็นทุนการศึกษาเด็กหมด

ปีหนึ่งนี้ให้ทุนการศึกษาเด็ก 3 ล้าน บาท ตอนนีในบัญชีเราเนี่ย มันมี 5 แสน “5 แสน” นี่จริง ๆ มันไม่ใช่ เพราะเราดึงเงินเอาจากมูลนิธิฯ ไปจ่ายแทนก่อนให้เด็ก ช่วงโรงเรียนปิดเทอมเขามาหาทุนแต่ปีนี้ 58 จะเป็นปีที่เบิกหมด ให้เหลือติดบัญชีตามธรรมเนียม ของระเบียบใบฝากเขาจะต้องมีค้างไว้เท่าไร ? 500 บาท ฝาก 5 แสนถอนไปเหลือ 500 บาท ในบัญชี ส่วนเงินของวัด 2.8 ล้าน ถามว่า 2.8 ล้าน นี่มากหรือน้อยล่ะ โยมก็คิดดู !

1) จัดงานวันเด็ก ก็หมดเป็นแสน ๆ

2) ถ้าเด็กมาหาทุน ก็ต้องจ่าย

3) เด็กมาพัก คนมาพักเยอะเหลือเกิน นี่ค่าน้ำค่าไฟ บางคณะเขาก็ไม่จ่ายมาแข่งขันอะไรกันก็ 모르 แต่ก็ไม่มีการที่ถ้าพักโรงแรมก็ต้องจ่าย 500-600 บาท เขาก็มาขอพักวัด เข้าก็ออกดี 4 เรา

ไม่ทันได้เก็บค่าอะไร ถ้าออกดี 5 ก็ไม่ทันได้เก็บอะไร ก็ให้เขาพัก แล้วเตรียมเงินก้อนนี้ไว้จ่ายค่าน้ำ-ค่าไฟเดือนหนึ่งเท่าไรรู้เปล่า? ค่าไฟแสนสอง ค่าน้ำอีกเท่าไร ก็เขามาอาบน้ำกัน บางทีจะไปมีอบกันก็มาอาบน้ำวัดเรา จะมาจะพักก็ต้องอาบน้ำ วัดเราก็ต้องจ่ายกัน ในเมื่อวัดนี้ต้องมีรายจ่ายเยอะ ก็ต้องสเปร์ (Spare) ไว้ 2.8 ล้านบาทหรือไม่มากไปเทียบกับวัดอื่นดูเอาเถอะ ไปเทียบเอา

วัดใหญ่เลี้ยงคนพันกว่าคน แล้วไม่มีเงินสเปร์เลย ต่อไปนี้เงินมูลนิธิ ก็มีอยู่ในวันที่สัมภาระณนี้ มันก็มีอยู่ทั้งหมดตอนนี้มูลนิธิ มีอยู่ประมาณ 45 ล้าน ๆ นี่มันเป็นเงินที่คอยวันครบกำหนดตกลงสัญญา มูลนิธิ ซื้อที่ดินให้คนยากคนจนนี้ เช่น เดือนมิถุนายนต้องจ่าย 10 ล้าน เดือนมีนาคม จ่าย 10 ล้าน เพราะตกลงกับที่ดินไว้

เพราะฉะนั้น ต้องเป็นเงินสเปร์ไว้ ถ้าคิดอย่างนี้แล้วอีก 10 ล้านนี้ เอาไว้ทำอะไรรู้เปล่า? ตกลงกับคนที่อยู่บุกเบิก สร้างวัดฯ สร้างมูลนิธิ สร้างงาน ปลุกผลหมากรากไม้ร่วมกันมาเป็นเวลา 15 ปี “วันที่ 12 สิงหาคม ปี 2562 เราจะต้องจ่าย 9 ล้าน” เพราะให้คนที่อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขเป็นผู้บุกเบิกรุ่นแรกแล้วยังอยู่ เขาไม่ทิ้งเรา ๆ ก็

ไม่ควรจะทิ้งเขา ก็เลยบอกเขาว่า “วันที่ 12 สิงหาคม 2562 จะได้รับคนละล้าน 9 คน”

9 คน ก็คือ 9 ล้าน แล้วยังไม่ได้บวกโบนัสที่ต้องจ่ายทุกปี ๆ ละ 4-5 ล้าน เพราะฉะนั้น พูดกันตามจริงนะ เรานะฟังหมดหนี้ที่ซื้อที่ดินมาไม่กี่เดือนนี้เอง แต่ที่ไ้เงินอยู่นี้ ถึงแม้มองดูจะเกินตั้ง 30-40 ล้าน แต่ถ้าหักลบกลบกับที่ต้องจ่ายเขา มันจะแทบไม่เหลือเลย เพราะฉะนั้นไม่กลัวเลยที่เขายังไม่ทันออกกฎหมายเลย แต่เราแฉช่อง 9 ซะแล้ว เราแบไต๋ให้ดูแล้ว

เพราะฉะนั้น ถ้าญาติโยมรู้ความจริงแล้ว “มาช่วยเติมหน้อยก็แล้วกัน” แต่ถ้าคิดว่า “สิ้นแล้วก็ไปทำวัดอื่นเถอะ” อย่าไปฝากบางวัดอย่างหลวงปู่บางองค์นี้ ที่ภาคอีสานมรณภาพ แล้วมีเงินตั้ง 5,000 ล้าน เป็นเหตุให้ลูกหลานทำนกับกรรมการวัดทะเลาะฟ้องร้องกัน.

9

ทำไมวัดนี้ถึงไม่เคยมีข่าวเรื่องการเงินการทอง หลวงพ่อ มีแนวความคิดการบริหารยังงัดป้องกันเรื่องนี้ได้ ถึงไม่มีข่าวแย่งผลประโยชน์กันในวัดเป็นเงิน 100 ล้าน 1,000 ล้านบาทกับเขาบ้าง ?

พระพยอม ตอบ : คืออย่างนี้ วัดเรามีการตกลงกันกับพระว่า ไปสวด ไปบั้งสุกอะไรมาก็แล้ว เข้านี้เอาตมไป บิณฑบาตเขาใส่มา เอาตมาก็โยนยามให้ กรรมการผู้จัดการมูลนิธิฯ คณะกรรมการ เขาเก็บไปฝาก พอดั่วนเลขขึ้น 50 ล้าน เมื่อไร ต้องระบายนะ ให้ได้ 30 ล้านก็ ต้องระบายนะ อย่าให้มีติดค้าง เพราะเราชอบใจพระบางรูปที่ท่านพูดว่า “ตายแล้วจะไม่ให้เงินติดยาม แม้แต่บาทเดียว” เช่น หลวงพ่อชอม หลวงพ่อคุณ ฯลฯ นี่ท่านบอก “มีเงิน ทุกทำบุญหมด”

เราก็เลยตั้งปณิธานว่าอย่างนี้ “เราจะมีบารมีให้มากกว่าเงิน” วัดสวนแก้วถือหลักว่า “เราต้องมีบารมีให้มากกว่าเงิน” “เงินต้องเป็นรอง บารมีต้องเป็นหลัก” ถ้าหากว่า เอาเงินเป็นหลัก แล้วปล่อยบารมีเป็นรองวัดงุ่นวาย และขณะที่เราจับเงินรับเงินญาติโยมนี้ เราจะต้องระลึกให้ทันท่วงทีว่า “นี่เงินเขาถวายพระพุทธเจ้า นะ”

เอาตมาเคยเตือนโยมเรื่อย เวลาถวายเงินวัดสวนแก้ว อย่าพูดว่า “นี่ถวาย ส่วนตัวนะเจ้าคะ” บอกว่า “นี่ถวายทะนุบำรุงศาสนานะเจ้าคะ” หรือ “ขอรับ” พระจะได้ไม่ไปใช้อิสระฉวยแจก นี่เราก็ป้องกันกันอย่างนี้ เราต้องระลึกว่า “ไม่ใช่เงินของเรา” ถ้าเราไม่บวชเขาคงไม่ถวาย ที่เขาถวายเพราะนึกว่า เราเป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า แล้วที่จริง ๆ แล้วก็ ต้องคิดว่า “เขาถวายพระพุทธเจ้า” จึงมีส่วนป้องกันได้ในระดับหนึ่ง.

10

หลวงพ่อรู้สึกอย่างไรกับคลิปที่เขาบอกว่า...
ห้ามเอาเงินใส่ในบาตร ?

พระพยอม ตอบ : อ้อ ! เราก็เคยคิดทำ อยากจะทำแบบนั้นมา เมื่อตอนบวชใหม่ ๆ ตอนนั้นนี่คิดวบกกลับไปกลับมา รู้สึกมี ๆ งง ๆ ก็เลยไปถามหลวงพ่อบุญหนึ่งที่คนนับถือว่า ท่านเป็นพระบริสุทธิ์ ศีลาจริยาวัตรเรียบร้อยดีงาม คนถวายสวดต่างก็ท่านเยอะ แต่ท่านก็เอาไปทำอะไรต่ออะไรช่วยเหลือคนหมด ก็เลยถาม “หลวงพ่อดรับ ผมไม่อยากจะรับเงินนี้ จะทำยังไงดี”

ท่านบอกว่า “ถามหน่อย ! จับเงิน รับเงิน กับหมักเงินอันไหนมันเป็นภาระหนักหน่วงกว่ากัน”

ประโยคหนึ่งคือ คำว่า “ถ้าอยากมีสุขแคบอย่ารับ” จะได้ไม่ต้องกังวล ไม่ต้องห่วง เอาตัวรอดไปสบาย ๆ โจรก็จะไม่ทำร้าย การดูแลบริหารอะไรก็ไม่ต้องมีใครมารับผิดชอบ อย่างนี้เขาเรียก “สุขแคบ” แต่ถ้ารับมาแล้ว ไปสร้างโครงการฯ ให้สังคมไพศาล พิมพ์หนังสือธรรมะ ซื้ดีธรรมะอะไรก็ว่าไป ท่านไม่ได้พูดอย่างนี้หรอก แต่บอกว่า “ให้ไปทำประโยชน์อย่าหมัก จับแล้วอย่าหมัก” ก็เห็น

คลิปอยู่เหมือนกัน พระองค์นี้ก็สนิทกันกับคนบาตร แล้วท่านก็หยิบ ๆ ตั้งนานนะ ขณะหยิบสวดต่างก็สอนโยมที่ใส่บาตรว่า “โยม ! เอาไปใช้เป็นขวัญถุง” แล้วก็ช่วยบอกต่อไป ลูกหลานมีละก็บอกว่า “อย่าใส่เงินที่บาตรพระเป็นอันขาด” ในบาตรอย่าใส่เด็ดขาด

แต่เอาตมไปเจอปัญหาว่าให้เด็กถือย่าม พอบอก “ใส่ย่าม” ก็มีโยมบางคนว่า “ขอรับสักนิดเถอะ ให้โยมชื่นใจสักนิดเถิด” ก็มานึกถึงตอนที่บอกว่า

“อนุชานามิ ภิกขเว ราชูณัง อนุวัตตติตุง : ภิกษุบางที่ต้องอนุวัตรตามพระราชา”

พระราชาวังออกกำลัง หรือเสด็จประพาสอยู่ เจอพระอยากทำบุญ แต่มีปัจจัย มีแต่เงิน ท่านก็อยากใส่ละ ก็ต้องอนุวัตรตามบ้าง และถ้าไม่รับนี่ ระวังให้ตึนเคอะเจอะไหม ? พระนิกายหนึ่งเครื่องไม่จับเงิน แต่มรดกภาพ แล้วพระผู้ใหญ่องค์นั้นมีเงินใต้ที่นอน 16 ล้านบาท.

**“ถามหน่อย ! จับเงิน
รับเงิน กับหมักเงินอัน
ไหนมันเป็นภาระหนัก
หน่วงกว่ากัน”**

11

ธรรมดาการสู้คดี ถ้าหลวงพ่อแพ้คดีต้องจ่าย
ค่าทนายให้ฝ่ายโจทก์นี้ ถึง 5,000 บาท แล้ว
หลวงพ่อจ่ายไปเท่าไร ?

พระพยอม ตอบ : เออ ! คอยอยู่
นี่ เขาว่า จะเรียกจะเก็บ แต่แล้วป่านี่
ผ่านมา 6-7 ปี แล้วไม่มาเก็บเลย สงสัย
ว่า เขาเคยได้ยินอาตมาพูดขูไว้มั้ง ถ้ามา
เก็บนี่อาตมาจะไม่ยอมจ่าย และยอมติด
คุก เพราะว่า **“ไม่มีเงินจ่าย”** เพราะ
ไม่มีเงินส่วนตัว ถ้าเอาเงินพระพุทธรเจ้า
มาจ่าย อาตมาขอติดคุกใช้ วันละเท่าไร ?
เขาว่า 200 บาท หรือ 300 บาท ก็ไม่รู้
ละ อาตมาก็จะติดไปให้ครบ แล้วก็จะไม่
ให้ใครมาจ่ายแทนด้วย เพราะว่า **“เรา
ผิด”** น่ากลัวเขาจะกลัวว่า **เราติดคุก
แล้วเรื่องจะดังขึ้นมาอีก**

จะไม่ขอร้องให้ใครมาช่วยเลย
5,000 บาทนี่ **“ติดใช้หนี้”** จะเอาทั้งผ้า
เหลือง หรือจะเปลื้องออกยังงี้ก็ยอมละ
เพื่อให้คนรับรู้ชะที่ว่า เขาได้คืนกันเป็น
ร้อย ๆ ล้าน 50-60 ล้านบาท ยังมาเอา
5,000 บาท อีกเหร ! ข้าไปไม่รู้เท่าไร
แล้ว อีก 5,000 บาท นี่ ได้ที่ดินคืน เขา
บอกเราจะขาย ตั้ง 40 ล้านบาท แล้วฝั่ง
กระสุน ขายบ้านจัดสรรไป ได้เป็นน่าจะ
ไม่ต่ำกว่า 100 ล้าน แล้ว 5,000 บาท
จะทำกับพระขนาดนี้เลยหรือ อาตมา
จะได้ลองชะที่ **“ลองชิมคุกดูชะบ้าง”**

แล้วคนที่ทำให้พระติดคุกเขาจะมีความ
สุขแค่ไหน ? จะไปสวรรค์ชั้นไหน ? ก็
ขอให้ติดตามดูต่อไปก็แล้วกัน แต่ตอน
นี้เขายังไม่มาเก็บ แล้วถ้าเขาตั้งใจจะเก็บ
จริง ๆ นี่ มันจะเป็นเรื่องขนาดไหนลอง
คิดดูก็แล้วกัน ว่า เขาไปฉลองกินเลี้ยง
กัน มันหมดเกิน 5,000 หรือเปล่า ที่มี
คนมาบอกกับอาตมาว่า เขาไปกินเลี้ยง
กัน ว่า **“พอดีชนะ”** แล้วที่คดีชนะนะ
ลองคิดดู เขาได้เท่าไร ? ทนายได้เท่า
ไร ? ซึ่งรู้สิกว่า 100 ละ 5 หรือเท่า
ไร จำไม่ได้แล้ว เขาได้ ไปเป็นล้านบาท
แล้วเขาจะมาเอา 5,000 อีกหรือ

อาตมาว่ามันจะหน้าเลือด กระดาก
ซบ ซูดรีดกันเกินไปแล้ว ถ้าเรานี้อยอมเสีย
อิสรภาพ เพื่อให้คนได้รับรู้ไว้บ้างว่า **“โลก
เรายังมีคนพรรณอย่างนี้กันอยู่”**
เราจะอยู่บนโลกกับคนพวกนี้ยังไง ยายไฮ
ยายสม คุณรัตนฯ แกยังพอเป็นต้นแบบ
ให้อาตมาได้สู้บ้าง เพราะยอมติดคุกจริง ๆ
ด้วย ถ้ามาเอานะ ทำไมไม่มาเอาก็ไม่รู้
7-8 ปีแล้ว **เขาลืม หรือเขาอาย หรือ
เขามีหิริโอตฺปปะ ขึ้นมาแล้วก็ไม่รู้ คงจะ
ผจญไปอีกสักพักหนึ่ง.**

12

ได้ข่าวมาว่าหลวงพ่อกเคยเชียร์ธรรมกายมาก่อนหรือครับ ?

พระพยอม ตอบ : อืม ! ใช้ตอนอยู่สวนโมกข์ เราเอาภาพที่ปฏิบัติธรรมสวยงามมาก นุ่งขาวเดินเป็นแถวยาว ไปฉายสไลด์ จนพระที่สวนโมกข์บอกว่า **“ระวังให้ดีนะ ถ้าตอนหลังเขาเกิดเป็นอะไร ท่านไปเชียร์เขาเนี่ย”** ก็เลยตั้งแต่นั้นก็ไม่ได้เชียร์อีก เราเชียร์อยู่ตั้ง 2-3 ปี ตอนแรกเราช่วยเผยแผ่ธรรมะอย่างเต็มที่ เพราะมองเห็นเป็นภาพลักษณ์ดีเหลือเกิน สมถะมกน้อยมาก เดี่ยวนี้มาโอ้อำหรรษาราคะการตา.

13

หลวงพ่อกว่าธรรมกายมีอะไรพอสะกิดใจบ้าง ?

พระพยอม ตอบ : มีเรื่องแปลกอยู่วัน เขาถ่ายภาพพระวัตรธรรมกายทั่วไปหมด ไม่เห็นหมาแมวสักตัว พอตอนหลังมีคนบอกว่า **“วัดนั้นเขากำจัดหมาแมวหมดไม่ให้อยู่เลย”** ไม่มีเลยสักตัวถ่าย...มานี้ไม่มีเลย ไม่มาดูวัดเราเนี่ย มาถ่ายตรงไหนเดินไปตรงไหนก็หมาเต็ม...จะมาแต่งงานกันหน้าธรรมมาสน์ก็มี.

หลวงพ่อก็มีเหตุผลอะไร ทำไมถึงได้หยุดรับงานเทศน์ในปี 59 นี้ พอจะเล่าเหตุผลหรือว่าหรือ มีวัตถุประสงค์ว่า จะทำอะไรถึงไม่ยอมรับงานเทศน์เหมือนที่เคยทำมา ?

พระพยอม ตอบ : ก็คงจะจับเล่าประเด็นที่ไม่ไป จากใหญ่ จากเล็ก จากกลาง ระดับใหญ่ก็คือ **“ความขัดแย้งของสังคมนี้มันสูงมาก”** ระดับต้น ๆ เลยที่เป็นเหตุทำให้เราลึกลับคิดว่า **“เราจะไปเทศน์ให้เขาทะเลาะกันทำไม”** เช่น อาจารย์แม่ (รศ.ดร.สุณีย์ สิ้นธุเดชะ) เคยนิมนต์ไปเทศน์ ม.รัตนบัณฑิตก็โดนผู้ปกครองเด็กนักเรียนนักศึกษาที่นั่นว่า ถ้าให้พระพยอมมาเทศน์จะย้ายลูกไปเรียนที่อื่น

เรามาคิดว่า **“เฮ้เราเป็นตัวต้นเหตุ”** แล้วมี ผอ.หลายโรงเรียนที่โดนแบบนี้ กับผู้ปกครอง ตอนที่สื่อแดงเข้าวัดใหม่ ๆ โลมาเรื่อย จนบัดนี้ก็ยังไม่ค่อยจางดี เมื่อเราคิดว่า **“เราเป็นตัวต้นเหตุ”** ที่ทำผอ. เขาลำบากใจ เพราะมีผู้ปกครองของนักเรียนไม่ชอบเรา แอนดีเรา มันก็เหมือนเราเป็นตัวไปให้เขาทะเลาะกัน และที่ชัดที่สุดบางที่เขาทะเลาะกันรุนแรงถึงขนาด เราเห็นว่าถึงกับจะต่อยกันเลย **“มึงนิมนต์พระองค์นี้มาทำไม กูไม่ชอบ” “มึงไม่ชอบ กูชอบ”**

อะไรก็ 모르ทะเลาะกันให้เราได้ยินได้ฟังจนมีวันหนึ่งน่าอนาถใจที่สุด ! โยมคนนี้เหมือนเป็นเจ้าแม่ทางภาคอีสาน เป็นนักการเมือง เคยเป็น สว. เคยลง สส. มาไม่รู้กี่ครั้งก็หนละ ปรากฏว่ามานิมนต์อาตมาไปเทศน์ ที่จังหวัดจำไมผิตตอนนั้นน่าจะเป็นศรีสะเกษ ปรากฏว่าแกบอกว่าคนเป็นพันเลย พอไปถึงมี 30 คนเท่านั้นเอง เราบอกเฮ้ ! ทำไมเป็นอย่างนี้ละ

ก็ได้รับคำตอบว่า เขามีฝ่ายตรงข้ามทางการเมืองที่ไม่ชอบกัน เขาก็ไปบล็อกคน ปิดถนน แล้วทำอะไรไม่รู้ จนเป็นเหตุให้...มีคนมาแค่ 30 คน แล้วเราต้องดันดันไปเทศน์ไกลขนาดนั้น ทั้งงานทั้งหมดที่วัด ไปสร้างพลังธรรมไม่คุ้มเลย 30 คน ถ้าอยู่วัดยังมีคนมาวันหนึ่งก็เป็นร้อยแล้ว แล้วเราจะทิ้งวัดไปหาคน 30 คน แล้วยังไปก่อเรื่องให้เขาทะเลาะกันอีก เจ้าภาพก็เป็นทุกข์ ฝ่ายโน้นก็ทุกข์กลัวว่า **คนมามากคะแนน แต่มจะมาอยู่ทางเจ้าภาพ เป็นชนวนให้เขาทะเลาะกัน**

เอ้าละ ! ทีนี้ถ้าเราคิดว่า “เราเป็นชนวนให้เขาทะเลาะกัน ขัดแย้งกัน ในหมู่บ้าน ในกลุ่ม ในคณะ เราจะเป็นต้นเหตุ เป็นชนวนให้เขาทะเลาะกันทำไม” นี่ประเด็นใหญ่

ประเด็นรองลงมาก็คือ ตอนที่เราไปเทศน์มาเป็นเวลาช้านาน เราไม่เคยได้ออกบิณฑบาตเลย สมัยที่ปีหนึ่งรับ 900 งาน วันหนึ่ง 4-5 งานออกแต่เช้าแต่มีตเราไม่ได้บิณฑบาต แต่พอไม่ม้งาน เขาโกรธเรา เขาคืนงานเราจนเหลือทั้งปีไม่ถึง 100 งาน ก็ในที่สุดก็เลยเกิดความารู้สึกว่า “ไม่ได้แล้ว” เราก็เลยเอาอย่างนี้ดีกว่า หยุดทำหนังสือ หยุดพัฒนาวัด อยู่สักกระยะหนึ่ง เพื่อจะทำอะไรได้ดีกว่านี้ เราก็จะได้ทำได้เต็มที่ก็คือ อยากจะรวบรวมคำเทศน์ คำสอนเพื่อทำเป็นหนังสือ “ธรรมประวัติ” แทนพุทธประวัติที่เคยทำมา แล้วสำเร็จไปแล้วเล่มหนึ่ง

ถ้าทำธรรมประวัตินี้จะได้รวบรวมคำเทศน์คำสอนที่เราเคยสอนมาทั้งหมดเคลียร์มาแต่งมาสำรวจมาตรวจทาน แล้วทำเป็นบรรทัดฐานไว้พระเถรรุ่นหลัง จะได้อ่านแล้วเป็นแนวทางศึกษาฝึกเทศน์ ฝึกสอนกัน ถ้าเราไม่หยุดงานรับนิมนต์เราจะทำไม่ได้เลย จะทำหนังสือต่อเนื่องไม่ได้ ก็เลยตัดสินใจ

อยากทำหนังสือ และอยากพัฒนาวัดที่เราปล่อยร้างมา 5 ปี ไม่เคยอยู่ก็เคย แล้วพระเถรก็น้อย ญาติโยมเห็นว่าเอาลูกหลานมาฝากบวชก็แย่ ! พระเจ้าอาวาสไม่อยู่ ก็ลองหวนกลับมาดูสักทีว่า สมัยตอนเรามาอยู่ที่แรก ๆ มีพระตั้ง 50-60 รูป พอเราไม่อยู่ทิ้งวัดไปนุ่นไปนี่พระเถรเลยเหลือ 5-6 รูป และที่สำคัญญาติโยมที่เคยมาปฏิบัติธรรม 200-300 คน พอมาไม่เจอเราก็หายไป เหลือ 40-50 คนเอง

ถ้าเราหันกลับมาเอาหลังฟังถ้าหลังฟังวัดนี้ ชัดกันเลยละ โยมมา “จัดคอร์ส” แล้วต่อไปนี่อยากจะจัดเป็นคอร์สว่า “รุ่นละ 3 วัน 4 วัน 5 วัน” เราจะไม่วางแผนผลงานปนเป รู้จักแยกประถมมัธยม อนุบาล

ป.1 กับ ป.5 จะไปเรียนห้องเดียวกันไม่ได้ ก็คือ คนที่ไม่เคยปฏิบัติธรรมเลยนี่เราก็จะจัดให้เขาสักรุ่นหนึ่ง 3 วัน 5 วันก็ปูฐานไป ให้เขาอ่าน ก. ข. ก.กา

ธรรมะไปจนแตกฉาน แล้วก็เขาจะอยู่ต่อในรุ่นต่อไป เราก็จะเขยิบคำสอนที่มันสูงขึ้นต่อไป แล้วสำหรับคนที่เคยปฏิบัติแล้วจะมาอยู่ ก็ต้องเคยเอาผู้ที่เคยปฏิบัติมาแล้วล้วน ๆ เพื่อจะได้ไปไม่ต้องไปสอน ก. ข. ก.กา อีกต่อไปเลย จัดธรรมะระดับสูงขึ้นไปเพิ่มศักยภาพ หรือที่เรียกกันว่า **ยกระดับให้ชัดเจน ก็คือต่อไปนี้จะจัดบวชเป็นรุ่น ๆ ให้ชัดเจน ยกระดับให้ชัดเจน นี่เป็นกลาง ๆ ระดับกลาง ๆ เหตุกลาง ไม่ใช่เหตุใหญ่ ๆ ที่กล่าวไปแล้ว “เป็นเหตุชวนให้เขาทะเลาะกัน”**

สุดท้าย ชีวิตนี้ใช้มาเพื่อผู้อื่นเยอะ แล้วตะเวนตะรอนไปเยอะ แล้วบวชกับยุคนี้ที่วิบัติจิตตอล และก็สื่อต่าง ๆ (อาตมาสบายมา 5-6 ปี เหนงปากเลย ไม่ได้ล้มตาลับสมองเลย ไม่ได้มีใครมาสัมภาษณ์เลย) แต่ปีนี้ เริ่มต้นปีมานี้ปี 58 นี้ บางวัน 3 ช่อง บางวัน 2 ช่อง บางวัน 5 ช่อง ทั้งหนังสือพิมพ์ทั้งอะไรอีก 2-3 ฉบับ/วันนี้

เราก็เลยคิดว่า **“ถ้าเราลองปักหลักออกสื่อดูสักพัก”** เพราะว่าเคย

จำได้ว่า เคยมียุคหนึ่งช่อง 3 เอาไปออกธรรมะพระพยอมนี้เคยดังอยู่ เขาบอกว่า เรตติ้งติดอันดับ 2 แพ้คุณไตรภพลิมปพัทธ์คนเดียววตอนนั้น ถ้าเผื่อจะย้อนยุคกลับมาอีกสักที เราจะได้เตรียมเนื้อเรื่องพูด เทศน์เป็นลำดับ และการเทศน์ที่วัดนี้ มันต่างจากการที่ถูกเขานิมนต์ไปเทศน์ ถูกเขานิมนต์ไปเทศน์นี่มันหลากหลาย มันไม่รู้จะเคลียร์เตรียมตัวไปเทศน์ยังไ้ บางทีไปถึงที่เขาให้หัวข้อมาแล้ว **“มีนเลย”** ที่แรกเขาก็บอกไม่มีหัวข้อ พอเราไปถึงเขายื่นมา **“มีง มัน ญ”** อย่างนี้ เจอเข้าครึ่งหนึ่งเล่นเอามันเหมือนกัน ไม่ใช่มีนมันญ มีนกับมีงกับมันกับญ นี่ แต่ก็ดำเนินไปได้

แต่ถ้าต่อไปนี้เรานึกอยากจะทำเรื่องอะไร พูดถึงเรื่องอะไร ทำให้นึกถึงหลวงพ่อพุทธทาสตอนที่ท่านอยู่ไม่ไปไหนแล้ว ท่านจะเทศน์เรื่องอะไร ท่านก็จะเทศน์ไป 10 กว่าครั้ง อธิปไตยจตุตถาก็ 10 ครั้ง ปฏิภาณมุนี 10 ครั้ง ครบไตรมาสสามเดือน หรือถ้าเราจะทำเรื่องเหล่านี้ดูบ้าง น่าจะมีประโยชน์อาจจะมีหลักฐานหนังสือ แล้วที่ไปเทศน์ ตามต่างจังหวัดเทศน์แล้วก็ทิ้งไว้ตามต่างจังหวัดไปแล้วก็ไม่ได้อัด ไม่ได้เก็บ และสามารถทำให้มันเกิดต่อเนื่องยาวนานละเอียดลออไม่ได้เลย แต่ถ้าเราอยู่กับวัดแล้วมีกำหนดไว้ว่า **“เดือนนี้จะเทศน์เรื่องอะไร”** ทั้งเดือนเลย 4-5 ครั้ง ให้มัน

เคลียร์...จบละเอียดไปเลยน่าจะจะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะออกทะเลอน ๆ ไป

ถ้าถามว่าอีกสักประการมีไหม ?

“สังฆารไม่ร่วมมือ” ชักมีความรู้สึกเดินทางมาก ๆ อ่อนเพลีย มึนหัว มึนหู ขึ้นเครื่องบินก็มีหูลั่น มันชักสังฆารไม่ร่วมมือ เราน่าจะถนอมสังฆารแล้วทำอะไรที่มันเป็นประโยชน์ ดีกว่าทุ่มโหมไป แล้วตายโดยอะไรก็ไม่สำเร็จสักอย่าง ส่วนตัวก็ไม่ได้ทำอย่างจริงจัง ส่วนผู้อื่นแบบ ลึกซึ้งผวกผึงอะไรไว้ก็ไม่ชัดเจน ก็คงมี 4 ประเด็นนี้ ที่ขอหยุดสักกระยะหนึ่ง

ถ้าสมมติต่อไปเราทำที่อยู่นี้มันเกิดดีกว่า เราคงไม่ไปตลอด แต่ทั้งหมดนี้ไม่ใช่ว่า คงสิ้นเชิงเด็ดขาด โดยไม่มีเฉพาะเรื่องเฉพาะกรณี ก็คงไม่ได้หรอก เช่น อาจจะมีงานมีเทศน์มีทอล์คคน 5,000-6,000 คน อย่างคุณอรอุมา เกษตรพีชผล เขาจัดวิสาขะฯ มาชะฯ นี่อันนี้ก็เป็นกรณีพิเศษที่เราควรจะไป เพราะชัดเจน คนจำนวนแน่นอน ไม่ใช่บอก มา 5,000 แล้วมา 50 คน อันนี้เขาชั่ว เขาแน่นอน เขาติดตลาดเราควรจะไปเสริมเขา

ต่อมาก็น่าจะเป็นพระเถร ถ้ามีการอบรมพระใหม่ เราน่าจะถวายเป็นความรู้พระที่อยากเป็นพระนักเทศน์ธรรมาสน์ของอะไรอย่างนี้ ที่เขาจัด ๆ กัน สำหรับพระน่าจะต้องเว้นไว้บ้าง ที่จะต้องรับท่านแล้วให้เราไปถวายเป็นความรู้ พระจะไปเผยแผ่

ได้เก่งอีกหลายคน ถ้าเราไปจับประเด็นนี้แล้ว หรือว่าวันครุมีครุ 1,000-2,000 คน นี่ เพราะครูจะไปถ่ายทอดกับเด็ก

เราน่าจะต้องมีคำว่า **“เฉพาะกรณี เฉพาะกลุ่ม เฉพาะคน”** เว้นไว้บ้างไม่ถึงกับปิดตายสนิทต้องอย่างนี้เท่านั้น มันจะเป็น **“สังฆาภินิเวส”** ไปเป็นหัวชนฝาว่า ต้องอย่างนี้ อย่างนั้น อย่างอื่นไม่ได้ อะไรก็ตามเพื่อมันเกิดประโยชน์ มหาศาลต่อเผยแผ่คงทำบ้าง แต่จะเดินสายไปเทศน์เหมือนก่อน **“รับทุกงาน”** กันดารแทบตายไปไล่คลอนหมด กลับมาสุขภาพแทบแย่ เทียวไปเป็นถนนลาดยาง ลูกวิ่ง ฯลฯ ลาดยางก็ยังไม่พอดี ที่ลูกวิ่งนี้ก็ยังเป็นหลุมต่างหาก รถก็จะพัง คนก็จะพัง มันคงจะถึงเวลาที่เราคิดว่า ที่ทำมานี้ไม่มีพระองค์ใดที่จะทำสถิติการเทศน์เท่าที่เราทำมาใครจะว่า เราเห็นแก่ตัวก็ยอม แต่เราก็ยื้อที่จะทำประโยชน์อีกมุมหนึ่ง ที่เรายังไม่ได้จับทำอย่างเต็มที่...ได้เต็มที่ซักที

ขอโอกาสบ้างเถอะญาติโยม **“อย่าหาว่าเป็นพระใจจืดใจดำเลย”** ทำมาจนกระทั่งคิดว่า ชีวิตนี้คือเราจะระเบิดอยู่แล้ว ก็ขอโอกาสแค่นี้แหละ.

หลวงพ่อรู้สึกยังไงกับระบบยศช้าง ชั้นขุนนางพระครับ ?

รับพระราชทานสมณศักดิ์ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๘

พระพยอม ตอบ : อาตมารู้สึกประทับใจกับหลวงพ่อบุทธทาสตอบกรณีเช่นนี้ไว้ คำว่า **“พระราชาคณะ”** อย่างที่เขาให้ยศพระนี่ เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญ ชั้นราชชั้นเทพอะไรก็ตาม ท่านแปลดีนะหลวงพ่อบุทธทาสบอกว่า...

“พระราชาคณะ คือ ผู้ที่พระราชาแต่งตั้งให้ช่วยชำระสะสางพวกอลัชชี” เพราะพระราชอาพระองค์เดียวทำไม่ไหว เลยแต่งตั้งพระราชาคณะช่วยปราบอลัชชี ท่านบอกว่า ถ้าตั้งราชาคณะแบบนี้ อาตมาพร้อมที่จะรับใช้ในการปราบอลัชชี แต่ถ้าตั้งแล้วเพื่ออย่างอื่นก็ไม่ว่าจะรับหรือทอนี่ท่านก็อธิบายตรงนี้ไว้ดี และในหลวงก็เคยตรัสกับอาตมาว่า **“ที่ให้พระให้มีสมณศักดิ์อะไรนี้ เพราะโยมคิดว่า คนไทยนี้ ถ้าพระ ก. กับพระเจ้าคุณ ก. เทศน์ เขาจะให้ความเชื่อมั่นเจ้าคุณ ก. มากกว่าพระ ก. ธรรมดา”**

พูดง่าย ๆ ทำให้เรามีเครดิตในการเทศน์การสอน **“ทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับใครโยง”** ถ้าได้ลากได้ยศแล้วโยง ก็เป็นกรรมขององค์นั้นไป แต่ถ้าได้แล้วเอามาเป็นเครื่องมือในการประกอบการทำงานก็ดีแน่นอน เจริญพร.

16

หลวงพ่อบัณฑิตอย่างไร ที่พอจะช่วยแก้
ปัญหาคอร์รัปชันที่เป็นปัญหาใหญ่ได้บ้างครับ ?

พระพยอม ตอบ : ก็คงจะมีติด
อยู่ว่า ที่คิดได้นะเท่าที่ติดตามดู ข่าวต่าง
ประเทศบ้าง อะไรบ้าง ที่เขาพยายาม
ทำกันเหลือเกินเรื่องต่อต้าน...จะเป็น
สิงคโปร์ ฮองกง จีน

สิงคโปร์ ฮองกงนี่ ที่ได้แชมป์
ว่า โปร่งใสบริสุทธิ์ ปราศจากการ
โกง หรือโกงน้อยที่สุด ของประเทศ
ในแถบภาคพื้นเอเชีย หรือจะเป็น
แถบทางไหนก็ตาม รวมแล้วก็คือว่า
ถูกยกย่องว่า **“เลิศล้ำในการไม่
โกงนี่”**

เขาก็มีการตั้งกองทุนเท่าที่ทราบ
คือ กองทุนนี้มันเหมือนชวนคนทำบุญ
ปราบคอร์รัปชันทุจริต แต่ของเราก็มีแปลก
ชวนทำบุญสู้คดีอย่างนี้ **“ชวนบริจาค
สู้คดี”** เพราะเงินจะหมดแล้วที่สู้คดีเขา
มานี้ มันต่างจากเขานี้ ของเขาก็คือ ทำ
เรื่องที่จะมาช่วยกัน บริจาคมาหาช่อง
ทางที่ไปสืบเสาะ ค้นหาความโกงทุจริต
เพราะต้องใช้บข ต้องใช้เวลา ต้องใช้คน
ก็เลยมีการไปตั้งกองทุน แล้วก็มีคน
บริจาคเข้ากองทุนปราบโกงนี้ มากกว่า

ประเทศอะไรในแถบภาคพื้นเอเชีย

ของเราสร้างโบสถ์อะไร ไซ้! สร้าง
เยอะ สร้างเจดีย์ สร้างกันอุตลุด พุทธ
รูปสร้างกันน่าดู แต่เวลาสร้างภูมิคุ้มกัน
โกงนี้ของเรามีไหม ? **“แทบจะไม่มี”** หรือ
มีก็คงตั้งได้ยาก ตั้งได้ก็ไม่มากเหมือน
กับสิงคโปร์ ฮองกง เขาถึงได้แชมป์ปราบ
โกง ส่วนจีนเราก็น่าฟังว่า ที่เขาบอกว่า
**“จีนมีการตามเก็บภาพเหตุการณ์
การโกงของแต่ละคน”** ตัวอย่างเช่น

คนนี้ถ้าเริ่มรู้ว่า **“โกง”** เขาจะไม่
รีบจับ เขาจะปล่อยให้โกงตายใจ ชะล่า
ใจ เช่น มีรัฐมนตรีคนหนึ่งโกง แล้วก็เอา
เงินไปซื้อหยก เขาก็ตามเก็บหมด เอา
หยกไปให้ผู้หญิง ก็ก็ก้ออะไรต่าง ๆ เขา
ตามเก็บหมด พอถึงวันที่เห็นว่าได้ข้อมูล
พอสมควรแล้ว เก็บภาพเหตุการณ์ที่เขา
เงินไปโกงไปจ่าย ไปกิน ไปใช้ ไปปรน
เปรอบำเรอกิเลสอย่างท่วมหัวท่วมหู
แล้ว เขาก็เริ่มจับเลย พอจับได้ทำยังงี้รู้
ไหม ? เขาก็เอาภาพที่เขาถ่าย ๆ เก็บ ๆ
มาประจานออกทีวี ภาคหัวค้ำ ช่วงคน
กำลังกินข้าวอิ่ม แล้วก็ดูทีวี เรียกว่า **“ดู
กันแทบทุกครัวเรือน”** ตระกูลนี้แทบ

จะสาบสูญจากแผ่นดิน เปลี่ยนแซ่ได้
เปลี่ยน เปลี่ยนตระกูลได้เปลี่ยน เพราะ
มันเสียหายไปหมดแล้วจากการแพร่
ทางสื่อ จนแทบจะกระอักเลือดกันเลยทีเดียว
ว่าอย่างนั้นเถอะ

แต่ของเรายังไม่มีใครทำ มันน่าจะ
มีสถานีโทรทัศน์ของ ป.ป.ช., ป.ป.ง.อะไร
ก็แล้วแต่ ที่เขาปราบปรามคอร์รัปชั่น
ทุจริตนี้ ลักสถานีหนึ่ง แล้วก็เชิญคนถูก
โกงมาออกทุกคืน ก่อนข่าวสองทุ่ม หรือ
หลังข่าวสองทุ่ม เอาเวลาพาร์ทไทม์ คน
หนึ่งมาเล่าเรื่องถูกโกงสัก 15 นาที 20
นาที ถ้าวันหนึ่งเล่าไม่จบก็เป็นวันที่ 2 ต่อ
ติดตามอย่างกับละครเลย เป็นละครน้ำ
เน่าแท้จริง

ผลที่สุดแล้วนี่เชื่อเลยว่า คนที่ถูก
เล่า ถูกโกงต่าง ๆ ก็จะมาเล่าพิสดาร
การโกงของหน่วยนั้น กรมนี้ กระทรวง
นั้น กระทรวงนี้ แล้วหนัก ๆ เข้า แต่ละ
กระทรวงที่โกงติดอันดับ อย่างเขาจัดปี
ที่แล้วนี่ “กรมที่ดิน อันดับ 1” “โรง
พักตำรวจ อันดับ 2” “โรงเรียนเรียก
ค่าแป๊ะเจี๊ยะ เป็นอันดับ 3”

ถ้าเราได้เอามาออก มาพูด มา
เตือน มาย้ำ แล้วถ้ากระทรวงไหน กรม
ไหน...โกง ! เราก็ยังให้อิทธิพลเขาลักนิด
หน่อยว่า “ปีหน้าคุณต้องลดนะ” จาก
กรมที่ดินคุณได้อันดับ 1 นี่ คุณต้องอยู่
อันดับ 3 อันดับ 4 ให้ได้นะ แล้วถ้ายัง
ครองแชมป์อันดับหนึ่งอีก ประชาชนต้อง

ให้บทเรียนให้ไม่แข็งละ ที่แรกใช้ไม่นาน
ก่อน

เชื่อเถอะ “**หวัหุด ตดหายแน**”
เขาจะไปโกงได้อย่างไร ในเมื่อประจาน
อย่างนี้ ที่แล้วมาคนโกงมันลายนวล มัน
มีกลุ่มแก๊งช่วยกันปกป้องคุ้มครอง มัน
ก็เลยทำให้โกงกันไม่ต้องมีเกรงกลัว ไม่
ต้องละอายว่า จะถูกประจานวันไหน สถานี
โทรทัศน์ของ ป.ป.ช. เฉพาะเลย ช่องนี้ไม่
มีเรื่องอื่น มีแต่เรื่องป้องกันการโกงกับ
การไล่บี้คนโกง แฉคนโกง และป้องกันการ
ถูกโกง วันไปวนมาออกอยู่กับเรื่องอย่างนี้
เอาออกไม่ต้องทั้งวันก็ได้ ออกช่วงหัวค่ำกับ
ออกเช้า เพื่อคนตอนหัวค่ำดูไม่ทันก็ดูเช้า
ถ้าเช้าไม่ทันก็หัวค่ำตอกย้ำหมุนไปหมุนมา

ถ้าสถานีนี้ไม่รู้ละ ถ้าตั้งเมื่อไรจะ
ช่วยเป็นเดือนเลยก็ได้ แบ่งกันเทศน์ให้
30 เปอร์เซนต์เลย ไปเทศน์มาได้เท่าไร
แบ่งให้ 30 เปอร์เซนต์ ช่วยให้ช่องนี้
ปราบโกงให้ได้สำเร็จ ก็ลองทำกันดู ๆ
ถ้าทำได้เชื่อว่า ที่เราคิดค้นกัน **ที่จะหา
ทางปราบโกงกัน มันมีหลายแบบ
หลายวิธี คนที่โกงเพราะไม่มีhiri
โอดต๊อปะ ไม่อายต่อชั่ว ไม่กลัว
ต่อบาปถึงโกง**

ฉะนั้น เราก็ต้องทำให้เขาอาย ให้
เขากลัวต่อบาปต่อชั่วที่เขากระทำ เขา
จะได้ยำเกรง เขาบอกว่ากฎแห่งกรรม
นี่ ถ้าประชาชนช่วยขับเคลื่อนหน่อย กฎ

แห่งกรรมมันก็จะแรง มันก็จะเร็ว เข้าชนคนก่อเวรก่อกรรมให้บ้านเมือง โกงกินทั้งหลายนี้ กระเด็นกระดอนไปเลย ถ้าคนไม่ขับเคลือนไม่วิ่ง ไม่ออกอะไรกันเลย มัวแต่นอนนิ่ง ถือว่า “**ธุระไม่ใช่**”

อย่างที่เคยเห็นที่เขาทำสปอร์ต นึกขำอยู่เรื่องหนึ่ง ผัวเมียนี้เขาก็คุยกัน เมียเล่าให้ผัวฟังว่า “นี่ ๆ บ้านเขาโดนจัตแล้ว” “ช่างหัว บ้านเขาไม่ใช่บ้านเรา” “แต่มันข้างบ้านเรานะหลังข้าง ๆ นี่” “ช่างหัวมันเถอะ บ้านมันไม่ใช่บ้านเรา” อีกไม่กี่วันบ้านตัวเองโดนจัต ตอนนั้นเขาถึงจะเริ่มรู้สึกตัว

ฉะนั้น คนเรานี่ บางทีไม่พูดว่า “**มันไม่ใช่ของเรา**” “**ไม่ใช่เรื่องของเรา**” ปล่อยเขาไป **เรื่องของมัน**” แล้วในที่สุดเขาก็ไม่รู้จัก คำว่า “**ป้องกัน**” หาทางป้องกันไม่ได้ มันก็ต้องผูกปัญหาเรื่องนี้ เลวร้ายไปเรื่อย ๆ ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีคำว่า “**หยุดที่จะโกงกันได้**” เพราะฉะนั้น จึงถึงเวลาที่เราจะต้องมาหาทางป้องกัน กำจัดให้มันถึงที่สุดให้ได้ ไม่เช่นนั้นมันก็ไม่มีทางที่จะพ้นไปได้ มันก็จะถูกรวนเวียนกันอย่างนี้

ถ้าเอากันจริง ๆ นะ ยังไงเชื่อเถิด ไม่ลดเป็นไปไม่ได้ แต่เลิกหมดเป็นไปไม่ได้ แต่ให้มันลดปริมาณจำนวน มันจะได้เหลือเงินมาพัฒนาประเทศ มาแก้ไขคนยากคนจนให้พ้นสภาพไปบ้าง ชี้อะไรก็ทำให้ประเทศชาติเสียโอกาสเยอะ

ก็ลองคิดกันดู ใครคิดอะไรดี ๆ ก็เสนอออกมา แล้วก็ลองไปทำบทเรียน บทศึกษา พิสูจน์ว่าอย่างไรจะได้ผลดี ผลมาก ผลน้อยกว่ากัน ลักวันก็จะต้องสำเร็จแน่นอน ไม่เช่นนั้นประเทศที่เขาสำเร็จนะ ไม่ใช่เขาไม่เคยโกงมาก่อน สิงคโปร์ ส่องกงเขาก็เคยมีคนโกงมาก่อนแต่ตอนหลังเขาทำได้สำเร็จ เพราะเขาทำจริง มีคนไปให้ทุนเขาเยอะจริง ๆ มีคนบริจาคสนับสนุน กองทุนปราบโกงมากจริง ๆ

แล้วลองประเทศไทยนี้ เปลี่ยนจากสร้างโบสถ์ ที่ไปให้วัดหลวงพอ 5,000 ล้าน วัดหลวงปู่ 5,000 ล้าน วัดนั้นวัดนี้ เขียนเช็คเข้า 100 ล้าน บ่าย 100 ล้าน ลองมาตั้ง “**กองทุนเข้า 100 ล้าน บ่าย 100 ล้าน**” ดูสิ ! มันจะไม่หยุดได้ยังไง

“**พลิกบุญ**” ดูสิ ! มันจะเป็นบุญ ป้องกันประเทศ ให้ภูมิคุ้มกันการโกงให้กับประเทศ แล้วไม่คิดทำบุญกันบ้าง หรือพวกอย่างนี้ ยังเมาบุญ หลงบุญ บ้าบุญกันจนกระทั่งหมดเนื้อหมดตัว

ผลที่สุดก็แพ้ศาสนาครอบงำ ตัวศาสนาไม่ครอบงำหรอก แต่คนในศาสนาพวกกรรมการวัด พวกพระพวกนี้ก็ฉวยโอกาสครอบงำ เพราะฉะนั้น ทำกันให้จริง ๆ เชื่อว่าไม่เบาที่ต้องบางล่ะ ในพวกที่ว่า จะโกงหนาขึ้นมากขึ้นทั้งที่ทำกันอย่างนี้ มันจะหน้าด้านลักก็คนเขาก็ต้องอาย ต้องกลัวเสียชื่อเสียง เป็นธรรมชาติ เจริญพร.

ที่วัดหลวงพอได้รับดูแลสุนัข และสัตว์ไว้เป็นจำนวนมาก มีเรื่องอะไรลำบากมากที่สุดในช่วงนี้ครับ ?

พระพยอม ตอบ : ก็เรื่องโยมเอาสัตว์มาปล่อยทั้งหมด ทั้งแมว ทั้งวัว ทั้งควาย รู้สึกจะทำให้วัดหนักอกหนักใจ ค่าอาหารก็มาก ค่าคนเลี้ยงดูก็ต้องเพิ่ม ค่าจ้างที่อยู่ที่พักที่อาศัย ก็กินเงินไม่ใช่น้อย

อยากจะฝากญาติโยมว่า ถ้าใครอ่านคอลัมน์นี้แล้วช่วยกันเตือน ช่วยกันบอกเลยว่า **“ทางวัดขอปิดการรับไล่ชีวิตโค กระบือทั้งหลายสักกระยะหนึ่งเถอะ”** เพราะว่าตอนนี้มันล้นจริง ๆ แน่นจริง ๆ เมื่อโยมนำมามาก ๆ นี่เท่ากับโยมสร้างความลำบากให้ชีวิตเขา กับชีวิตทางวัดด้วย เพราะว่าเราอยู่กันแออัดเหลือเกิน เขาแน่นแทบจะกระดิกตัวไม่ได้ เหมือนจะเป็นนักโทษไปแล้ว

นักโทษในเรือนจำนี่ ถ้าคนไหน

ลูกไปปัสสาวะกลับมาหาที่นอนไม่ได้ วัวควายที่วัดก็คล้าย ๆ จะเป็นอย่างนั้นแล้ว

ขอให้ช่วยบอกหน่อย ช่วยกันเป็นปากเป็นเสียงให้วัดหน่อยว่า **“ตอนนี้ทางวัดขอปิดการไล่ชีวิตโค กระบือสักปีหนึ่งเถอะ”** เพื่อมันมีตัวเก่าหมดอายุตายไป แล้วชักเห็นว่า **“มันพร่อง”** หรือว่าพอจะแบ่งให้คนที่เขามีใจรักสัตว์เอาไป และโดยเฉพาะหมาแมวบางคนเอามาปล่อยหน้าวัด แล้วก็วิ่งรถหนีไปเลย เราไม่กักไว้ก็ไม่ได้ มันก็มาวิ่งพล่านกันเท่าหอถนน สร้างความรำคาญแก่คนที่มาที่วัด หรือถ้าเป็นหมาดูมันก็อาจจะขบกัดคนมาวัด แล้วเขาก็จะเอือมระอา

ก็อยากจะฝากบอกว่า **“แบ่งกันไปทางอื่นกันบ้างเถอะ”** หรือบางคนนี่ไล่ชีวิตโคแต่ไม่ให้อาหารโค ไม่ได้คิดเลยว่าคนที่ไปเกี่ยวหญ้าต้องจ่ายวันละเท่าไร ? เตะบุญพอเราได้มูลทำปุ๋ยบ้าง มูลวัวมูลควายทำปุ๋ยบ้าง แต่มันก็ยังไม่ค่อยจะคุ้มกับค่าใช้จ่าย

ในเรื่องคุ้มหรือไม่คุ้มเราไม่กลัว เพราะเราต้องการมีบารมีในการช่วยเหลือเมตตาปราณีเขาอยู่แล้ว แต่ว่าปัญหาเพราะแออัดนี่ซี ขยายที่เขาไม่ทัน เท่า

กับเอาเขาเข้ากองทุกข์ เข้าคอกแออัดเบียดเบียนกัน ก็ชีวิตก็ชนกันบาดเจ็บล้มตายไปก็มี เพราะเขาคงจะเครียดในความที่มันแออัด

ขอฝากช่วยกันบอก **“หยุดสักพักหนึ่งเถอะ”** ไปวัดอื่นบ้าง ไปที่อื่นบ้าง และถ้าหน่วยไหนตั้งใจที่จะเอาไปบำรุงพันธุ์สัตว์โดยไม่ฆ่าไม่ขาย ให้มีคนรับประกันจริง ๆ เป็นชมรมที่ต้องการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ไว้จริง ๆ อาตมาก็อยากจะแบ่งให้ที่ต่าง ๆ ไปบ้าง แต่ต้องขอสืบทราบว่า **“เป็นคนรักพวกนี้จริง ๆ”** เมื่อไม่กี่วันนี้ก็ให้คนที่เชียงราย หรือน่านไปเก็บสืบทัว เขาเป็นคนที่มีความตั้งใจแน่วแน่มาก วันอาทิตย์เขาหยุดงานเขาจะต้องไปเกี่ยวหญ้าเอามาให้ทุกอาทิตย์เลยไม่เคยขาดเลย

เราก็เลยว่า เออ ! ถ้าคนอย่างนี้ **“เป็นพระอริยะแล้ว”** ถ้าเขาไม่รักจริง ๆ เขาคงไม่ทำ พอเขาทำเขาขอเอาไปบ้าง ขอไม่กี่ตัวอาตมาเห็นว่า **เขาเป็นคนรักมีเมตตา** อยากให้สัตว์ได้อุ้มอยู่เสมอ ก็เลยให้เขาไปสืบทัว มาถามว่า ถ้าใครอยากได้ล่ะ ? ใ้พวกประเภทใจหิน ใจดำ เอาไปฆ่าไปค้าไปขายนี่ อย่ามาสร้างเวรสร้างกรรมกับเราเลย เขาอุทิศสาคูให้ชีวิตมาพร่าชีวิตเขาอีก มันไม่สมควรเลย

ส่วนสุนัข หมาแมวก็ยังงี้ ๆ ก็ขอให้แบ่งไปที่อื่นบ้าง อย่ามาสูมกันอยู่ที่เดียวเลย.

18

เทศกาลสงกรานต์ ที่ควรก้าวข้ามเช่นไร ?

พระพยอม ตอบ : พูดถึงคำว่า **“สงกรานต์”** ประเทศไทยอยากจะปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น มีแต่เพิ่มปริมาณอุบัติเหตุและการตายที่น่าเจ็บใจที่สุดก็คือ ความปรารถนาดีของกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่ต้องการให้อุบัติเหตุเป็นศูนย์นี้ไป ๆ มา ๆ บ้านเมืองเราก็กลายเป็นศูนย์อุบัติเหตุไป แล้วทำให้ติดอันดับต้น ๆ เขา นักท่องเที่ยวถึบจกรยานก็โดนรถชนตายทำให้เกิดความเสียหาย และที่ตายมากก็คือปีใหม่กับสงกรานต์นี้

ทำยังสังกรานต์ปีนี้ ซึ่งเป็นปีใหม่แบบไทย ๆ เขาจึงจะหายโง่ได้มากกว่าปีเก่า “ไม่กิน ไม่เมา” ไม่เที่ยวหาเรื่องหาราว เปลี่ยนมาเป็นหาบุญหากุศลในวันสังกรานต์กันบ้าง “ปีใหม่ต้องมีเคาท์ดาว์” 1 มกราคม กับ 31 ธันวาคม นี่

สังกรานต์มันก็ปีใหม่แบบไทย ๆ “ทำไม ! เราไม่มีเคาท์ดาว์สังกรานต์กันบ้าง” มาสวดมนต์ภาวนาช่วงสังกรานต์น่าจะลดอุบัติเหตุลดการตายได้มากมาย ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน เพราะไม่เอามือไปจับพวงมาลัย หรือทำเหยียบคันเร่ง “มือประนมอยู่ ปากก็บริกรรมภาวนา” นี่มันน่าจะเป็นเกาะคุ้มกันเป็นผ้ายันต์เครื่องรางของขลังที่วิเศษ ที่ป้องกันอุบัติเหตุที่แท้จริง เพราะว่า พวกเราใช้เทศกาลหาเรื่องให้ตาย

แทนที่จะใช้เทศกาลให้เป็น บุญเป็นกุศลตามเป้าหมายเดิม ตามวัตถุประสงค์เดิม ที่เขาจัดให้มีเทศกาล ให้กำหนดหมายรู้วันเดือนปี มีปฏิทินวันของชีวิต เมื่อถึงตอนนั้นตอนนี้จะสิ้นวัน สิ้นเดือน สิ้นปีควรจะเติมบุญเติมกุศลกัน ไม่ใช่ไปเติมเหล้าเมายา พากันไปเจ็บไปตาย เอาเหล้าเข้าปากเสร็จแล้ว ก็ไปเข้าโรงพยาบาลบ้าง

เขาบอกว่า หมอพยาบาลนี่ เลือดท่วมผ้าขาวช่วงวันสงกรานต์ ปีใหม่ ถูกตีรันฟันแทง อุบัติเหตุ เลือดผ้าชุดขาว ๆ ของหมอ พยาบาลเปื้อนเลือดแทบทุกคืน ช่วง 4-5 คืนเปลี่ยนจาก 7 วันอันตรายมาเป็น 7 วันอยู่สุขสบายกันลัทธิเถอะ “อย่าให้เป็น 7 วันอันตราย” ทำทำไม เปลี่ยน “ให้เป็น 7 วันสุขสบาย” สงบร่มเย็นอยู่ในร่มเงาของคุณงามความดี ทำไม ! ต้องเอาเหล้าเข้าเผาตับเผาปอดเผาทรัพย์ และที่สำคัญที่สุด ! เมาพาลักษณ์ของความไม่เป็นประเทศที่ดิงาม พลเมืองที่ดิงาม เป็นบุคคลที่ดิงาม เพราะว่าเราใช้ธรรมเนียมนี้สร้างความดิงามกันมาตลอดตั้งแต่ตอนนั้น แต่มาตอนหลังนี้เราเปลี่ยนใช้เทศกาลอันดิงามมาก่อนเวอร์กรรมต่ำช้า กินเหล้าเมายาก่อเรื่องตีรันฟันแทงซึ่งเป็นเรื่องที่แย่มาก ๆ

“สติ” เป็นของดีก็มาตั้งหน้าตั้งหน้าตีมน้ำผลาญสติ ยังไงสังกรานต์ปีนี้ขอให้ดีกว่าปีเก่า เราจะได้อยู่รอดปลอดภัยกันไป

“เราควรจะก้าวหน้า ก้าวข้ามสงกรานต์เลือด สงกรานต์อุบัติเหตุสยอง มาเป็นสงกรานต์ที่ประทับใจของคุณงามความดี” เพื่อมีชีวิตที่ดิงามต่อไป เจริญพร.

19

วันแรงงาน หลวงพ่อมีอะไรให้กับผู้ใช้แรงงานบ้างครับ ?

พระพยอม ตอบ : วารสารฉบับนี้มันก็ไปตรงกับช่วงแรงงาน หรือวันแรงงาน **“วันผู้ใช้แรงงาน หรือวันกรรมกร”** อะไรก็แล้วแต่จะเรียกกัน อาตมาก็มีชีวิตเป็นกรรมกร แล้วก็ได้ดูแลกรรมกรมาก่อนบวช เป็นระยะยาวนาน แล้วก็เห็นอะไรต่อมิอะไรของเพื่อนร่วมชะตากรรมที่มีอาชีพเป็นกรรมกร

บางคนนี่ **“เอน้ำเหงื่อไปแลกน้ำเมา”** เหงื่อโซมกาย เขาขายน้ำเมา ร่ำรวย ส่วนเราขายเหงื่ออย่างจนกันอยู่อย่างนี้ **“ทำยังไง ? พวกชาวแรงงานทั้งหลาย ถึงจะได้พอลืมตาอ้าปากกินอยู่สบาย”** โดยเฉพาะอยากให้แรงงานรู้จัก คำว่า **“ส่วนเกิน” “กำจัดส่วนเกิน”** ขยันซื้อสัตย์กำจัดส่วนเกิน รับรองว่าชีวิตเจริญแน่นอน

ถ้าถามว่า เขามีคำขวัญวันเด็ก หรือคำขวัญปีใหม่ อาตมาขอให้คำขวัญแรงงานไทยว่า **“ขยัน ซื่อสัตย์ กำจัดส่วนเกิน”** แล้วกรรมกรแรงงานทั้งหลายจะต้องเจริญมั่งมีศรีสุข ไม่ใช่มีแต่หนี้สิน มีแต่...แหม ! ที่เรียกกันว่า **“อกไหม้ไส้ตรม”** ที่เงินเดือนไม่พอ รายได้ไม่พอ

เพราะเราไม่ได้ตัด **“กำจัดส่วนเกิน”**

เหล้าเกินไหม ?

บุหรีเกินไหม ?

กินเที่ยวที่ใช้จ่ายกันมันเกินไหม ?

ถ้าเกินก็ลองซิ **“กำจัดส่วนเกิน”**

ส่วน **“ขยัน”** แรงงานกรรมกรทั่วไปส่วนใหญ่ก็ขยัน นอกจากกรรมกรรุ่นใหม่ี่ชักจะกดโทรศัพท์กัน เกมกดอะไรกันเพลินไปแล้ว แล้วก็แรงงานทั้งหลายรุ่นใหม่ี่ขอให้รู้ว่า **“เขาไล่ออก”** แล้วเขาก็ไม่ต้องจ่ายค่าแรงด้วย เพราะเราทำผิดกฎของการใช้แรงงาน เขาขาดทุนแน่ ๆ ถ้าวัน ๆ นิ่งกด

เดี๋ยวนี้เริ่มเห็นเด็กรุ่นใหม่ ๆ ที่มาทำงานที่วัด มันกินเวลาของมูลนิธิไปเยอะ เราจ่ายไปกับเรื่องที่เขาเล่นเกม กดกันนี่ เออ ! พอเขาบอกถึงว่า **“มีกฎหมายให้ทำนายทุนแล้วละ”** ไม่นั่นนายจ้างขาดทุนตายแน่ ถ้าเขามัวแต่กดทั้งวัน

“กดกับดื่ม” นี่ ! ทั้งดื่มทั้งกดหมดเวลาที่จะทำงาน ก็เลยต้องบอกกันว่า **“ขยัน”** ดันทุนมันก็พอจะมีอยู่หรอก คนที่มีอาชีพขายแรงงาน **“ซื่อสัตย์**

“ตอนนายจ้าง” ไม่เต็มของ ไม่โกงของ ไม่โกงเวลา ทำอะไรเต็มไม้เต็มมือ เต็มเวลา เต็มความสามารถ นี่แหละแล้วก็จะทำให้ **“แรงงานไทยก้าวหน้า แรงงานไทยเจริญแรงงานไทยมั่งมีศรีสุข”** ไม่ต้องเป็นหนี้เป็นสินมากมายกายกอง

แต่ถ้าแรงงานไทยยังมีสภาพจิตใจไม่แต่เรื่องอบายมุข ปล่อยให้ชีวิตจมทุกข์อยู่เรื่อยไป แรงงานไทยก็จะไม่เจริญแน่นอน แล้วก็จะเป็หนี้เป็นสิน

สังเกตใหม่ว่าปี ๆ หนึ่งแรงงานเมาแล้วแทงกันตาย ฆ่ากันตายเท่าไร ? เห็นมีบ่อยจังเลย แรงงานต่างด้าวก็เป็นแบบเดียวกับเรา แรงงานของเราที่เมา ฆ่ากันแบบต่างด้าว

มันน่าเศร้าจริง ๆ ทำไมชีวิตถึงอาภัพความรู้ความฉลาด ที่จะดำรงชีวิตอย่างเหน็ดเหนื่อยแล้วมันเพิ่มความฉลาดไม่ได้เลย ทำไมเหน็ดเหนื่อยแล้วต้องไปหาทางออกใจ ๆ กินเหล้าเมายา ให้มันซ้ำเติมชีวิตที่โอกาสก็น้อย รายได้ก็น้อย ยังไปทำลายสุขภาพ ทำลายทรัพย์สินที่หามาได้ ต้องช่วยกันคิดกันเถอะ ประหยัดกันเถอะ

“ขยัน ซื่อสัตย์ กำนัดส่วนเกิน” ก็คือ ประหยัดนั่นเอง ถ้าหลักธรรม 3 ข้อนี้ พวกใช้แรงงานทั้งหลายยึดถือปฏิบัติ ผักผ่น ผักผืน ผักหัด ประพฤติ กระทำปฏิบัติให้ 3 คำนี้มันของขึ้นเลย ขยันขึ้น

เลย มีอารมณ์ขยันขึ้นเลย แล้วก็ซื่อตรง ซื่อสัตย์ขึ้นเลย ไม่เคยคิดเอาเปรียบนายจ้าง **“รักบริษัทนั้นเหมือนบ้านหลังที่ 2 เลย”** มันก็ต้องเจริญทั้งนั้นแหละ และตัวเองก็ต้องกำจัสด่วนเกิน อย่าให้ลูกให้เต้าของกรรมกรนี้...เริ่มกินเริ่มใช้เกินเยอะมาก แล้วสักวันเขาก็ต้องขาด เพราะมันเกินวันนี่เขาก็ต้องขาดวันหน้า

ก็ขอให้นึกไว้ด้วยว่า กรรมกรมีโอกาศประสบอุบัติเหตุพลัดตกจากที่สูง หรือนั่งร้านนั่งร้านถล่ม ก็มีโอกาศมากกว่าคนอาชีพอื่น เพราะฉะนั้น เราก็ต้องเตรียมตัวด้วยความไม่ประมาท

ปีนี้ก็ขอให้พรว่า **“ผู้ใช้แรงงานขออย่าให้ประมาท”** แล้วสำหรับที่วัดสวนแก้วจะจัดทุกปี จะมีผลไม้มะม่วง ฯลฯ เราก็จะมาตั้งให้กรรมกรนี้มาหยิบไปกินไปรับประทาน แล้วแต่จะให้ ยิ่งไปไหนไหนไม่มีความสุข ไม่อึดปาก อึดท้อง ขอบอกเลยว่า **“ลูกกรรมกร”** พามาเถอะ เราจะเลี้ยงไอศกรีม 10 ถังทุกปีสำหรับวันกรรมกร แล้วก็อาจจะมีการถวายเดี่ยวมีอะไรต่าง ๆ

มูลนิธิฯ เราต้องการที่จะมีบารมีมากกว่าต้องการมีเงิน ปีนี้ก็จะให้ไม่ต่ำกว่า 5 หมื่น หรือแสนหนึ่ง ที่ซื้อกับข้าวเลี้ยงกรรมกร หรือลูกกรรมกร

ที่อื่นไม่รู้ว่าจะให้หรือไม่ให้แต่ที่วัดสวนแก้วปีนี้เราให้โบนัสตั้ง 3 ครั้ง วันพ่อ วันปีใหม่ และอีกวันที่จะถึงก็คือวัน

ที่ 24 เมษายน ก่อนวันแรงงาน ทางวัดให้แต่คนที่ไม่ได้มาทำประโยชน์ให้วัด ๆ ก็ให้วันเดียว คือ ไศกริม ของใช้ ของกิน ขอให้มากันเถอะ

ถ้าใครอ่านบทความนี้ตัดแปะไว้ที่ห้องทำงาน ที่ออฟฟิศ ที่แคมป์ แล้วก็ขอให้รู้กันเลยว่า ใครอยู่ใกล้ ๆ วัดสวนแก้วมาได้เลย แล้วจะมีของที่เขาบริจาคมาเสื้อผ้า ข้าวของ เครื่องใช้ เอามาขายให้เฉพาะกรรมกร “ถูกพิเศษ” เรียกว่า “ลดกันครึ่งต่อครึ่งเลย” วัดได้จัดทำมา 3-4 ปีแล้ว บางท่านไม่รู้ ! ใครอ่านบทความนี้แล้วก็ช่วยกระซิบ ไปบอกตามแคมป์กรรมกรหน่อย จะเป็นต่างดาว หรือในประเทศมาได้เลยเรายินดี เพราะวัดนี้เป็นวัดที่เรียกว่า “ของพวกกรากหญ้า” “ของพวกกรรมกร” เราคงไม่มีโอกาสได้รับเช็คร้อยล้าน เราก็จะทำบุญทำทานของเราเรื่อยไป เจริญพร.

ทำบุญกับวัดสวนแก้ว แบบไหนเป็นสเปคบุญของวัดครับ ?

พระพยอม ตอบ : อย่าลืมนะ ! การทำบุญวัดอื่นเขาก็ต้องการอย่างอื่น แต่วัดสวนแก้วนี้พันธุ์ไม้ปุ๋ย เป็นสิ่งที่วัดต้องการไม่หยุด เพราะเรายังมีที่ดินที่จะปลูกสร้างผลหมากรากไม้ บางต้นมันแก่หมดอายุก็ต้องตัดออกปลูกใหม่ หรือว่าพันธุ์เก่ามันไม่ดี อยากได้พันธุ์ดี ๆ ใหม่ ๆ (ไม่ใช่โยมเพาะเมล็ดมะม่วงพันธุ์อะไรก็ไม่รู้จิ้มไว้ พระดูแลปลูกรักษาตั้ง 4 ปีออกลูกมาเป็นกะล่อน ลูกนิดเดียว) แต่เดี๋ยวนี้เขามีพันธุ์ดี ๆ พันธุ์ไต้หวัน พันธุ์ของไทยก็มี “มันขุนศรี” มี “แก้วขมิ้น” มี “น้ำดอกไม้มัน” “อกร่องสีทอง” อะไรที่เป็นของไทย ก็ต้องเป็นของไทยแบบชนิดที่ชื่นอกชื่นใจ มะม่วง “ยายกล่ำ” อะไรพวกนี้

แต่พันธุ์ของใหม่ ๆ ที่มาจากต่างประเทศ มันก็

สี่สันรสนชาติ กลิ่นมันก็ “เหม ! มันก็ชวน
กินชวนทาน” แต่สี่สันบางที่มันยั่วตา
น่าซื้อ น่ากิน เพราะฉะนั้น เราปลูกอะไร
มันก็ต้องปลูกให้มันยั่วหู ยั่วตา น่ากิน
บ้าง ไม่ใช่มองดูแล้วมันไม่ไหวกินแล้วก็
ส่ายหน้า ทั้งเปรี้ยว ทั้งเมล็ดใหญ่ เนื้อน้อย
มันก็ไม่คุ้มกับราคาที่เขาซื้อไป ก็ยังงั้นมา
ทำบุญที่วัดนี้ ก็ขอให้ลดพวกสังฆทาน
ผ้าไตรมันไม่ค่อยจำเป็น พระพุทธรูป อะไร
พวกนี้อย่าเอามาเยอะเลย

ขอให้เป็นการทำบุญลดโลกร้อนไป
“ทำบุญให้ร่มเย็นเป็นสุข” แล้วการทำ
บุญแบบนี้เขาเรียกว่า “ใคร่ครวญแล้ว
ค่อยทำ” ตามที่พระพุทธท่านตรัสว่า
“ท่านไม่สรรเสริญคนให้มาก ให้เยอะ
ให้ถี่ ให้บ่อย แต่สรรเสริญคนที่
ใคร่ครวญดีแล้ว นำออกให้”

ใคร่ครวญดูเถอะ ! สิ่งที่เขาแด่คน
ตอนนี้คืออะไร ? ต้นไม้ถูกตัดลงไป ไค่น
ไป แล้วปลูกใหม่มันก็ไม่ทัน แล้วโลกมัน
จะร้อนหรือเย็นละ

เรามาช่วยกันทำบุญลดโลกร้อน
กันเถอะ ถ้าไปวัดอื่นจะถวายอะไรก็แล้ว
แต่โยมถนัด แต่ถ้ามาวัดสวนแก้ว ขอให้
นึกถึงพันธุ์ไม้ กิ่งไม้ และปุ๋ย แล้วเมื่อ
ปลูกต้นไม้งาม ออกดอก ออกลูก ออก
ผล โยมมาทำบุญก็จะได้อะไรกลับบ้านไป
“บุญก็ได้ ไม้ก็ได้” กันถ้วนหน้า

อย่างนี้เขาเลยให้ฉายาว่าวัดนี้ว่า
“วัด 3 อิ่ม” 3 อิ่ม คือ

1) “อิ่มสมอง” ได้หนังสือ
เทพคดีไปฟัง

2) “อิ่มอกอิ่มใจ” ว่า เออ !
มาทำบุญวัดนี้ คนชรา เด็กกำพร้า
หมูหมาอะไรมันก็พลอยได้กิน ได้
บุญ ได้ทาน เรากลายเป็นทำบุญทำ
ทาน โดยการเจือจานกับผู้ที่ยอด
อยากมาพักพิงอิงอาศัย และ

3) “อิ่มท้อง” ก็คือได้ผล
หมากรากไม้ไปรับประทาน

นี่แหละเขาเรียกว่า วัด 3 อิ่ม
แล้ว คราวนี้ ! ถ้าโยมอยากอิ่มก็มา
ให้ถูกฤดูก็แล้วกัน

“มะม่วง” “มะปราง” มัน
ก็เดือน มีนาคม เมษายน

“ทุเรียน” มันจะเดือนพฤษ-
ภาคม มิถุนายน

มาเถอะไม่อด เดือนมกราคม ก็
เป็นชมพู กล้วย มาเหมียว นี่จะมีอยู่ไม่
ขาด มาวัดนี้ผลไม้ไม่ขาด และโดยเฉพาะ
หน่อไม้ไผ่ ไผ่โฮ ! มากมายกำยกอง ก็มา
เถอะซื้อหากินหาทานกัน ซื้อที่อื่นอาจ
จะได้แค่อิ่มปากอิ่มท้อง แต่ไม่ได้อิ่มบุญ
มาที่นี่ได้ทุกอย่างกลับไป ลูกหลานก็จะ
ได้ เออ ! มาวัดนี้ ไม่เท่าอย่างที่คุณจิน
เขาเคยเยาะเย้ยเรา “ทำบุญเสียเปล่า
ไหว้เจ้าดีกว่า” แต่ถ้ามาทำบุญวัดนี้มา
ทำให้ถูกสเปคบุญ แล้วไม่ได้ต่ำกว่าไหว้
เจ้าแน่นอน เจริญพร.

==แนวการเทศนา

เพราะฉะนั้นเวลาคิดให้คิดง่ายๆ “ระหว่าง
สืบศาสนากับสืบพันธุ์นี้” จะคิดไปทางไหน
มากกว่ากัน !

ถ้าคิดสืบพันธุ์ต้องตวาด ตะเพิด
ไหม ?

แต่ถ้าคิดเรื่องสืบศาสนา ต้องประ-
คับประคองไหม ?

เราเคยเพลिनคิดกับเรื่องสืบพันธุ์
บ้างไหม ?

เราจะต้องมีตัวนี้เป็นวิธี ที่จะทำให้เราอยู่กับ
พรหมจรรย์ได้อย่างชนิดไม่มีการเศร้าหมอง เรา

*“แนวการเทศนา (สามเณรธรรมาสันทอง)” บรรยายโดย...พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กลฺยาโณ) เนื่องในโครงการส่งเสริม
วิชาการเทศนาธรรม “สามเณรธรรมาสันทอง” ณ วัดพิชยญาติการามวรวิหาร คลองสาน กทม. วันที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ.2557

“

ระหว่าง
“คิดเป็นฆราวาส
กับ
คิดเป็นพระ”
อันไหน
มากกว่ากัน ?
”

จะมีปีติสุขกับการระวังตัว ผมตั้งแต่
โดนคำครหาว่า เขาไม่ได้ครหาว่า เรา
แต่เขานึกว่า “เราต้องเป็นอย่างนั้น”
เมื่อตอนที่พระรุ่นเดียวกันดัง ๆ กับเรา
นี่ มี 4 องค์ นิกร ยันตระ พุทธิ พระ
พยอม พังไป 3 คนตอนนั้น

พอผ่านไปร้านเหล้ายาตอง ร้าน
กาแฟ เขาก็กระแหนะกระแหนะกระแทก
แตกดันว่า “เฮ้ย ! พระดัง ๆ ไปแล้ว 3
องค์ ภูวราายต่อไป...ต้องเป็นพระ
พยอม” ตั้งแต่นั้น ผมก็ระวังไปเทศน์
ที่ไหน ! ไม่ให้ผู้หญิงติดตามเลย แก่
อย่างไรก็ไม่ไว้ใจ ต้องปลอดภัยไว้ก่อน
นั่นนะเราก็รอดมาได้

“รอดมาได้ด้วยวิธี หรือพิธี”
เราก็ต้องมีวิธีรักษาพรหมจรรย์ วิธี
รักษาความบริสุทธิ์ ให้ความบริสุทธิ์
มันอยู่กับเราอย่างดีที่สุด เพราะถ้าเรา

เป็นพระเถรขึ้นเทศน์อย่างสกปรก
ไปตลอด เขารู้ความละเทะของเรา
แล้ว ใจใคร่คิด คำพูดคำสอนของเรา
ก็จะลตไปหมด นี่อันนี้ต้องระวัง ! มี
สามเถรตึงค์หนึ่งเป็นกระหรี่ง ใจโฮ !
น่านับถือมาก อยู่จังหวัดตาก โยม
เกิดศรัทธา นิมนต์มาอยู่วัดแถว ๆ
บางกอกน้อยใกล้ ๆ กับโรงเรียนสตรีฯ
ปรากฏว่า โยมซื้อโทรศัพท์ให้เครื่องหนึ่ง
ต่อมาเด็กผู้หญิงขอเบอร์โทรศัพท์ ตอน
นี้ ไปสืบพันธุ์แล้ว ไม่ได้สืบศาสนาแล้ว

นี่ระหว่าง “คิดเป็นฆราวาส กับคิดเป็น
พระ” อันไหนมากกว่ากัน ? นี่แหละ !
ตอนนี้พระเถร พวกเราเหลือน้อยแล้ว
นะ ช่วยอยู่กันเป็นพระสืบต่อหน่อย !
ที่จ้างจะเป็นฆวานะเยอะแยะแล้ว ตอน
ที่ประชากรไทย 17 ล้านคน มีพระเถร
ตั้ง 6 แสนรูป แล้วก็ ลด ๆ ๆ ๆ ๆ ลง

มา ตอนนี้นำประชากร 60 ล้านคน

บวชนเณรภาคฤดูร้อนก็แย่น่า
เปื้อน ! ผมนี่เป็นคนคิดที่บวชนเณรภาค
ฤดูร้อน องค์ต้น ๆ รองจากอาจารย์
กิตติวุฒโฒ แต่เดี๋ยวนี้แย่นะ โรงเรียนเขา
ลัทธิสนไปหมด เมื่อก่อนบวชนเณรภาค
ฤดูร้อนเต็มเดือนเลย แต่เดี๋ยวนี้ ไม่รู้
อะไร ? เดียวก็ไปฟังผลสอบบ้าง ไป
ซ่อม ไปตีบ้าง จึงไม่ได้เรื่อง ผมเลย
ไม่ค่อยได้ทำเท่าไรแล้ว

เพราะฉะนั้น น้องเณรต้องหา
วิธีที่จะอยู่ในพรหมจรรย์ ให้มันมั่นคง
ให้ได้ นี่เป็นหลักเลย เดียวเราก็จะมี
วิธีสอนคนได้ ถ้าเรามีวิธีรักษาตัวเรา
ได้ก่อน ช่วยตัวเองได้ก่อน เดียวก็ช่วย
คนอื่นได้ ไม่ได้ยากอะไร แต่ถ้าตัวเอง
ยังปริ่มน้ำ จม ๆ โผล่ ๆ ทะล้นขึ้นมา
ที่ ผลุบลงไปอีกที บวช ๆ สึก ๆ หลาย
รอบ ไม่ไหว ยังไงก็ต้องลองรักษาวิธีดี ๆ
ที่พระพุทธเจ้าค้นไว้

เฮ้อ ! วกมาตรงที่ว่า “เราจะ
ต้องตอบแทนความว่าง” ที่หล่อ
เลี้ยงวิญญาณเราไม่ให้มันเป็นโรคจิต
โรคประสาท พ่อแม่เลี้ยงเราดีอย่างไร
เราก็ยังเป็นโรคจิต โรคประสาท เมื่อ
ไม่กี่วันมีข่าวบอยเฮลส์เกิน ๒๐๐ ล้าน มี
ข่าวบอย เขาเนรคุณอย่างนั้นก็แย่นะอยู่

แล้ว ทั้ง ๆ ที่พ่อแม่เลี้ยงมาดี แต่เขา
ก็ไม่ได้มีจิตวุ่น ที่อยากจะฆ่าทุกวัน
หรือก เพียงแต่เขาไม่ตอบแทนที่จะ
รักษาน้ำใจของความว่างเอาไว้ ปล่อย
ให้ความวุ่นมาชิงพื้นที่หัวใจเราไป

น้องเณร ! ถ้าน้องเณรได้ตอบแทน
ความว่าง คือ พระนิพพานชิม
ลอง พระนิพพานชั่วคราว แล้ว
รักษาให้มันอยู่กับเรายาวนาน
ชีวิตนักบวชนี้นั้นสุดยอด ถ้าเห็นผล
อานิสงส์ ว่ามันช่วยให้เราไม่ต้องทรมาน
ทรมานกับเรื่องนี้ เขาอยากได้ตำแหน่ง
เขาถูกย้าย เขาก็เลยไว้วางใจกัน เรา
เป็นพระเป็นเณร เราไม่ต้องไปนั่งคิด
แย่งอะไรกะเขาเลย แล้วก็ไม่ต้องทำเป็น
เณรตัวแตกนะ ใส่วิธีเสริมโน่น เสริม
นี่ จะมาหล่อโน่นหล่อนี้ นอกจากเณร
ตัวแตกเท่านั้น เขาไปเสริมหน้าอก
ทำไม ! เณรบ้าอะไรก็ไม่รู้ วิถีการ เรา
เป็นเณรแมนดี ๆ ดีกว่า มีดารารอะไร
คนหนึ่งเขายังไปผ่าตัดเอาอกออกเลย
แล้วเขาก็มาบวช เราเป็นผู้ชายแท้ ๆ
ยังมาลัทธิสนทางเพศอยู่ได้ มันเป็นเรื่อง
ที่เสียหาย

ก็อยากจะฝากบอกพวกเราที่ว่า
“เราอย่าลืมนุญคุณของความว่าง”
เพราะความว่างรักษาให้เราไม่เป็นโรคจิต
โรคประสาท มันเป็นตัวหล่อเลี้ยงให้

เราได้ชุ่มชื้น เบิกบาน แจ่มใส เรืองรา
แล้วเราไม่ตอบแทนคุณอันนี้ไว้呢 เขา
เรียกว่า “**เนรคุณที่ร้ายกาจที่สุด**”
คนที่เนรคุณต่อความว่าง ต่อ
มรรคผล พระนิพพาน ล้ม
ลงชั่วคราวยังถือว่าเป็นคน
ที่เนรคุณ ที่น่าเสียดายที่สุด
เลย ! สิ่งที่ย่ำยีตัวตนคนเรา
มาอย่างดี อุปถัมภ์ค่าชีวิต
เป็นท่อน้ำเลี้ยงให้เราสดชื่น
เรากับตัดใจจากมันอย่างไม่
เหลียวแล เหมือนคนที่ไม่รักษา
น้ำใจพ่อแม่

แหม...เมื่อวานขึ้นนี้ ลูกสาวเขา
เอาร่มตีแม่ แขนแทบหัก พ่อแม่เปิด
แขนเสื้อให้ดู...เป็นแผลดำปัดเลย เป็น
แผลไหม้ มาถึงก็มาถาม “**จะทำยังไง**
กับลูกที่เป็นอย่างนี้” เห็นไหม ! ลูก
เนรคุณกับพ่อแม่ เขาก็ยังทำตัวอย่าง
นั้นแล้ว แต่ถ้าเราเนรคุณต่อความว่าง
ต่อจิตใจช่วงสบาย ช่วงแบกที่ยังไม่
มากวนนี้ มันมีคำโบราณคำหนึ่ง “**มี**
เมียดีให้หัวแตก มีแขกมาให้ไล่
ลงจากเรือน”

มีแขกมาแขกไม่ดี (กิเลส)ไล่ลง
เรือนไป อย่าให้มันครองเรือนใจเราอยู่
แต่ถ้ามีเมียดีให้หัวแตก มันมีความหมาย

ว่าอย่างนี้ ถ้าเอาไม่ไปตีหัวเมียนั้นมันไม่
ได้ แต่ตีหัวจิตหัวใจที่เมียเขามีสันดาน
นิสัยยังงี้ ต้องรู้ความเป็นมาเป็นไป
กำพืดปุมหลัง แบล็กกราวนด์ของเขา
มันมีจริต อะไรแบบนั้น ถ้าไม่รู้จริตมัน
อยู่กันยาก เหมือนอย่างที่เขาบอกว่า
“**จริตมันไม่เท่ากัน**” หรือ “**ดวง**
มันชงกัน”

ถ้าเป็นอย่างนี้ได้ เขาถือว่า
“**สุดยอด**” เป็นคนที่ตอบแทนบุญ
คุณความดีของความเป็นมนุษย์ที่
รู้จักอยู่กับความว่างความเย็น ถ้า
เราไม่มีความรู้สึกจะรักษาความ
ว่างความเย็นไว้กับชีวิต ไม่ดูแล
ไม่เอาใจใส่ ความว่างความเย็นให้
กับชีวิตเลย ถือว่า “**เสียชาติเกิด**”
เสียทีที่เกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธ
ศาสนาอย่างยิ่ง

เพราะฉะนั้น น้องเณร หลวงพ่อ
ในฐานะที่ได้วิธีมา ก็อยากจะฝากว่า
ช่วยดูแลไว้ ช่วยรักษาไว้ ช่วงที่
เราสบายว่าง ๆ เรามานั่งดูความ
ว่างรักษาอารมณ์เรา แล้วเรา
มารักษาชีวิต ไม่ให้เราเครียด
ไม่ให้โรคจิต ไม่ให้โรคประสาท
แล้วหลวงพ่อกุญชรท่านก็มีวิธีให้
ตะเพิดความทุกข์ ในเวลาเครียด เรียน

หนังสือ กลุ่ม หรือฝึกฝนทำอะไร แล้วมันเครียด ลองตะเพิดว่า “กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์โง่ !” แล้วมันจะโล่งเหมือนกับตะเพิดแขกที่มันจะก้าวเข้ามาในเรือนจิตเรื้อนใจ เราตะเพิดมันออกไป จิตเราก็จะโล่ง เมื่อบ้านไม่มีแขก จิตใจก็จะสบาย ขอให้น้องเถรประพฤติปฏิบัติแบบนี้เรียกว่า “สนองคุณความว่าง” ไหนลองว่าดัง ๆ ซิ โดนเจ้าอาวาสบ่นบ้าง อะไรบ้าง โดนเพื่อนล้อเข้ายั่วให้เป็นทุกข์บ้าง ไหนลองตะเพิดดูสิ 1...2...3... “กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์โง่ !....” (เถรที่ฟังก็ตอบเสียงอ่อยๆ)

(พระพยอมบอก) “ไม่ได้เถร ! ท่องเบาอย่างนี้ไม่ได้ เสียงอ่อยอย่างนี้ แหกไม่ไป ทุกข์ไม่ไป ทุกข์ไม่ตกใจหรอก (แขก คือ กิเลสหรือความทุกข์จะได้ลงจากเรือนใจเราไป) มันต้องเสียงแรง ๆ เสียงแข็ง ๆ ให้จริงจัง คาถามันถึงจะขลัง ! ของ

มันถึงจะขึ้น ไม่เช่นนั้นกิเลสมันขึ้นเรื้อนต่อ กิเลสถ้าตะเพิดแรง ๆ มันก็ไปเหมือนกันนะ ตอนนั้นผมไปเทศน์ไปเจอไอ้ขี้เมามันแซว พอเราเทศน์ “กูไม่ได้เกิดมาเพื่อเป็นทุกข์โง่โง่...” มันแซวเลย “ทุกข์ก็ทุกข์โง่โง่ !” ไอ้พวกนี้ มันจะต้องจมอยู่ในความทุกข์อีกนาน

เพราะฉะนั้น น้องเถรมีเรื่องหนึ่งอยากจะฝากว่า ถ้าเป็นนักเทศน์อย่าเทศน์ตลกคึกคะนองแบบเนื้อหาสาระไม่มี เมื่อก่อนนี้มีอยู่ชุดหนึ่ง พระอ้วนกับพระพอม เทศน์แล้วด่าฟอล้อแม่บวรธรรมาสน์ พักเดียวเสื่อมหมดเลย ไม่มีใครนิมนต์เลย ถ้าจะพูดหยาบก็อย่าให้มันหยาบเกินไป ถ้าจะล้อเล่นสนุกมีมุขบ้าง ก็อย่าให้ทะเล่สิ่งลามก เอาเป็นเนื้อหาที่มันเป็นข้อชวนคิดชวนขำบ้าง พอจะแก้แค้น แต่อย่าทะเล่สิ่งจนกระทั่งลามก สกปรก หยาบคาย อันนี้ต้องถือไว้เป็นหลัก

ผมโชคดีที่ไปอยู่กับหลวงพ่อกุญชร 7 ปี ได้ซึมซับเอาหลักธรรมที่ดี ๆ ไว้ ถึงเราจะพูดสนุกสนาน คึกคะนองบ้าง แต่เนื้อหาสาระเราแน่นไว้ อันนี้เป็นเสน่ห์แบบที่เรา ได้รับกนิมนต์แบบไม่อัน ผมเคยเทศน์วันละ 6 งาน เทศน์จนมันหลับไปเลย คือเทศน์ตั้งแต่เช้ายันตีหนึ่งตีสอง คือพวกงานอยู่ปริวาสนี่ บางทีกัณฑ์ที่ 6 นี่เคลิ้มหลับไปเลย แต่มันเป็นอัตโนมัติ เทศน์จบไป ถ้ามโยมเป็นใจ **“โอย ! แจ่มแจ่ม”** แต่เราครึ่งหลับครึ่งตื่นไปแล้ว เพลียเต็มที่ แต่มันเป็นอัตโนมัติ คือชั่วโง่บวมมันสูง เราทำมากทำบ่อย ภาวนิตา พหุสีกตา เราทำย่ำๆ ซ้ำ ๆ เข้า มันไปของมันเอง

เดี๋ยวนี้เวลาเทศน์ผมไม่ได้ทำสคริปต์ เหมือนก่อนแล้ว มันไหลเหมือนน้ำออกจากกระบอก แต่ตอนสมัยแรก ๆ ต้องทำสคริปต์ ต้องมีหัวข้อเรื่องโน้ตไป แต่เดี๋ยวนี้ไม่ต้องแล้ว ชั่วโง่บวมพอใช้ได้แล้ว มันก็ไปของมันไหลเรื่อยไป ต้องเอากันถึงขั้นที่เรียกว่า **ตอนฝึกมันต้องจริงจังนะ** ตอนผมฝึกใหม่ ๆ ไปบิณฑบาต ผมก็เดินถือบาตรผ่านไปในสวนยางซ่อมฝึกว่า **“ญาตีโยมทั้งหลายถึงเวลาที่ปาฐกถาแล้ว”** จนคนเขาก็คิดยางอยู่ในสวนตกใจ

หลวงพี่มาเทศน์อะไรตอนนี่ ตอนนั้นเขาเรียกร้อนวิชา เราต้องฝึกฝนกับมันอย่างจริงจัง มันต้องร้อนวิชา ต้องของขึ้น ถ้าไปอ้อย ๆ เอื่อย ๆ ไม่ค่อยเต็มใจ ง่วง ๆ มันไม่มีอารมณ์ ต้องทำเหมือนคนที่เล่นของขึ้น ลักเลอ...ก็เล่นปลุกอะไรก็ซลัง พูดถึง **“ลักเลอเล่น”**

ผมไปเทศน์ในเรือนจำ ผมก็ล้อไ้พวกลักเลอเล่นว่า **“เฮ้ย ! กำแพงเตี้ยนิดเดียว ทำไมมึงเล่นไม่พ้นวะ”** ถ้าเทศน์กับนักโทษมันต้องถึงลูกถึงคน พวกนี้สันดานมันดิบ ต้องกระทุ้งกันแรง ๆ **“พวกคุณนี่รู้ไหม ! เวลาเขาปลุกตื่นไม้เขาเอายอดขึ้น แต่พวกคุณนี่ยอดคนเหลือเกิน เอายอดลง (ลงมาในคุก ในตาราง ลงในมาคติด่าง ๆ เลยเสียอิสรภาพ) ถูกจับกุมคุมขังเสียอิสรภาพ ใคร ๆ เขาก็เอายอดขึ้นกัน แต่พวกคุณดันผ่าเอายอดลงมา ในคุกนี่”** อะไรก็ว่าไปให้มันพลิกจิตกลับให้ได้

เหลือทำยนี้ให้น้องเนรทามได้ 3 องค์ อยากจะถามอะไรไหม นิมนต์ ถ้าน้องเนรไม่ถามปัญหาเขาบอกมี 2 นัยยะ
นัยยะหนึ่ง **ไม่มีปัญหาจะถาม**
อีกนัยยะหนึ่ง **ไม่มีปัญญาจะถามปัญหา**

ลูกณรร คนที่ 1 ถาม : พระราชธรรมนิเทศครับ คำถามมีอยู่ว่า หลวงพ่อเป็นพระนักพัฒนาด้วย เป็นพระนักเทศน์ด้วย แล้วผมก็มีความคิดที่จะถามถึงวิธีการของการแสวงหาทุนทรัพย์ ในการไปสร้างอนาคตให้กับคนที่ไม่มียานาคให้ได้มียานาค หลวงพ่อมีวิธีการทำอย่างไร ครับผม

พระพยอม ตอบ : ด้วยวิธีการอะไรต่าง ๆ ที่ผิตเพี้ยนไป บางวัดทำรูปราหูอมวัดเลย แล้วก็ใช้วิธีมีพิษเนศวร ทำวามหาพรม สารพัด ผมไม่มีเลย ผมใช้แนวพุทธศาสตร์ ไม่เอาไสยศาสตร์เลย ใช้วิธีคิด

อันดับแรกที่ได้เงินมากที่สุด สมัยที่ทำหนังสือเทปซีดี เป็นเรื่องของการเผยแผ่ ต่อมานี่ **“สงเคราะห์พัฒนา”** วิธีการพัฒนานี้ ทุกอย่างมันต้องเริ่มต้นที่ที่ดิน ที่ดินมันเป็นที่ยอมรับของสิ่งก่อสร้างทุกอย่าง ในการสร้างสรรค์อาชีพ รายได้ ทรัพย์สินไหลมาจากแผ่นดิน ตอนที่ผมไม่มีทุน ตอนนั้นนะถ้ารัฐบาลนั้นเขาไม่ขัดข้อง เขาไม่วิเคราะห์ผิต ป่านนี้ผมทำบุญการต่อบ้านต่อเมืองมหาศาลเลย คือ มีรัฐบาลชุดหนึ่ง มีคนคนหนึ่งมีฉายาไม้บรรทัด เป็นคนตรง ตอนนั้นผมตั้งใจจะซื้อที่ดิน ราคามันถูกมาก ไร่ละ 2 แสนเอง แถว ๆ เมืองนนท์ ที่ดินมันยังไม่มีรถไฟฟ้า รถเร็วอะไรไปนี่ ผมก็ไปติดต่อขอกู้เงินที่เขาเรียก SME แบงค์ คนนั้นเขาบอกว่า **“พระพยอมไม่มีอาชีพแน่นอน ถ้าให้กู้ไปเดี่ยวหนึ่งนา”** NPL ผมก็เลยไม่ได้พอไม่ได้ผมก็เลยออกบัตร ตอนนั้นเทปเราดัง ออกบัตรเล็ก ๆ แค่นี้ คนละ 300 บาท รวมซื้อที่ดิน แล้วผมก็ให้ดอก ปีหนึ่งผมจะส่งเทปไปให้ 2 ชุด 3 ชุด ตอนนั้นได้ 20 กว่าล้าน และมีตัวหนึ่งผมต้องไปขอระดมทุน

**“คนไทยเป็นทุกข์ ไม่มีที่
อยู่อาศัย ไม่มีที่ทำกิน
ผมจะพยายามซื้อที่ให้คน
ยากคนจน
ให้เขาทำมาหากิน”**

ผมเข้าไปหาสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า-
จารย์ วัดปากน้ำ ไปถึงก็เล่าว่า **“ผม
อยากจะซื้อที่ดินให้คนยากคนจน
หลวงพ่อก็จะช่วยได้ซักกี่ตารางวา”**
จำได้ท่านถวาย 2 แสน

และสมัยนั้นผมมีหลวงพ่อดัง ๆ ผม
ไปหมด แต่มีบางวัดไม่ได้ อย่างวัดดัง
ที่มีรายได้เข้า 3 พันล้านต่อปี (ไม่ได้)
ท่านก็บอก **“ผมก็ใช้ของผมเหมือน
กัน”** ไม่ได้ก็ไม่ใช่ไร ก็ไปวัดอื่นต่อไป
ผมก็ไปหาหลวงพ่อบ้าง ไปหาหลวงพ่อบ้าง
เป็น ไปเรื่อย ๆ หลายวัด วัดดัง ๆ วัด
ไร่เชิง ผมไปหมดเลย ไปเล่าให้ท่านฟัง
ว่า เขาวิเคราะห์ว่า **“คนไทยเป็นทุกข์
ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีที่ทำกิน ผมจะ
พยายามซื้อที่ให้คนยากคนจน ให้
เขาทำมาหากิน”** หลายวัดให้ ได้เป็น
ล้านเหมือนกัน ก็เริ่มซื้อเพราะที่ดิน
ตอนนั้นมันถูก ซื้อจนกระทั่งบัดนี้ได้
2,500 ไร่ พอซื้อที่ดินได้ ทุกอย่างมัน
ก็ปลูกก็สร้าง

ตอนนี้ข้าชิมบ่อทราย ที่วัดผม
ผลไม้เต็มไปหมดจนขายไม่ทัน ไม่ทัน

จน ! ไปบิณฑบาตต้องเอาไปแจก ยิ่ง
แจกเขาก็ยิ่งใส่ สงสารพระที่อยู่ท้องที่
เราไปล้าสัมปทานเขา เขาบิณฑบาตประจำ
เขาบิณฑบาตกันจนตายคาซอย แต่ผม
เปลี่ยนที่ไปเรื่อย ๆ ผมไม่บิณฑบาต ซ้ำที่
3 เดือน 5 เดือนไปที ทั้งหมู่บ้านทั้ง
ตลาด ปรากฏว่า ท่านหลวงเดาซิ ผมไป
บิณฑบาตเดือนหนึ่ง ได้เท่าไร ? 3
แสนกว่าบาท เดือนหนึ่งได้ 3 แสน
กว่าบาท แต่ผมต้องแจกหนังสือ ซีดี
นี่เดือนหนึ่งแสนกว่าบาท ปีหนึ่ง 2-3
ล้านนะ ที่ผมพิมพ์หนังสือแจก เรา
ต้องกล้าได้กล้าเสีย เขาให้เรา เราให้
เขา **“วนุทโก ปฏิวนุทหนํ ฯ ผู้ให้ไว้
ย่อมได้รับ การให้ไว้ตอบ”**

ผู้ให้ก็ย่อมได้รับตอบ **“ททมา-
โน ปิโย โหติ ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก”**
เราได้ให้เขาทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ ถ้าเป็น
เด็กน้อยผมจะให้หนังสือการ์ตูนธรรมะ
ถ้าเด็กใส่บาตรแจกการ์ตูน ถ้าคนโต
ใส่บาตรแจกหน่อไม้ แจกผลไม้ แจก
หนังสือ ซีดีเทคนิก เต็มวันผมหมดหนี้
แล้ว 1,700 ล้านบาท ซื้อที่ดิน 2,000
กว่าไร่ หมดหนี้ หมดเลย ไม่มีเป็นหนี้
เลย ด้วยวิธีการแบบนี้ ก็เลยไม่ต้องใช้
เครื่องไฮดรอลิค ไม่ต้องปลูกเสก ซึ่ง
บางวัดทำอย่างนั้น

เข้ามีอะไรอีกองค์ที่ 2 ถาม

ลูกเณร คนที่ 2 ถาม : ผมมีความสงสัยว่า หลวงพ่อกว่าจะเป็นนักเทศน์ได้อย่างนี้ ค้นคว้าหาความรู้จากไหนครับ แหล่งความรู้ที่หลวงพ่อค้นมา แล้วก็ใช้เทศน์ ค้นมาจากไหน ดีมาก ! ครับ

พระพยอม ตอบ : ตอนแรกๆ นี่ ผมชอบอ่านแนวเทศน์แนวปาฐกถาของเคล คาร์เนกี พันเอกปิ่นมุกกันต์ อติตอธิตีกรมการศาสนา แล้วก็หลวงพ่อปัญญาันทภิกขุ พระพรหมคุณาภรณ์ (ประยุทธ์ ปยุตฺโต) และสุดท้าย ที่คิดว่าได้มากที่สุด ผมว่า “ฐานใหญ่ที่สุดอยู่ที่สวนโมกข์” สวนโมกข์มีโรงมหรสพทางวิญญาณ จะมีภาพปริศนาธรรมเต็มอาคารหลังใหญ่ขนาดนี้ได้

สมัยนั้น มีพระปริญาโท ปริญาตรีหลายองค์ไปบวชอยู่ที่นั่น แล้วหลวงพ่อพุทธทาส ท่านทำภาพปริศนาธรรมไว้เยอะมาก เวลาญาติโยมมาเที่ยว พระก็จะบรรยาย ตอนผมไปอยู่ใหม่ ๆ ผมก็บรรยายไม่เป็นหรอก พอพระเก่าท่านเหนื่อย คณะเล็ก ๆ มา 5 คน 10 คน ผมก็จะเข้าบรรยาย พอบรรยายครั้งแรก ๆ มันชักเริ่มสนุก สนุกแต่ก็ยังเจ็บใจไม่หายอยู่เรื่องหนึ่ง คือโยมเขาเรียกทัวร์ 9 วัดใช้ไหม ? พอเราบรรยายภาพนี้ปั๊บ เขาก็ถามไถ่โน่น ไถ่โน่นละ ไม่ทัน

“มีพระอะไร
ไม่รู้บรรยาย
ภาพสนุกมาก”

จะแตกฉานซักเรื่องหนึ่ง ไม่สุดซอย ได้
ครึ่งซอย ไปอีกแล้ว พอเทศน์ไปแล้ว
เขาก็บอกว่า หลวงพี่หยุดได้แล้ว เดี่ยว
อีก 8 วัดไปไม่ทัน ยังต้องไปอีก 8 วัด
ผมก็เลยต้องมานั่งคิดมุข คิดจนกระทั่ง
มันสำเร็จเหลือเชื่อ ที่เขาวางโปรแกรม
ไว้ว่าจะไป 9 วัดนี้ พอมาที่นี่เขาตัดที่
อื่นออกเลย เขาบอกขอฟังต่อ ตรงนั้น

เขาเรียก “**เป็นเวที**” ที่ได้จากโรง
มหรสพทางวิญญาณ มันเป็นเหมือน
โรงหนัง มีภาพปริศนาฯ ใครเคยไป
สวนโมกข์บ้างยัง ? มันจะมีภาพปริศนาฯ
ผมไปบรรยายอยู่ที่นั่น วันละ 8 ชั่วโมง
ก็มี 5 ชั่วโมงก็มี จนกระทั่งเกิดเสียง
ดังครืนนน ! ในโรงหนัง ไปกระทบหู
หลวงพ่อพุทธทาสท่านก็ถาม “**พระ
พยอมทำอะไรเสียงดังครืน ๆ ๆ ๆ
หัวเราะกัน**” ที่นั่นจะมีเด็กนักเรียน
มาทัศนศึกษามาก เด็ก ๆ ที่นั่นคือจุด
เกิดเลย

หลังจากนั้นก็มียุคหนังสือพิมพ์ลง
“**มีพระอะไรไม่รู้บรรยายภาพสนุก
มาก**” แล้วบวกกับตอนนั้นฉายสไลด์
แล้วก็พากย์เอง พากย์แบบใส่อารมณ์
เหมือนนักพากย์ที่เขาพากย์กัน เราใส่
อารมณ์ ติดใจกันใหญ่ เด็ก ๆ พากัน
ไป ที่นั่นจึงเป็นจุดเกิดเลย จุดที่เริ่มดัง
อยู่ที่นั่น 7 ปี แล้วมาทำอุปกรณ์การ
ฉายสไลด์ แต่เดี๋ยวนี้ผมขี้เกียจแบก เมื่อ
ก่อนไปไหนต้องแบกกระเป๋าใหญ่ มี
ทั้งสไลด์ มีทั้งภาพเคลื่อนไหว เดี่ยวนี้
ไม่ใช่แล้ว เดี่ยวนี้ใช้ปากเปล่า เพราะ
คิดว่าชั่วโมงบินพอ ไม่ต้องไปแบกอะไร
ให้มันหนักแล้ว เหมือนนกมีปีก บินไป
ไม่ต้องหิ้วภาระ (น้องเณรองค์สุดท้าย)

ลูกเณร คนที่ 3 ถาม : พระนักเทศน์และพระนักพัฒนา หลวงพ่อก็มีการแบ่งเวลาอย่างไร และก่อนที่หลวงพ่อกจะไปเทศน์ หรือไปบรรยาย หลวงพ่อก็มีวิธีการเตรียมตัวอย่างไรครับ

พระพยอม ตอบ : การเตรียมตัว ธรรมะในการทำงาน **“ทำงานให้มีความสุข”** ไม่สร้างความทุกข์ให้ใคร เพราะผมต้องไปเทศน์ตามบริษัทที่มีพนักงานเยอะ ๆ ถ้ารู้ว่าเป็นหัวข้อนี้ ไม่ต้องไปเตรียมอะไร อาจจะมีข้อมูลบริษัทเขาผลิตอะไร มีมอเตอร์ไซด์มาจากประเทศอะไร มีนิดหน่อย แต่ถ้าหัวข้อที่เราไม่รู้เรื่องเลยก็ต้องค้น แต่ผมมีเลขาฯ เปรียญธรรม 6 ประโยค เขาก็จะกดข้อมูลขึ้นมาจากพระไตรปิฎกเล่มไหน เนื้อความอย่างไร และหาตัวช่วยเสริมจากบทความหลวงพ่อบุทธทาสบ้าง ของพระพรหมคุณาภรณ์บ้าง เช่น เรื่องธรรมานุญชีวิต ท่านพระพรหมคุณาภรณ์ ท่านแต่งดีมาก เราก็สั่งให้เขาค้นมาให้หน่อยสิ เขาก็ค้นมา พิมพ์มาให้ เราก็ไปเทศน์เลย เพราะผมไม่มีเวลาเตรียมตัว เนื่องจากว่า ต้องไป Survey Planning งานที่วัดเรื่อย ๆ เดี่ยวต้องสั่งชุดตรงนั้น ทำตรงนั้น ปลูกตรงนี้

เพราะว่าปีนี้ที่นนทบุรีประหลาด ที่สุด ตั้งแต่ผมอยู่มา ไม่เคยมีคำว่า **“ร้อน แล้ง แห้ง เค็ม”** หมายความว่าอย่างไร ? ปีนี้อากาศร้อน ใบไม้เหี่ยว ปีนี้ น้ำเค็มขึ้นไปถึงสวน ถ้าปล่อยให้รดด้วยน้ำเค็มก็ตายเลย ตอนนี้น้ำก็แห้ง ต้องพยายามเจียนน้ำรด บางที่เขาต้องไปซื้อน้ำประปามารดทุเรียน ถ้าขึ้นรดด้วยน้ำเค็มก็ใบแห้งตายเลย เขาต้องไปหาน้ำประปากัน ผมก็ต้องสั่งแม่ใครไปลอกท้องร่องให้มันลึก แล้วพอเวลามีฝนตกลงมา ก็เอาขวดน้ำเปล่า ๆ กรอกน้ำใส่ไว้

“การทำงานคือการประพฤติธรรม”

เพราะฉะนั้น วัน ๆ ต้องอยู่กับการพัฒนา ต้องอยู่กับการ
สงเคราะห์ วัน ๆ หนึ่ง ก็มีคนหอบลูกหอบหลานมา ผัวทิ้ง เมีย
ตาย อะไรอย่างนี้ เข้ามาพึ่งพาอาศัยอยู่ วันหนึ่ง 2 – 3 ราย
บางวันที่ 10 ราย ทั้งคนชรา ทั้งเด็กกำพร้า คนพิการ ผมเลี้ยงไว้
บางช่วงก็ 1,900 คน ตอนนี่ 1,400 คน แต่ถ้าช่วงเดือนเมษายน
จะตก 2,000 คน เพราะจะมีเด็กนักเรียนต่างจังหวัดมาขอทุน
มาขอทำงาน ผมก็ให้เขาทำงาน ปีหนึ่งผมตั้งบไว้ 3 ล้าน แจก
เด็กที่มาของานทำ จะมากันทุกภาค บางคนเขาก็ว่า หลวงพ่อ
แล้วจะมีเวลาปฏิบัติธรรมเหรอ ผมถือหลักหลวงพ่อพุทธทาส
ว่า “การทำงานคือการประพฤติธรรม” เพราะขณะทำงาน
เราต้องเสียสละ ต้องมีสติ เราต้องคุมอารมณ์ ไม่เช่นนั้นเรา...
คนทำงานเสียเยอะแยะ ถ้าเราไปเสียอารมณ์กับมันทุกเรื่องเรา
ก็เครียดตาย เพราะฉะนั้น ดูว่างานไหนมันไม่เคยสัมผัสเลย เรื่อง
นี้ไม่รู้เรื่องเลยว่าเขาเป็นยังไง หรือศัพท์คำใหม่ ๆ ก็ต้องให้ฝ่าย
เลขาฯ หาไว้ เดี๋ยวนี้ คำนี้มาอย่างไร ไปยังไง “**จุบเบย ผุดผุด
บ่องตง**” อะไรอย่างนี้ ก็ต้องเตรียมไว้บ้าง หหมด ! คงแค่นี้ อ้าว
แถมอีกองค์

ลูกเณรองค์ที่ 4 ถาม : ครับผม ผมอยากจะถามว่า พระ
เดชพระคุณมีวิธี หรือเทคนิคอย่างไรในการที่ทำให้ท่านเป็นนักเทศน์
ที่ดี และอยากจะถามอีกวิธีว่าท่านมีวิธีเทศน์อย่างไรที่ชวนให้วัยรุ่น
หรือเยาวชนสมัยนี้หันมาเข้าวัดได้มาก ครับผม

พระพยอม ตอบ : ตอนที่เริ่มแรก พอ 7 โมงเช้า เรา
กลับจากบิณฑบาต ฉันทอาหารเสร็จ ไปนั่งข้าง ๆ โรงเรียน มี
ภาพอะไรไปประกอบคุยกับเด็ก ให้เด็กดูภาพ แล้วก็เล่านิทาน
นิทาน หาประสบการณ์กับเด็กตอนแรก ๆ เลยนี่ จนกระทั่งจับ
ทิศทางว่า เด็กดู...ชอบอะไร ? ชอบรูปภาพ ชอบนิทาน ต่อมา
ก็เด็กโตขึ้น ก็ต้องมีเรื่องที่ลึกซึ้งมากขึ้น จนกระทั่งถึงจุดหนึ่ง

สมัยที่ได้รับมาเป็นขวัญใจวัยรุ่น ที่พอจะหาได้จากเทปชุดเก่า ๆ เมื่อ 30 กว่าปีที่แล้ว แล้วก็มีเด็กบางคนเขาก็ถามปัญหาแปลก ๆ ถ้าเป็นเด็กอนุบาล เขาก็บอกว่า **“พระทำไมไม่นั่งกางเกงใน”** เขาก็ถามไปตามประสาของเด็ก เขาก็ทำให้เรามีประสบการณ์ ถ้าเป็นเด็กเล็กเขาจะต้องถามแบบนี้ ถ้าเป็นมัธยมเขาจะต้องถามแบบนี้ แล้วก็มีโรงเรียนหนึ่งชื่อโรงเรียนระบิเยนศึกษา อยู่แถวบางเขน เด็กโรงเรียนนี้ประหลาดมากถามปัญหาลึก ๆ ถามปัญหาดี ๆ แทนที่จะมาถามว่า **“พระทำไมไม่ปลงผมอย่างนี้”** บางทีเราก็ต้องย้อนถามเขากลับบ้าง เมื่อถามลามปาม **“พระทำไมต้องโกนหัว”** ก็บอก **“ไม่หนักหัวพ่อใคร หัวพระ”** ต้องย้อนเขาบ้าง ไม่งั้นเขาลามปาม ก็เรารู้ว่าทั้งหมดทั้งสิ้น ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า **“ปัญญาย่อมเกิดกับคนผู้หมั่นประกอบ กับปัญญาย่อมเกิดแก่คนที่เพ่งพินิจในกิจของตน”**

ถ้าเราทำกิจอะไร แล้วเราเพ่งพินิจใคร่ครวญ โยนิโสมนสิการ เทียบเคียงอย่างลึกซึ้งตรึกตรอง วินิจฉัย ตัวนี้เป็นตัวหนึ่งที่เราจะคอยสังเกต ตอนสมัยเทศน์ที่ตั้งที่สุดของวัยรุ่นคือเทปชุดอะไร ! เคย

ได้ยินไหม ? **“ขวัญใจวัยรุ่น”**

ชุดนั้นนะดังที่สุดสำหรับนักเรียน คือมันมีนักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย เกิดการประท้วง ผอ. มีการหักก๊อกรู้ หักอะไรต่อมิอะไรในโรงเรียน จนครูเขาก็อนิมนต์ พอนิมนต์ไป พอลงไปถึง เขาก็เล่นเราเลย **“เฮ้ย ! ใครเว้ยจะมาเทศน์ให้กูฟัง”** นึกในใจบอกว่า **“กูเองล่ะเว้ย !”** ก็ทำไม่ได้ พอเห็นอาการแบบนี้แล้ว ผมก็เลยเรียก ผอ. เรียกครูเข้าห้องประชุมก่อน บอกอาจารย์ **“ขอโทษนะ สถานการณ์แบบนี้ ถ้าอาตมาจะไปเทศน์ว่าเขาเลยที่เดียวนี้ คงแย่งละ รับไม่ได้หรอก”** ก็บอก **“เดี๋ยวขออภัย ขึ้นไปที่แรกขอจวกอาจารย์ก่อน”** พอจวกอาจารย์ เขาได้อารมณ์ เขารู้สึกว่าเข้าข้างเขาแล้ว ลักพักหนึ่งตีกลับ **“มันโง่ !”** วันนั้นที่เขาไปประท้วงที่กระทรวงศึกษาฯ แล้วเขาไปวันเสาร์เป็นวันหยุด เขาปิดกระทรวง เราบอก **“นี่นิสัยความเป็นเด็ก เขาไม่ค่อยรู้กาลเทศะ ไม่รู้วันเวลา”**

พอตกลงกลับไป ๆ ๆ ๆ วันนั้นเขาอยู่ เขาหยุดประท้วงเลย ครูชอบใจมากเลย ในเรื่องเหตุการณ์เฉพาะหน้า นี่ บางทีเขานิมนต์ไปเทศน์ว่าเด็ก ถ้าไปถึงชัดเขา เขาต้องตีกลับเราแน่ ๆ

ต้องไปขัดอาจารย์ก่อน เขาเรียกว่า
“ทูปฝ่ายตรงข้ามให้เขาดูก่อน แล้ว
เดี๋ยวค่อยทูปเขาทีหลัง”

อย่างนี้ก็ทำให้เรากำราบเขาอยู่
แล้วก็ยังมีเทปเด็ก ๆ นี่ ดังอยู่ 2 – 3
ชุด “**น็อตหลุด**” พวกเด็ก ๆ เขาชอบ
น็อตหลุด คือ เขาขมใจไม่เป็น อารมณ์
ขมใจไม่เป็น เขาชอบน็อตหลุด เขา
จะทำอะไรพรวดออก อย่างน็อตหลุด
อย่างนี้ แล้วที่แย่ที่สุดที่เขาเล่นอะไร
นะ คุณก็รู้แหละ เล่นบ๊าอะไรหมด
ไปตั้ง 2 แสบบาท พ่อแม่ถึงกับกระป๋
ฉีกเลย นี่ผมก็ชัดแรง ๆ บอกว่า ตั้งแต่
สมัยหลวงพ่อเล่น เราต้องมีเรื่องเก่า ๆ
มาเทียบกับเขา เราก็บอก “**หลวงพ่อ
เล่นของไม่เคยเสียสตางค์เลย**” นึก
อยากเล่นสนุกก็ไปตัดทางกล้วยงอ
เป็นคอม้า วิ่ง ยิง ๆ ได้ตั้งใจ บอกให้
ไปก็ไป บอกให้หยุดก็หยุด ได้อย่าง
ใจที่สุดเลย ใ้มาากาบกล้วยนี้ แล้วไม่
ต้องเสียสตางค์

ต้องพูดหักมุม เพราะเขาเล่น
เสียเงิน แล้วเอาเรื่องที่เร เล่นไม่เสีย
สตางค์แล้วสนุกด้วย แล้วก็ดูข่าว ข่าว
ที่มันมีข้อมูลเยอะ ๆ อย่าอ่านข่าวที่มี
ข้อมูลน้อย ๆ ข่าวถ้าเราเก็บข้อมูลข่าวสาร
ไว้เยอะ ๆ เราย่อมนได้เปรียบในการตัดสินใจ
ใจในการยกมาเป็นตัวอย่าง ต้องดูต้อง

อ่านข่าวบ้าง อย่างที่เขาปฏิรูปกันนี้ ผม
บอกว่า “**ไม่มีแล้ว เป็นจริงเลย เขา
ไม่กล้าปฏิรูปที่ดินรอก ที่จะเก็บ
ภาษีคนรวย เอาที่ดินคนรวยมา
แจกคนจน**” เพราะว่าพวกนายทหาร
ระดับใหญ่ ๆ บังเอิญผมมีสาขาเยอะ ผู้
บัญชาการภาคแต่ละภาคตอนนี้ อดีตที่
เขาไปรับตำแหน่งอยู่ที่ไหนก็ตาม พวก
นายพลพวกนี้ เขาจะซื้อที่ดินไว้ ท่านคง
เกิดไม่ทัน ระดับบิ๊ก ๆ เขามีที่ดินไม่รู้กี่
พันไร่

เพราะฉะนั้น พวกนี้เขาไม่ขาย
รอก ที่วังน้ำเขียว ทับลาน เขาใหญ่
ที่บุกป่ารุกเขา เป็นอันดับ 7 ของโลกที่
ไอโซนดี ไปดูบ้านนายพล หลังละ 30-
40 ล้าน เจ้าสัว นายพล นักการเมือง
เขาไปยึดที่ป่าไว้ทั้งนั้นแหละ เพราะ
ฉะนั้น เวลาผมเขียน ผมเขียนเต็มที่เลย
เขียนหนังสือพิมพ์หลายฉบับ แล้วก็
บอกว่า “**ทำได้เลย นอกจากวันนี้
สี่เขียวปราบสี่เขียวด้วยกัน มันอาจ
จะได้ แต่ถ้าเป็นรัฐบาลธรรมดา
ไม่ได้รอก**” บางเรื่องนะท่านผมขอ
บอกว่า ถ้าไม่มีข้อมูล

ตอนผมอยู่สวนโมกข์ ผมได้ยิน
หลวงพ่อพุทธทาสเทศน์ว่า “**ประชาธิปไตย
ไอ้เอ๋ แถไปแถมา สู้เผด็จการโดยธรรม
ไม่ได้ ฉับไวกว่า**” เชื่อมัยท่านพูดไว้

เมื่อ 30 – 40 ปี แต่บัดนี้เป็นไง เห็นมัย
พอเขายึดอำนาจ ใฉ่่นักทำได้ ใฉ่่นัก
ทำได้ ตอนนั้นอะไรก็ไม่ได้ **“ค่าข้าวก็
ไม่ได้ 2 ล้านล้านก็ไม่ได้”** แต่พอยึด
อำนาจเสร็จ ทุกอย่างก็ได้หมด เสร็จ
โน่น เสร็จนี่ นี่เผด็จการโดยธรรม แต่
มันต้องเผด็จการโดยธรรมนะ ไม่ใช่
เผด็จการโดยกิเลส แต่เรากลัวว่าที่
แรกก็มองว่า **“ปฏิวัติเผด็จการโดย
ธรรม”** แต่นาน ๆ ก็มักจะเหลิง ทิ้ง
ธรรมเอากิเลสมานำก็พังอีก

เราก็เขียน เราก็พูดอย่างนี้ คอล้ม
ผมออกรายการวิทยุรัฐสภา คนติดตาม
เลย เรตติ้งสูงมาก เพราะว่าเรามีข้อมูล
ทันกัน นักการเมืองเขาชวนปรองดอง
ปองด่า ปองร้ายกันอยู่นั้นแหละ มัน
ไม่ได้เรื่อง นี่อะไรรู้ไหม เขาเผด็จการ
ยึดอำนาจ ใฉ่่นักทำได้ ใฉ่่นักทำได้
ตอนรัฐบาล 2 ล้านล้านทำไม่ได้ (พอ
ปฏิวัตินี้ 3 ล้านล้านทำได้ ยอมหมด)
ธนาคารอะไรก็ไม่ให้ ตอนนั้น ดิตซ์ดไป
หมด รัฐบาลเป็นเป็ดง่อยเลย พอยึด
อำนาจปั๊บ ! สำเร็จหมด โดยเฉพาะ
ทำได้ถูกใจคนที่สุดก็เห็นจะทำให้มีอบ
หยุดปิดถนนได้ ปราบไฉ่พวกเจ้าพ่อมี
อิทธิพล

**บางที่ ข้อมูล แบบ ท้น
เหตุการณ์บ้านเมืองก็สำคัญ ถ้า**

**เราได้ออกสื่อ เราได้เปรียบเลย
วัตถุดิบเราดี ข้อมูลเราแน่น แล้ว
บางอย่างนี้เราอายุน้อย เราจะ
พูดด้วยตัวเองไม่ได้ แต่ถ้ายืม
ปากผู้ใหญ่มาพูด อย่างหลวงพ่
พุทธทาส นี่ ระดับนั้นเขายอมรับ
แล้ว เป็นสถาบันแล้ว**

ถ้าเราอายุน้อย ๆ แล้วดัน
ไปพูดคำใหญ่คำโต แทนที่จะได้
รับการยอมรับกับโดนเด่งกลับ
ถ้าเป็นน้องเนรก็อย่าพูดคำ
ใหญ่คำโตมากเกินไป เอาเป็น
ว่า ถ้าจะพูดคำใหญ่คำโตต้อง
ขอยืมปากของผู้ใหญ่ก่อน เรา
อ้างท่านไม่ใช่เราพูดเอง อย่าง
นี้เขาเรียกว่า **“รู้จักรักษาตัว
รอดเป็นยอดดี”** ไม่ใช่พอพูดปั๊บ
โดดลงธรรมาสน์เตะพลัก (เออ
อย่านึกว่าเขาเตะไม่ได้นะ)

สถานการณ์บางครั้ง เช่น พวก
ชีเมาอย่างนี้ ผมเคยเจอชีเมามาแซว
แซว ตั้งแต่เริ่มเทศน์เลย เราต้องทำ

สมาธิให้ดี เทศน์ไป ๆ ๆ ๆ จนโยมที่ส่วน
ใหญ่ฟังชักมีอารมณ์ร่วมกับเราแล้ว
ที่นี่ใช้ระบบแคนนอน กระแทกไอ้ชี้มาได้เลย ผมเคยไปเทศน์ ไอ้ชี้เมามันแซว
ตลอด พอผมตั้งสมาธิได้ ผมก็ถาม
“โยม ! จะฟังชี้เมาพูด หรือจะฟัง
พระพยอมเทศน์เปล่า” โยมก็บอก
“จะฟังเทศน์ ไม่ฟังไอ้ชี้เมา” ถ้าฉัน
โยมต้องจัดการกับไอ้ชี้เมาก่อน เขาก็
ลากไปทุบมันคนละพลั๊ก แต่ตอนนั้น
เราต้องดึงอารมณ์คนส่วนใหญ่มาอยู่
กับเราก่อน ถ้าเราไปออกอาการโมโห
ไอ้ชี้เมาทันที คนที่ฟังเราก็จะนึกว่า
พระชี้เมาโมโห ดังคำโบราณ “นักเทศน์
ชี้เมาโกรธ สันโดยชี้ขอ” ก็ไม่ได้

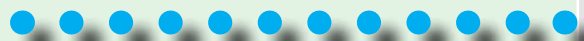
เพราะฉะนั้น เราก็ต้องดึงอารมณ์
คนมาอยู่กับเราก่อน แล้ววันนั้นใครรู้
เปล่า ! ที่ลากไอ้ชี้เมาไปทุบนะ (เจ้า
อาวาส) ผมพูดว่า “นี่ ! เมาในวัดนี้
ก็บาปแย่แล้ว แต่วัดไหนปล่อยให้
ชี้เมามากวนถึงศาลาฯ เจ้าอาวาส

ก็แย่มากเหมือนกัน” เท่านั้นแหละ ! ดัง
พลั๊กเลย ลากออกไปหลังวัด คราวนี้
เทศน์เจียบเลย

ฉะนั้น เราก็ต้องมีมุขแบบนี้ ที่นี้
เด็กนี่ ไปเทศน์แล้วเขาคุย เราก็ต้อง
บอกว่า “ไอ้หนูนี้มันห้องประชุม หรือ
ตลาดนี้ มาคุยกันอย่างนี้เหมือนย้าย
ตลาดเข้าห้องประชุม พระเทศน์ก็
คุยกันแซด ยังกะแรดฟังเทศน์” บางที
ก็ต้องย้อนถาม “ถ้าเราตั้งใจฟังเทศน์
ดี ๆ แต่มีคนคุยอยู่ข้าง ๆ จะทำยัง
งัยกับมันดี” ส่วนใหญ่เขาบอกทุบเลย
ก็เราบอกว่า “ไอ้ย ! มันชาติสตั้เกิน
ไปน้อง เอานี้ม ๆ ชี” เขาก็ถาม “เอา
งัยม ๆ” ก็ค่อย ๆ กระซิบบ “เฮ้ย !
เราตั้งใจมาฟังพระสอน ไม่ได้ตั้งใจ
มาฟังแกคุยหรอก” ถ้าเขายังไม่หยุด
อีก “เฮ้ย ! กูสงสัยแม่มึงจริง ๆ เลย
แม่มึงเขาส่งให้มึงมาเรียนกับครู
หรือส่งมาคุยให้กูฟังวะ” แค่นี้ เจียบ !
บางทีก็ต้องมีลูกเล่น แค่นี้ละ !

ขออวยพร ให้น้องณรรทุกท่าน
ได้มีโอกาสก้าวขึ้นสู่ธรรมาสันทอง
เป็นพระที่มีคุณภาพ คุณธรรม คุณ
ประโยชน์ แล้วก็ขอให้ตั้งใจสืบอายุ
พระศาสนา เรื่องสืบพันธุ์ปล่อยผู้ชาย
อื่นเขาไปเถอะ สาธุ....

สรุปพิเศษ อดีต สะเก็ดธรรม

จากหลวงปู่พยอม

พูดถึงเวลาที่เรายังอยู่ไป บวช
ไปนี้ “ระหว่างสืบศาสนากับสืบพันธุ์”
จะเอาเวลาอย่างไหนให้ได้ประโยชน์
มากกว่ากัน !

มันจะรู้สึกอยู่กับ คำว่า “ใช้เวลา
ทุกนาทีให้มีประโยชน์” กับ “พำเวลาไป
กับสิ่งไร้สาระ” และลั่นลัมจมปลัก เวลาที่
ลั่นลัมจมปลักนี้ ถ้าใครมองไม่เห็นภาพ ไม่
เคยประสบการณ์อาจจะมองไม่ออก ใครเคย
เห็นคนลั่นลัมจมปลัก เขาถูกมาตั้งหลาย
ทีกว่าเขาจะตะเกียกตะกายคลานขึ้นจาก
หล่มจมปลักอันนั้นได้

เขามีคำพูดว่า “ซ้างยังตื่นยังจม” แต่
คนนี้เสียเวลาตกหล่มจมปลักไปกับเรื่อง
เนื้อหนัง เรื่องความรักความใคร่เรื่องเพศนี้
เป็นสิ่งที่ถ้านักบวชคนนั้นมาสังเกต หรือ
วินิจฉัยให้ดีจะปลื้มอกปลื้มใจมหาศาลว่า
“มีเวลาเอาไปทำประโยชน์”

ถ้าใครดูภาพยนตร์จีน สมัยก่อน ชอบดูมาก เมื่อตอนยังไม่ได้บวชนี้ แล้ว ตอนหลังนี้ก็มีหลุดออกมาในทีวีบ้าง เป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อว่า **“คนจีนมีความรุนแรงหมกมุ่นทางเพศที่เป็นเรื่องเหลือเชื่อ”** ที่เขาบอกว่า ถ้าเขาได้เด็ก ๆ คนหนึ่ง เปิดบริสุทธิ์เด็กอะไรอย่างนี้ เขาจะมีชีวิตชีวาแบบเหมือนกับจะตายยาก อีกชะก็เท่าตัว มันเป็นศาสตร์ศิลป์เป็นอะไรแบบ...ความเชื่อ

เพราะฉะนั้น เขาถึงมีการจ้างวาน แม่สื่อ ที่จะให้หาเด็กบริสุทธิ์มาให้เศรษฐี แก่ ๆ นี่ เปิดบริสุทธิ์ เป็นความหมกมุ่น แสวงหาสิ่งลึ้มจมปลัก กันแบบชนิดที่หัว ปักหัวป่า แล้วเรายังคิดต่อไปอีกว่า เมื่อเขาได้หนึ่งก็ต้องการ 2, 3 ไปเรื่อย ๆ ตกลงว่าชาติหนึ่งที่เขาเคยทำสำรวจว่า ถ้าคน 70 ปีตายนี้ เขาเสียเวลาตั้ง 4-5 ปี ต่อเรื่องลึ้มผัสทางเพศ ทางเนื้อหนัง

ทีนี้ถ้ามาบวชแล้วนี่ 5 ปี ที่ไม่ต้องเสียไปกับเรื่องพรรณนี้ ถ้าสมมติว่า อาตมา 70 ปีตาย 5 ปีไม่ได้เสียไปเลย แม้แต่ชั่วโมงเดียว นาทีเดียว มันจะเหลือเวลาไปทำอะไร 5 ปีได้ สักเล็กน้อยหรือไม่

ถ้าลองคิดดูมากำหนดลมหายใจ เอาสัก 3 เดือนก็น่าดูแล้ว มาทำอะไร ที่เป็นประโยชน์เป็นที่พึ่งแก่คนได้ สร้างคุณูปการ อีก 3-4 ปีนี้ มันไม่ได้เสีย

เวลาไปเรื่องอย่างอื่นอย่างนั้น ที่เขาหลง จมปลักกันอยู่ แล้วเราก็คงรู้แล้วใช่ไหม ว่า ประเทศไทยไปติดอันดับหนึ่งของการ ที่ลึ้มจมปลักอย่างชนิดหัวปักหัว ปักกันนี้ เราติดอันดับหนึ่งใน **“ชายนอกใจภรรยา ภรรยาอกใจสามี”** ไปมีก็ไปจมปลักลึ้มจมปลักอะไร อย่างนี้ รวมแล้วเขาบอกว่า **“ผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย”**

แล้วลองคิดดู ถ้ามันมีใครสักคน หนึ่งไม่ลึ้มจมปลัก มีเวลาเอาไปทำ ประโยชน์คนได้มากมายมหาศาล แล้วจะไม่นั่งปลื้มใจกับเวลาที่ได้ทำประโยชน์ ถอนตนจากการลึ้มจมปลักได้ อย่าง

พวกวัวควายหรืออะไรก็ตามที่มันเวลา
ตะกายขึ้นได้ มันออกอาการโล่งอกโล่ง
ใจสบายใจแล้วมันจะไม่ไปลั่นลัมจมปลัก
ตรงนั้นอีก หรือว่า **“มันคงเข็ดนะ”**
แล้วมันจะระวังเวลามาถึงตรงนั้นอีก

แต่ถ้าเราทำตัวเห็นโทษเห็นภัย
ตรงนั้น แล้วไม่ลงไปลั่นลัมจมปลักแบบ
นั้น จะไม่มาบอกบ้างหรือว่า **“มาบวช
มันดีแค่ไหน !”** จะไม่บอกว่า
“มันสุดยอดยิ่งไง !” และวิธีการ
ที่อยู่ได้ทุกชั่วโม่งอย่างนี้ ทุกวัน ๆ มัน
เป็นประโยชน์อย่างนี้ ไม่ลั่นลัมจมปลัก
ไปกับเขาอย่างนั้น จะไม่ชื่นชอบในการ
บวชต่อไป จะไม่มีจิตยินดีในการบวชต่อไป

เมื่อจิตมันมีสภาพเริ่มรู้สึกดี
ออกดีใจกับการไม่ลั่นลัมจมปลัก และ
เริ่มมองเห็นโทษด้วย ซึ่งในเวลา
นี้มันมีสิ่ง...จะเป็นละครก็ดีจะเป็น
ภาพยนตร์ก็ดี จะเป็นสื่อลามกต่าง ๆ
ที่มันหลอกล่อมาทางทีวี

เราจะเริ่มรู้เลยว่า ถ้าคนมานั่ง
คำนวณนี้ ที่เขาบอก 4-5 ปี สำหรับบาง
คนเท่านั้นนะ บางคนน่าจะ 10 ปี เกิน
ด้วยซ้ำไป ถ้าเราลองคิดดูนะ 10 ปี เอา
เวลาไปทำอย่างอื่นได้มากมายมหาศาล
เลย ปลุกต้นไม้ได้เป็นล้าน ๆ ต้น พวก
เขาเหล่านั้นไปปลุกอะไร ? ผลัดลัมจม
ลั่นลัมจมปลักกันอยู่อย่างนั้น **“ต้นไม้ก็ไม่ได้
ขึ้น มีแต่ทวีกิเลสตัณหาเพิ่มขึ้น”**

เพราะฉะนั้น **“ระหว่างลึบ
ศาสนากับลึบพันธุ์”** ความวิเศษ
ตรงนี้ จึงพูดได้ว่า **“ใช้เวลาทุก
นาที่อย่างมีประโยชน์”** เพราะ
การได้บวช ได้เห็นประโยชน์ของ
ตรงนี้อย่างมากมายท่วมท้น มัน
ก็จะอยู่ได้อย่างสบายใจ และก็จะ
พอใจยินดีที่จะอยู่ต่อไปอย่างชนิดที่
ยาก ที่จะมีเรื่องนี้มากระชากลาก
ออกจากชีวิตพรหมจรรย์ หรือ
ชีวิตนักบวช

ขอจบตรงนี้ไว้แค่นี้ก่อน แล้วยังมี
ตอนดี ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่อง **“เวลา”** นี้อีก
มากมายก่ายกองซึ่งตอนหน้าอาจจะค่อนข้าง
หวาดเสียวกว่านี้ โปรดติดตามตอน
ต่อไป.

โดย...พระราชธรรมนิเทศ์

เก็บตก ประเด็นร้อน

อายุคนจะยืน

ญาติโยมเราคงจะต้องประสบปัญหากันแน่นอน เขาบอกว่า “ภายใน 10 กว่าปี ข้างหน้า คนชราจะมาก” แล้วตอนนี้กำลังเกิดวงการที่ทะเลาะกันทั้งประเทศ ทั้งโลก อาตมาดูทีวีเขาบอกว่า “จะมีคนอายุยืนถึง 140 ปี” ด้วยเขาไปทำอะไรที่ยังพิสูจน์ไม่แน่ชัดฟังผ่าน ๆ ถ้าคนอายุยืนขนาดนั้น คนแก่ต้องล้นโลก ถ้าคนแก่ล้นโลก การจัดสรรงบประมาณคนแก่ต้องขาดแคลน

เดี๋ยวนี้เขาบอกว่า “ที่บ้านบางแค คนแก่เขาก็รับแทบไม่ไหวอยู่แล้ว” ที่วัดสวนแก้ว รองรับไว้แล้ว 90 กว่าคนแล้วเราก็รับแบบลูกหลานมาอยู่ร่วมกันได้ ยายหลานอยู่กันมานานผูกพันกันมาก พอจะมาอยู่กับเรา ๆ ก็ยินดีทั้งยายทั้งหลาน ถ้าไปบ้านบางแคนี้อยู่ได้แต่ยาย หลานต้องมาอยู่บ้านปากเกร็ด มันก็เป็นการพราดลูกพราดหลานกันได้ แต่ทางวัดรับ และเราก็ยังต้องการบอก

ซ้ำอีกว่า ร่วมตั้งกองทุนคนชราทำอย่างไรกันล่ะ ใครต้องการช่วยตั้งกองทุนหนึ่งก็เอาน้ำไปแพคหนึ่ง ถ้าแพคเล็กก็ 2 แพค แล้วก็เข้ากองทุนสัก 50 บาท

อยากจะฝากคำพิจารณาเรื่องข้อคิดการต็มน้ำ ยังไงเป็นปัจจัยที่คนต้องต็ม แต่ต็มน้ำยังงี้ให้คนอื่นได้อิมไปด้วย ทำอย่างไร ! เราต็มไม่ได้อิมแต่ตัวเรา คนแก่คนชราพลอยได้อิมไปกับเราด้วย ก็ขอให้มาช่วยเอาน้ำจากโครงการกองทุนผู้สูงวัย วัดสวนแก้ว ท่านซื้อไปต็มไปกินไปใช้จะเป็นงานอะไร มีงานศพงานบวชเลี้ยงต้องใช้น้ำเป็น 100 แพค 200 แพค ให้โอกาสแก่กองทุนผู้สูงวัยวัดสวนแก้วสักนิดเถาะ

ท่านก็จะเป็นคนสนับสนุน แล้วก็ขอให้บุญที่ได้ทำ ตั้งกองทุนผู้สูงวัยฯ เมื่อแก่ตัวสูงวัยขออย่าได้อดได้อยาก ขอให้มีกินอิมนอนอุ่น เพราะบุญกองทุนผู้สูงวัยฯ ที่ได้ทำเอาไว้เจริญพร.

จาก...สวนโมกข์
สวนแก้ว ส. เกียรติธรรม

โดย...พุทธทาส

ธรรมะเท่านั้น...

ที่ต้องศึกษาปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหา

ในที่สุด ทุกคนจะมองเห็นด้วยตนเองทุกคน
แล้วสมัครสมานสามัคคีกันได้ ในการที่จะช่วยกันแก้ไข
ในที่สุดเขาเป็นผู้เห็นธรรมะว่าเป็นสิ่งเดียวเท่านั้น ที่จะ
ต้องศึกษาให้รู้ แล้วปฏิบัติในส่วนที่ควรปฏิบัติ จะแยก
ออกเป็นส่วน ๆ อีกสักทีหนึ่งก็ได้ เพื่อเข้าใจง่ายในที่นี้

“ ธรรมะฝ่ายกุศล
ที่มีความถูกต้อง
ในส่วนกระทำทางกาย
ทางวาจา ทางใจ และ
ถูกต้องในรากอันลึกซึ้ง
ก็คือทิวฐิ มีสัมมาทิวฐิ
เกิดขึ้น แล้วก็มีการ
กระทำที่ถูกต้อง
ทางกาย วาจา ใจ...”

เราเคยแยกธรรมะในความ
หมายต่าง ๆ ต่าง ๆ กัน ในที่นี้ ก็จะ
แยกให้เห็นได้อีกทีหนึ่งว่า

ธรรมะในความหมายหนึ่งนั้น
เป็นตัวการเมืองนั่นเอง แต่เป็นการเมือง
ในความหมายที่ว่า **จะจัดโลกนี้**
ให้มีความผาสุก ปราศจาก
ปัญหาโดยไม่ต้องใช้อาชญา
ธรรมะในความหมายหนึ่ง
นี้ คือ การเมืองนั่นเอง แต่
การเมืองที่เป็นระบบธรรมะ

ที่นี้ ธรรมะในอีกความหมายหนึ่ง
นั้น คือ ปัญหาทางการเมือง นี่เป็น
ฝ่ายผิด คือธรรมะฝ่ายดำ เป็นอกุศล
ธรรม ที่เกิดขึ้นในจิตของมนุษย์ ทำให้
เกิดการคิดผิด ทำผิด พูดผิด อะไรขึ้น
มา ก็เป็นปัญหาทางการเมือง มีผล

เป็นความทุกข์ทรมาน นั้นแหละเป็น
อกุศลธรรม เป็นบาปอกุศลมันก็คือ
ธรรมะฝ่ายดำ

ที่นี้ ธรรมะที่เป็นเหตุให้เกิดปัญหา
ทางการเมือง ฟังดูให้ตึนะ เดียวจะไปปน
กันหมด ตัวปัญหาทางการเมือง ก็คือ
อกุศลธรรมนั้นแล้ว ที่นี้เหตุที่ทำให้
เกิดปัญหาชนิดนั้นขึ้นมา ก็คือธรรมะ
ที่เป็นอกุศลมูลยิ่งขึ้นไปอีกเป็นชั้น
ลึก คือทางทิวฐิ ทางความเชื่อ ความ
เห็นหรือทิวฐิ ทิวฐิผิด มิฉฉาทิวฐิ นี่ก็
เป็นธรรมะที่เป็นอกุศลเหมือนกัน แต่
มันละเอียดลงไปอีกเป็นเหตุให้เกิด
ปัญหาทางการเมือง

ที่นี้ ธรรมะในความหมายหนึ่ง
อีก ก็คือ วิธีการ ที่จะทำลายปัญหา
ทางการเมืองนั้นเสีย ปิดตัดต้นเหตุแห่ง
ปัญหาทางการเมืองนั้นเสีย นี่ก็ต้อง
เอาธรรมะเข้ามาอีก เป็นธรรมะในอีก
ความหมายหนึ่ง ได้แก่ **ธรรมะฝ่าย**
กุศล ที่มีความถูกต้อง ในส่วน
กระทำทางกาย ทางวาจา ทาง
ใจ และถูกต้องในรากอันลึกซึ้ง
ก็คือทิวฐิ มีสัมมาทิวฐิเกิดขึ้น
แล้วก็มีการกระทำที่ถูกต้อง ทาง
กาย วาจา ใจ

นี่เป็นวิธีการที่จะทำลายปัญหา

ในโลกนี้ คือ ปัญหาทางการเมือง
จะเห็นได้ชัดว่า เมื่อตัวปัญหามันเป็น
ธรรมดำ สิ่งแก้ปัญหามันก็คือธรรม
ขาว ธรรมะฝ่ายขาวหรือฝ่ายกุศล ก็
ธรรมะอีก ไม่ไปไหนเสีย

ที่นี่ ธรรมะในอีกความหมายหนึ่ง
คือ ภาวะสิ้นสุดแห่งปัญหาทางการเมือง
ถ้าสมมติว่าแก้ได้ ปัญหาทางการเมือง
หมดไป นั่นก็คือธรรมะอีกอันหนึ่งเหมือน
กัน เป็นธรรมะที่ปรากฏออกมา ในฐานะ
ที่เป็นผลของการปฏิบัติธรรมะนั้น คือว่า
ธรรมะในส่วนของ ผลของการปฏิบัติธรรมะ
ที่ถูกต้อง

ในที่ที่สุด ธรรมะสุดท้าย ในอีก
ความหมายหนึ่งก็คือ สันติภาพอัน
แท้จริง ที่ทุกคนในโลกจะพึงได้รับ
สันติภาพอันแท้จริง ที่ทุกคนในโลก
จะพึงได้รับ นี่ก็ยิ่งเรียกว่า ธรรมะ
ฉะนั้น เราจึงเห็นได้ว่า คำว่าธรรมะ
คำเดียวนี้ มีความหมายไม่สิ้นสุด หลาย
ความหมาย หลายสิบความหมาย หลาย
ร้อยความหมายก็ได้

เดี๋ยวนี้เราเอามาแต่ที่จำเป็น ที่
จะเห็นได้ง่าย ๆ ในปัญหาเฉพาะหน้า
ของเรา ว่าเราต้องใช้ธรรมะกัน
อย่างไร ธรรมะมันเป็นตัวการเมือง
ธรรมะมันเป็นปัญหาทางการเมือง
ธรรมะมันเป็นเหตุให้เกิดปัญหา

“สันติภาพอันแท้จริง
ที่ทุกคนในโลก
จะพึงได้รับ...”

ทางการเมือง ธรรมะนั้นเป็นวิธีการ
ที่จะทำลายปัญหาทางการเมือง
ธรรมะนั้นเป็นภาวะสิ้นสุดแห่ง
ปัญหาทางการเมือง ธรรมะนั้นเป็น
สันติภาพอันแท้จริง ที่ทุกคนในโลก
จะได้รับ

ถ้ารู้จักธรรมะกันในลักษณะ
นี้ อาตมาเชื่อว่า ทุกคนคงจะบูชา
ธรรมะจะกระหิ่ยมต่อธรรมะ ยินดี
ที่จะรับเอาธรรมะมาเป็นระบบ
การเมือง นี่เราจะสามารถทำให้
โลกนี้มีหรือยอมรับ ระบบการเมือง

ทำอย่างไรในโลกนี้ จึงจะมี หรือจะยอมรับ การเมืองระบบธรรมะ

อย่างธรรมะ เป็นการตอบปัญหา
ที่ตั้งไว้เป็นหัวข้อที่ข้างต้นว่า ทำ
อย่างไรในโลกนี้จึงจะมี หรือจะยอมรับ
การเมืองระบบธรรมะ

สุดท้ายนี้ก็ขอสรุปว่า พระเจ้า
หรือ ธรรมะนี้จะเป็นที่พอใจของคนทุกคน
ฟังดูแล้วก็น่าหวั่น น่าหวั่นเราเคยด้วย
เข้าไป บางคนก็จะว่าบ้าที่ว่า “**ธรรมะ
หรือพระเจ้านี้** จะเป็นที่พอใจของคน
ทุกคน” เขาจะไม่ยอมเชื่อ แต่เราพูด
มาจนถึงที่สุดแล้วว่า เราจะประสบผล
อันนี้ได้ถ้าเราพยายามช่วยกันแก้ปัญหา
ทั้งหมดนั้น ในที่สุด พระเจ้าก็คือธรรมะ
จักเป็นที่พอใจของคนทุกคน

เดี๋ยวนี้สำรวจดู **ใครก็คน
พอใจพระเจ้า หรือพอใจธรรมะ ?**

พวกที่ถือพระเจ้าเขาจะพูดกันแต่
ปากอยู่มาก พวกที่ถือธรรมะแล้ว
ก็ยังไม่พูดแต่ปากมากขึ้น พูดแล้ว
ก็เหมือนกับดูหมิ่นพวกตัวเอง คือ
พวกเราพุทธบริษัทไม่มีพระเจ้า แต่มี
ธรรมะ พวกศาสนาอื่นเขามีพระเจ้า
เขาจะดูหมิ่นพระเจ้า น้อยกว่าที่พวก
เรามีธรรมะ แล้วดูหมิ่นธรรมะ

เพราะว่าธรรมะเป็นของ
ละเอียดอ่อน เข้าใจได้ยาก เข้าถึงได้
ยาก แล้วก็ไม่มีอะไรที่น่ากลัว ส่วนคำ
ว่าพระเจ้านั้น มันพอจะเข้าใจได้ง่าย
ตามความรู้สึกของสัญชาตญาณ คือ
คนโง่ทั่วไปก็เข้าใจได้ว่า มันมีสิ่งอะไร
สิ่งหนึ่งสูงสุด แล้วก็น่ากลัว ฉะนั้น ความ
กลัวนั้น ช่วยให้เขารับนับถือพระเจ้าได้
ง่ายกว่า ที่จะให้คนนับถือธรรมะ ซึ่งเป็น
ของละเอียดอ่อน เข้าได้ยาก

ฉะนั้น พุทธบริษัทเราอย่า
ได้ประมาทเลย เพราะว่าธรรม-
ชาติ มันไม่ช่วยอยู่ข้อหนึ่งใน
ข้อนี้แหละ รับผิดชอบใจธรรมะให้
ละเอียดอ่อน ให้สมกันจนกว่า
จะพอใจในธรรมะ.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

ใคร่ครวญในธรรม

พิจารณา มรณานุสติ 5

โดย...พระอาจารย์เพิ่ม ภาสุโร

ตอน...รำพึงถึงชีวิต

“อนิจจังสังขารนี้ที่แท้ คือ
บ้านโรค ทุกข์โศกเลื่อมทมรา
ตามกระแส”

หมายความว่า สรีระทุกส่วนเป็นที่อาศัยของ
โรคนานาประการ ก่อให้เกิดความเจ็บไข้ได้ป่วยเรื่อยมา

ความทุกข์ทรมาน หรือเรียกว่า ทุกขเวทนา
ได้บังเกิดขึ้นกับหมู่เราศาสนิกชนทั้งหลาย โดยมาก
เพราะเราโง่เขลาไม่เห็นความผันแปร ไม่เที่ยงแท้แน่นอน
แต่อย่างใดนี้ชัดเจนเลย

ผู้ที่ไม่รู้-เห็นตามความเป็นจริง เรียกว่า **อยู่ใน
ฐานะที่โง่เขลา** เพราะเหตุไม่ทราบความเปลี่ยนแปลง
ของธรรมชาติสรีระนี้ มันเป็นเช่นนั้นเอง ๆ อย่างจริงจัง
กับสิ่งที่ป็นสังขารปรุงแต่งตามเหตุปัจจัยอย่างนั้น

นี่โทษที่ไม่สนใจใฝ่การศึกษา “**มักหลงสรีระ
มายาธาตุทั้งสี่**” หมายความว่า สามัญชนคนทั่วไป

๘๘

“ชีวิตนี้น้อยนัก”

....

ภาษาธรรม คือภาวะ
จิตที่สงบเยือกเย็น
หาได้ยากนัก ตรีนึก
แล้วน่าอนาใจ
เราท่านทั้งหลาย

๘๘

มักเข้าใจว่า อันเรือนร่างเราทุกอย่างนี้ ทุกสิ่งเป็นของ
เราตลอดเวลานี้ แต่นิจจาไม่พิจารณาว่า “สักว่าธาตุ
ตามธรรมชาติเท่านั้น เป็นไปตามเหตุตามปัจจัย” ความ
เข้าใจนี้วิปลาสคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงแท้

ชีวิตนี้น้อยนักไม่นานสักกี่ปีใช้ไหมท่านผู้อ่าน แก่
ชรตามทันทีให้นอนใจ ถ้ามีคำถาม ๆ ว่า “ชีวิตนี้น้อย
นัก” นี่หมายความว่าอย่างไร เอาอะไรเป็นหลักการตอบ

ภาษาธรรม คือภาวะจิตที่สงบเยือกเย็นหาได้ยาก
นัก ตรีนึกแล้วน่าอนาใจเราท่านทั้งหลาย

“หมู่เราท่านทั้งหลายหญิงและชาย
หมายสิ่งใดยึดมั่นมาครอบครอง”

นี่หมายความว่า เราท่านทุกคน-เพศ-วัย ต่าง
เกิดมามุ่งหมายอะไรในชาตินี้ คิดจะเอาสิ่งใดมาเป็นที่พึ่ง
ความได้หน้า-ตา ชื่อเสียงยศตำแหน่งหรือ ความร่ำรวย
มหาศาลเช่นนั้นหรือ

ร่ำรวยฐานะอย่างไรอย่าล้าพอง ยศทรัพย์สินทั้ง
พองอีกนานา คุณรวยจนล้นฟ้าเกิดมาคาบซ้อนเงิน-ทอง

รับมรดกตกทอดจากบุพการี แม้เช่นนี้อ่า
หวังเลยจักผ่านพ้นไปได้ **เพราะทุกคนต้อง**
ประสบพบความเกิด ความแก่ ความเจ็บ
ความตายเช่นเดียวกันใช่ไหม ?

“ไอ้อดแบ่งอำนาจและ วาสนา คล้ายเด็กไร้เดียง สาดวงตาไม่มี”

หมายความว่า ท่านดัดเตือนแนะนำ
ผู้มีอำนาจวาสนาอย่าอดแบ่งทะนงตน อย่า
ทำตัวเหมือนอึ่งอ่างเดี่ยวท้องจะแตกตาย มี
แต่ทรัพย์คุณธรรมหาไม่ ดำเนินชีวิตอาจ
เป็นเสนียดจัญไร หากห่างไกลคุณธรรม
หลาย ๆ คนเอาชีวิตไม่รอดก็เคยมี

อายุมากร่างกายของตน ณ
บัดนี้เกิดมาทั้งที หลงดีแต่เรื่องเงิน
แหลม ! บางคนอายุก็มากแล้ว ชีวิตชาตินี้
เพลินเพลินหลงดีแต่เรื่องเงิน เพราะอะไร
หรือ ? เพราะเข้าใจเงินคือพระเจ้าจะบัน
ดาลให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้ามีเงินเยอะ ๆ
อะไร ๆ สบายไปหมด เข้าใจอย่างนั้น นี่คือ
ผู้ที่ไม่เชื่อพระพุทธเจ้า ไม่เชื่อพระธรรม
เขาหมายมั่นแต่อย่างนี้ การดำเนินชีวิตก็
ผิดพลาดไป

เมื่อไหร่หนอพ่อคุณแม่จำเริญ
“ปฏิบัติไม่เจริญผิดทางธรรม” นี่คงหมาย
ความว่า ผู้ที่เป็นมิจฉาทิฐิจะรู้ตัวหรือเปล่า
ว่า ที่ทำตนอย่างนั้นลุ่มหลงแต่ทรัพย์ขนาด
นั้น มันนำปัญหามาให้ จงจำไว้เถิดใครปฏิบัติ
ตนผิดครรถ์คล่องธรรม ชื่อว่า **“น้อมนำ**
ความยุ่งยากลำบากมาใส่ตน” ถ้าไม่เชื่อ
ลองไปดูให้ชัด

เกิดทุกข์ยากลำบากตรากตรำ คิน
วันข้ามีเหตุให้ตรอมตรม แน่หนอนจะต้อง
ผิดแนวทางไม่ว่าจะเป็นเวลาไหนต้องมี
เหตุไฉนยุ่งยากลำบากกายทุกข์ใจรบกวน เพราะ
เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมผิดพลาดระดับ
นี้ เรียกว่า มี **“มิจฉาทิฐิ”** แน่หนอน ! มี
ทุกข์เวทนาปัญหาเชื่อมโยง นาที่ผ่านชั่วโม่ง
ล้วนให้หนักอึ้ง

อือหือใช้เลยท่านผู้อ่านทั้งหลาย
เรือนร่างชีวิตขับไล่สู่แก่ชรา ป่วย
ใช้ตลอดเวลารำพึงมาโอดครวญ มันเป็น
ธรรมดา ๆ ร่างกายได้อาศัยมานานแล้ว
ต้องเก่าแก่ชราผ่านมาก็ต้องเสื่อมไปบาง
ครั้งก็ใช้หลายครั้งก็ป่วย มินึงจึ่งม้วย
พร้อมด้วยอาการหน้ามืดตาบวมเป็นระยะ ๆ

สังขารนี้กล่าวแล้วมันผันผวน ธาตุ
ทั้งสี่กวตลอดทั้งสังขาร ตั้งแต่เกิดมาก็
เจือ เรียกว่านับไม่หมด คือ สังขารที่เป็น
รูปธรรม นามธรรมย่อมแปรปรวนผันผวน
ไปตามเหตุปัจจัยโดยธรรมชาติธาตุทั้ง
หลายกลายเป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาไม่
เชื่อไม่ฟังใครหรอก เช่นนั่นเอง

“อนิจจาแขนขาหมด เรี่ยวแรง อากาற்ப่วยมา แกล้งให้ทุกข์นานา”

หมายความว่า กำลังแขน-ขาเรี่ยวแรง
ย่ำแย่ พอเก่าแก่แล้วก็มีแต่อ่อนแอ
เลี้ยทุกอย่าง **“แหลม ! อากาற்ப่วยมาแกล้ง**
ต่าง ๆ นานา อนิจจาหนอสังขารคงอยู่
อีกไม่นานต้องจากโลกนี้ไป” จะก็ร้าย ๆ
ก็ต้องตายทั้งนั้น

“...อนิจจาหนอสังขารคงอยู่อีกไม่นานต้องจากโลกนี้ไป”

กรรมธรรม

จงหันหน้าสู่อารามเพื่อปลงสังขาร
ไม่นาน “โอ้ ! อนาคตอันนี้จะมลาย”
ท่านเตือนเราว่า ควรอาศัยใช้เวลามาศึกษา
และปฏิบัติธรรม เพื่อนำชีวิตจิตใจสู่ความ
สงบ จงทราบเถิดว่า เราคงอยู่ได้ไม่นาน
เมื่อถึงกาลอันต้องมรณามาถึงแน่ ๆ

เตือนตนเองเถิดคุณป้าและคุณ
ยาย ร่างกายเดิมไปใกล้ม้วยมรณาใช้เลย
เราต้องไม่ประมาท พี่ ป้า น้า อาทั้งหลาย
พ่อแม่และญาติ ๆ ทุกคน อย่าคิดลัษณ
รับปฏิบัติตนจงเดินทางทุกอย่างก้าว อย่า
มัวเมากับสิ่งใด ๆ เพราะใกล้มรณาแล้ว

โปรดฟังพระธรรมของพระศาสดา
ตื่นขึ้นมาพิจารณาประพฤติธรรมตาม
ฐานะของตน คือ ท่านบอกจงแบ่งเวลามา
ฟังพระธรรมบ้าง อ่านหนังสือสวดมนต์
ทำบุญสุนทรทาน แผ่เมตตา รำลึกนึกถึง
มรณานุสติบ้าง และเตือนตนเองบ้างว่า
“ใกล้แล้วนะ ๆ”

“หากประมาทกิจชีวิตนี้
อาจชอกช้า ต้องลำบาก
ทุกข์กระหน่ำสู่อบาย”

นี้หมายความว่า ถ้าท่านใดใคร
ประมาทอาจทุกข์หนัก เหมือนตกรอกใน
ชาตินี้และชาติหน้าต่อไปเตรียมใจไว้เถิด
เจอแน่ ๆ

ชีวิตยาม มรณัง นั้นว่างเปล่า
อะไรเล่า มีให้เห็น เป็นคุณค่า
ทั้งดูกลุณ สามี ภริยา
อัครทรัพย์สิน เงินตรา ฐานันดร
สิ่งเหล่านี้ได้พึ่งพาอาศัยเท่านั้นเอง
ที่สุดแล้วมันก็ผ่านมา ผ่านไปอย่างนั้น

จะหนีไปไม่ได้แน่ แม้สักอย่าง
สิ่งเคยสร้าง สรรค์ไว้ ในกาลก่อน
ไร้ประโยชน์ หมดสวຍ ครม้วยมรณ
ต้องจากจร ล่อนจ้อน เหมือนตอนมา
ใช้โดยท่านผู้อ่านผ่านมาแล้วก็ผ่าน
ไปมาอย่างไรไปอย่างขึ้นธรรมตา ๆ

ชีวิตนี้ มีกระแส คือต้นหา
ดูจุดต้นลม ขว้างหน้า ประดาหลัง
มีความอยาก หนุนเนื่อง เป็นพลัง
ติดหน้าหลัง หวังอยาก อยู่มากก็
คือความอยากของตนไม่มีที่สิ้นสุด
เราท่านทั้งหลายเพราะอวิชามากำบังไว้

ถ้าหมดอยาก ก็หมดหวัง ลองยังคิด
ระงับจิต ไม่เล่น ในวิถี
ก็ถึงฝั่ง นิพพาน เมืองมณี
ย่อมลือ ตลอดกาส นิพพาน เทอญ
จริงแต่ถ้าคนเราไม่ต้องการอะไรเลย
แต่ทำตามหน้าที่ให้ดีที่สุดเรียกว่า “ไม่หวัง ไม่
เอา ไม่เป็น” เช่นนี้คงถึงนิพพาน

อันความงาม มีอยู่ตาม ทุมชาภี
อันความดี อยู่ทีละ สละยัง
ความเ็นพระ อยู่ทีเพียร บวชเรียนจริง
นิพพานตั้ง อยู่ทีตาย ก่อนตายเคย

พระที่พิจารณาอสุระกัมมัฏฐาน
จะเห็นกายเหมือนซากผี เพื่อจางคลายจาก
ความกำหนัดรักใคร่สลัดออกสิ่งน่ารักน่า
ใคร่ทั้งถอนความพอใจ และความไม่พอใจ
ออกเสียได้ ย่อมลุนิพพาน

บุคคลทั้งหลายผู้เกิดมาแล้ว ชื่อว่า
“มีภัย” มีภัยด้านไหนประเภทใด

• ภัยอันเกิดจากการแสวงหา
ปัจจัยสี่ไว้

• ภัยอันเกิดจากสมาชิกใน
ครอบครัว

• ภัยอันเกิดจากธรรมชาติต่าง ๆ

• ภัยเกิดจากอุบัติเหตุ

• ภัยเกิดจากความเจ็บไข้ได้ป่วย

• ภัยเกิดจากโรคความแก่ชรา

• ภัยเกิดจากมรณกรรมคือความตาย

ลักษณะนี้ไม่มีใครหนีพ้นแม้แต่คน
เดียว เป็นธรรมดาเพราะจะต้องตายเป็น
นิตย์ ชีวิตสัตว์โลกทั้งหลาย ก่อนที่เราจะ
ถึงจุดนั้นควรหันมาคิดว่า “เรายังบกพร่อง
ส่วนไหน สิ่งใดที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้ดี
มีประโยชน์มากขึ้น ในการดำเนินชีวิต
ประจำวันของเรา”

ทำให้เหมือนกับภาชนะดินที่นาย
ช่างปั้นแล้วทุกชนิดด้วยความประณีต
อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งจะใช้งานในกิจนั้น ๆ
อุปมาเหมือนเราตระเตรียมเครื่องมือเพื่อ

พร้อมที่จะใช้งานต่าง ๆ ตามหน้าที่ให้ถูก
กาลเทศะย่อมสัมฤทธิ์ผล

กล่าวต่อไปว่า “เป็นธรรมดาหม้อ
มีความแตกเป็นที่สุด แม้ฉันใดชีวิตเราก็
อย่างนั้น ไม่มีผิดเพี้ยนไปสู่อื่น วิญญูชนทั้ง
หลายไม่ประมาทต้องหาโอกาสประพฤติ
พรหมจรรย์ไปตามแนวทางธรรม คำสั่ง-
สอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อขัด
เกลาอาสวะกิเลสให้เบาบาง”

“ชีวิตของมนุษย์ทั้งหลาย ก็อย่างนั้น”

นี้ความหมายว่า ต้องประสบพบกับ
ปัญหาต่าง ๆ นานาตามภาษาสัตว์โลกที่
วนเวียนอยู่ในสังสารวัฏ ไม่มีใครหลีกเลี่ยง
ได้ เราพุทธศาสนิกชนต้องรับรู้โดยทั่วหน้า
เพื่อภูมิป้องกันความทุกข์อันจะเกิดทุกเมื่อ
เชิ้วน แต่ละขณะแต่ละช่วงของชีวิต ทั้ง
เด็กและผู้ใหญ่ ทั้งคนเขลา-ฉลาดไม่อาจ
พ้นซึ่งปัญหาอันเกิดกับชีวิตจิตใจ トラบ
ใดที่ยังมีวิชาครอบงำอยู่ ต้องปรุงสังขาร
อย่างหาที่สุดมิได้

“สรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนไปสู่
อำนาจมฤตยู” คืออำนาจแห่งความตาย
อย่างนั้น ก่อนที่เราจะถึงจุดนั้น เราทำนทั้ง
หลาย ควรหันหน้าเข้าหาพระธรรมให้แก่
กล้ามาปฏิบัติจนคล่องอย่าได้ละเลยในกิจ
ส่วนนี้ซึ่งให้พิจารณาด้วยสติและปัญญา
ของตนเอง

“ไม่หวัง ไม่เอา ไม่เป็น”

เช่นนี้คงถึงนิพพาน

ตอน มีมฤตยูเป็นที่ไปในเบื้อง หน้าด้วยกันทั้งสิ้น

หมายความว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้กล่าวเตือนแล้วว่า ท่านทั้งหลายจงรำลึกนึกถึงมรณานุสติอยู่เนือง ๆ เราอาจจะตายไม่วันนี้ พรุ่งนี้ หรืออาจไม่กี่วันข้างหน้าก็เป็นได้ เพราะความตายไม่เคยผัดวันประกันพรุ่งต่อใครเขาเฉียบขาดที่สุด เท่าที่สังเกตเห็นคนในยุคปัจจุบันนี้ค่อนข้างประมาทกันมาก เพราะมัวปล่อยจิต-ใจคลั่งไคล้ อย่างลืมหูลืมตา จะด้วยแรงโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่จัดสรรให้ได้สัมผัสทุกเมื่อเชิ้อวันซึ่งยากนักหนาที่จะหลุดพ้นได้จากมือมารคือพญามัจจุราช

ตอนชีวิตของคนเหมือนภาชนะดินนี้คือข้อความในพระไตรปิฎก กล่าวถึงว่า “ภาชนะดินหรือหม้อดินมันจะแตกง่าย” เพราะเปราะและบอบบางมาก คือโอกาสที่เราจะตายนี้มันง่าย-เร็ว ด้วยเหตุการณ์หลาย ๆ อย่างญาติโยมทั้งหลาย !

แต่ถ้าเป็นภาษาธรรมที่ลึกซึ้ง หมายถึง ภาวะจิตที่ตกต่ำไปใ้อำนาจความทุกข์หรืออำนาจกิเลส นี่มันง่าย

“อัตภาพนี้ย่อมมีความสลายเป็นที่สุด” คือที่สุดของชีวิตนั้นความตายอย่างนั้น แต่ถ้าเป็นภาษาธรรมอันลึกซึ้งนั้นหมายถึง ภาวะอนิจจัง ทุกขัง อนัตตาเป็นเช่นนั้นเอง

ผู้เป็นปราชญ์กล่าวว่า “ชีวิตนี้น้อยนัก” ถ้าสามัญชนคนทั่วไปคงหมายถึง ชีวิตนี้อยู่ได้ไม่นาน เดียวก็ลาโลกไป แล้วรู้กันแต่อย่างนั้น

แต่ถ้าเป็นภาษาธรรมอันลึกซึ้ง หมายถึง ภาวะจิตปุถุชนทั่วไปจะให้สงบโดยไม่ปรุงกิเลสเลย มีน้อยนัก

กล่าวว่า เมื่อกาลสู่ความชราใคร ๆ ก็ป้องกันไม่ได้ เพราะมันเป็นธรรมชาติของระบบร่างกาย ใครก็ช่วยป้องกันไม่อยู่ แต่ถ้าภาษาธรรมนั้นมันสามารถทำได้ เช่น มองได้ปรับได้-ปลงได้ ที่ไม่ยึดติดด้วยอุปาทาน คือเราไม่ได้แก่ชรา เพียงแต่ร่างกายมันแก่ชราตามฐานะธรรมชาติเท่านั้น คือ ภาวะจิตไม่หมายมั่นในอัตภาพเป็นตัวตน กายส่วนกาย จิตส่วนจิตอย่างนั้น

ทรัพย์สักนิดก็ติดตามไปไม่ได้ มันหมดปัญหาถ้าพิจารณาในภาษาธรรม ก็เมื่อกายมิใช่ของเราทรัพย์นั้นเล่าจะเป็นของเราได้อย่างไร และจะมีเหตุติดตามไปได้อย่างไร

“ป้องกันความแก่ด้วยทรัพย์ไม่ได้” นี่คือสำนวนพุทธภาษิตคล้าย ๆ ทรงตรัสไว้ว่า “คุณจะมีทรัพย์สมบัติมหาศาลแค่ไหนเพียงใด คุณก็ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตายเป็นธรรมดา” นี่เป็นการเตือนด้านศีลธรรมให้คนรู้ และปฏิบัติอย่าให้เกิดความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติมาก จะได้มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อสังคมมนุษย์เรา และเตือนต่อไปว่า “คนไม่

“ได้อายุยืนเพราะทรัพย์” ก็น้อยยะเดียวกัน เรื่องของพระธรรมนี้สำคัญที่จะเกี่ยวข้องกับอะไร สิ่งไหนก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมั่นคงถาวรต่อการให้ถึงที่สุดแห่งทุกข์

ชีวิตทั้งหมดจักทอดทิ้งร่างไว้ในโลก แน่จนใคร ๆ ก็เป็นเหมือนกันหมดไม่เลือกหน้าเลือกตาใคร ๆ ทั้งสิ้น ท่านผู้อ่านทั้งหลาย ควรพิจารณาตรงนี้ให้มากเถิดรับรองว่า จะเกิดผลดีต่อการบริหารชีวิตทั้งจิตใจของตนเองอย่างสมบูรณ์ที่สุด

ขอย้ำตรงนี้อีกว่า “ไม่ว่าจะรวยหรือจนหนีไม่พ้นความตาย” เกิดมาก็รวย ๆ ก็ต้องตายทั้งนั้น ใครจะป้องกันพวงญาติไว้ก็ไม่ได้ ต้องถือว่า “เป็นเรื่องธรรมดา” ความแก่ชราหรือความเจ็บไข้ได้ป่วยทั้งม้วยมรณาก็เช่นกัน ใคร ๆ ก็มีอาจป้องกันไว้ได้ เพราะเป็นสภาวะของสังขารย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา ตอนที่เราก่อเกิดมาแต่ผู้เดียว พอถึงคราวก็ต้องตายแต่ผู้เดียวเช่นกัน เอาแน่นอนอะไรไม่ได้หรอก ชีวิตเราท่านทุกคนอย่าประมาทดีที่สุด

แต่บางคนพูดว่า “เฮ้อ ! เวลาเกิดอุบัติเหตุเห็นตายทีเดียวพร้อมกัน 3 คน 7 คน หรือมากกว่านั้นก็มีแล้วจะว่าผู้เดียวได้อย่างไร” นี่มันเป็นสำนวนที่กล่าวไว้ คือหมายความว่า เราลั่นลมหายใจคนเดียว ผู้อื่นเขาก็ลั่นลมหายใจเฉพาะเขาคนเดียว

“ไม่ว่าจะรวยหรือจนหนีไม่พ้นความตาย”

เรียกว่า “หายใจผู้เดียว เวลาถ่ายที่ส้วมก็ถ่ายผู้เดียว ฉะนั้น”

“ชีวิตเหมือนโคที่กำลังจะถูกฆ่า ไกลเข้ามาทุกขณะ

อย่ามัวเพลินร่อยกับหญ้าอ่อน คืออย่าหลงมัวเมาไปกับกามคุณให้มากนักเลย”

โดยระบบสรีระตามธรรมชาติ ความแก่และความตาย ย่อมกำจัดสัตว์โลกให้อันตรธานเสื่อมสูญไปถือว่า เป็นการกวาดล้างสรรพสิ่งและสัตว์โลกทั้งหลาย

ผู้ชาญฉลาดปราชญ์ทั้งหลายท่านทราบถึงสภาวะอย่างนี้ จึงไม่ยึดมั่นถือมั่นในสรีระและสรรพสิ่งทั้งปวง ท่านจึงไม่กังวลและไม่เศร้าโศกกับอะไร ๆ เพียงแค่ “รู้เช่นนั้นเอง ๆ” นี้คุณประโยชน์อันเกิดจาก

“ตนไม่ได้ตายเพราะทรัพย์”

มีธรรมะละอริชา จึงกล้าหาญทวนกระแส
โลกียะ มีตบะอันแก่กล้าปฏิบัติประจำอย่างนั้น

หลายท่านไม่รู้ทางที่จะปรับจิต
ทำใจเป็นไปในลักษณะนี้ คือ **ไม่รู้ภาวะ**
ของอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา จึงก่อ
เหตุแห่งปัญหามากมายไม่มีสิ่งใด
ปกป้องคุ้มครอง จึงต้องทุกข์มาก
ลำบากใหญ่ ชีวิตกายใจมีแต่ทุกข์
รุกรเข้ามา โอกาสสร้างซาหาได้ยาก
โทษภัยอันตรายอย่างใหญ่หลวง นี่
แหละ ! โทษในมิฉชาติฐิ

หวังพึ่งพระเจ้าองค์ไหนก็ช่วยไม่
ได้หรอก เพราะทำผิดเหตุปัจจัยที่ได้คุณ
ถึงคุณจะคร่ำครวญไปก็ไร้ประโยชน์ เมื่อ
การดำเนินชีวิตผิดพลาดไป แล้วธรรมชาติ
ก็ลงโทษอย่างรุนแรง ถ้าแม้แต่คร่ำครวญ
เท่ากับหลงทางเปียดเบียนตนเองอยู่ ดังพุทธ
ภาษิตที่ตรัสว่า...

ทุกโข ปาปัสสะ อูจจะโย
การสั่งสมบาปนำทุกข์มาให้

ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ฉะนั้น เรา
ต้องสำรวจระวังให้มาก ๆ หน่อย แต่ผู้
มีปราชญ์ทางธรรมจะไม่ใช่เป็นลักษณะนี้
เพราะมีสัมมาทิฐิคอยควบคุมตนอยู่ตลอด
เวลา เรียกว่า กายใจเป็นไปในความพรั่ง
พร้อมด้วยสติปัญญา แม้จะเจ็บไข้ได้ป่วย
หรือใกล้มรณจิตใจไม่พะว้าพะวง
หวาดผวาแต่อย่างใด เพราะปรับใจได้
ทำใจเป็น **เจนจัดต่อสามัญลักษณะ** คือ
อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ลองคิดดู

ชีวิตนี้ไม่ยืดยาว

อันเกิดมา เป็นรูป นี้ไม่เที่ยง
อย่าทำเที่ยง ถ้อยคำ ทำแผนผัง
อันความตาย นั้นแท้ อยู่เป็นธรรม
อย่าสำคัญ ว่าจะยึด ยาวไป

ใช้แล้วท่านผู้อ่านทั้งหลาย ชีวิตนี้
ไม่ยาวไกลเท่าไรหรอกเดี๋ยวก็ไปแล้ว

อันร่างกาย มนุษย์ เป็นที่รัก
เมื่อยากจก ไปจริง ก็ทิ้งเปล่า
เหมือนท่อนไม้ แก่ราศ อนาคตเนาว์
สำหรับเรา ผู้ปล่อยไป ไม่เป็นการ

ถูกต้องแล้ว เมื่อตายก็ต้องถูกเผา
ที่ช่องเมรุ เราท่านสุดท้ายต้องเจอกันที่นั่น

ตอน

สัจจะความจริงมีว่า

ความแค้น ความแค้น
เป็นเพื่อนแท้ ของความตาย ไม่น่าหวั่น
เมื่อความแค้น สว่างกาล มานานปี
ก็มอดเเวร หน้าที่ ให้ความตาย
ไม่ยกเว้น ใครใคร ไม่ต่างเสียง
มิให้ใคร หลีกเสียง หรือเสียงใด
เพราะฉะนั้น เราท่าน ทั้งหญิงชาย
รับทำดี ก่อนตาย ให้มากเถย”

ใครก็เลี่ยงไม่ได้ พ้นความตาย
ไม่มี ก่อนจะถึงจุดนั้น ต้องทำอะไร
ดี ? ลองคิดดู !

จุดฝน ชุ่มธรรม

โดย...พระเรืองชัย เตชพลโ

แกะรอยธรรมโมฆะ “ชุมทรัพย์จากพระโอษฐ์”
ผลงานพุทธทาสภิกขุปราชญ์ของโลก ด้านพุทธศาสตร์

ตอน...ว่าด้วยก้อนข้าวที่ลุกเป็นไฟ

เมื่อครั้งสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้า ได้ตรัสสั่งสอนภิกษุทั้งหลาย ณ โคนต้นไม้แห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ในเขตประเทศโกศลว่า...

ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอทั้งหลายจักตัดสินเนื้อความสองข้อนี้ว่า อย่างไหนจะดีกว่ากัน คือ การที่ถูกบุรุษมีกำลังแข็งแรงเอาขอเหล็ก อันร้อนเป็นเปลวไฟที่ลุกโพลง มีแสงโชติช่วง กระชากปากให้เปิด แล้วโยนก้อนเหล็กอันร้อนแรงลุกโพลงมีแสงโชติช่วงเข้าไปในปาก ไฟได้ไหม้ริมฝีปาก ไหม้ปาก ไหม้ลิ้น ไหม้ลำคอ ไหม้ท้อง ไหม้ลำไส้ใหญ่ของเขา พาลำไส้เล็กให้ออกมาทางทวารเบื้อง

ต่ำ กับการบริโภคก้อนข้าว ที่พวก กษัตริย์มหาศาล หรือ พราหมณ์ มหาศาล หรือคฤหบดีมหาศาล ต่างก็ถวายเป็นด้วยความศรัทธา ?

พวกภิกษุพากันทูลตอบอย่าง พร้อมเพรียงกันว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ การบริโภค ก้อนข้าวที่พวกกษัตริย์มหาศาล หรือ พราหมณ์มหาศาล หรือคฤหบดีมหาศาล ต่างถวายเป็นด้วยความศรัทธานั้นแหละ ดีกว่า เพราะว่า การที่ถูกบุรุษมีกำลังแข็งแรง เอาขอเหล็กอันร้อนเป็นเปลวไฟ ลูก โพลงมีแสงโชติช่วงกระชากปากให้เปิด แล้วโยนก้อนเหล็กแดง อันร้อนแรง ลูกโพลงมีแสงโชติช่วงเข้าไปในปาก ไฟ ได้ไหม้ริมฝีปาก ไหม้ปาก ไหม้ลิ้น ไหม้ ลำคอ ไหม้ท้อง ไหม้ลำไส้ใหญ่ของเขา ทำให้ลำไส้เล็กไหลออกมาทางทวาร เบื้องตานั้นแหละ เป็นความทุกข์ที่ทน ได้ยากพระเจ้าข้า”

พระพุทธเจ้าตรัสอธิบายว่า

“ภิกษุทั้งหลาย เราจักบอก เราจัก อธิบายแก่พวกเธอทั้งหลายให้เข้าใจ การ ที่ถูกบุรุษมีกำลังแข็งแรงเอาขอเหล็กอัน ร้อนเป็นเปลวไฟที่ลูกโพลง มีแสงโชติช่วง กระชากปากให้เปิดแล้วโยนก้อนเหล็ก แดงอันร้อนแรง ลูกโพลงมีแสงโชติช่วง เข้าไปในปาก ไฟได้ไหม้ริมฝีปาก ไหม้ ปาก ไหม้ลิ้น ไหม้ลำคอ ไหม้ท้อง ไหม้ ลำไส้ใหญ่ของเขาทำให้ลำไส้เล็กไหล

ออกมาทางทวารเบื้องตานั้นต่างหาก เป็นการดีกว่าสำหรับคนซึ่งเป็นคนทุกข์ มีความเป็นอยู่ลำบาก ไม่สะอาด มีความ ประพฤติชนิดที่ตนเองนึกถึงคราใด ก็ ต้องกินแห่งตัวเอง ก็คือ การนึกตำหนิ ตัวเองว่า ไม่ควรทำอย่างนั้น ไม่ควรทำ อย่างนี้ เพราะเขามีการกระทำที่ต้อง ปกปิดซ่อนเร้น ไม่ใช่สมณะ ก็ปฏิบัติญา หรือการให้คำมั่นสัญญา หรือการแสดง เพื่อยืนยันโดยถือเอาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ หรือ ความสุจริตใจเป็นที่ตั้งว่า...เป็นสมณะ ไม่ใช่คนประพฤติพรหมจรรย์ก็ปฏิบัติญา ว่า...“ประพฤติพรหมจรรย์” เป็นคน เน่าใน เปียกแฉะ มีสัญชาติหมักหมม เหมือนบ่อขยะมูลฝอย ชื่อนั้นเพราะ เหตุใด ?

ภิกษุทั้งหลาย เพราะว่า...การที่ เขาจะต้องตาย หรือได้รับทุกข์เจียนตาย เนื่องจากเหตุที่เขาถูกบุรุษผู้มีกำลังแข็งแรงเอาขอเหล็กอันร้อน เป็นเปลวไฟลูก โพลง มีแสงโชติช่วงกระชากปากให้เปิด แล้วโยนก้อนเหล็กแดงอันร้อนแรงลูก โพลง มีแสงโชติช่วงเข้าไปในปาก ไม่ได้ เป็นเหตุให้เขาต้องไปเกิดในอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก ภายหลังจากความตาย เพราะการทำลายร่างกายไม่ ส่วนการ ที่เขาเป็นคนทุกข์มีความเป็นอยู่ลำบาก ไม่สะอาด มีความประพฤติชนิดที่ตนเอง นึกแล้วก็กินแห่งตัวเอง มีการกระทำ ที่ต้องปกปิดซ่อนเร้น ไม่ใช่สมณะก็

ปฏินุญาว่า “**เป็นสมณะ**” ไม่ใช่คนประพฤติพรหมจรรย์ ก็ปฏินุญาว่า...ประพฤติพรหมจรรย์ เป็นคนเฒ่าใน เปียก และมีสัญชาติหมักหมม เหมือนบ่อขยะมูลฝอย แล้วยังมีความคิดที่จะบริโภคน้ำที่พวกกษัตริย์มหาศาล หรือพรหมณ์มหาศาล หรือคฤหสบดีมหาศาล ต่างถวาย ด้วยศรัทธาที่น้อมเป็นไปเพื่อความทุกข์ไม่เกิดกุลแก่เขา ตลอดกาลนาน ภายหลังจากความตาย เพราะการทำลาย แห่งกาย ภายหลังจากความตาย เขาย่อมเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก (อ้างอิงจากชุมนุมทรัพย์จากพระโฆสเถระ (ธรรมโฆสเถระ) พุทธ ทาส อินทปณฺโณ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 13 พ.ศ.2555 น.17-19)

อธิบายความหมายของถ้อยคำบางคำ หรือประโยค บางประโยคที่ถูกทำให้เข้าใจได้ยากเพราะกำพ่วงแห่งสำนวน ภาษาและกาลเวลาแห่งยุคสมัย เช่น

คำว่า “**ภิกษุลามก**” ก็คือคนที่ประกอบ อสังกรรม 10 ประการ ดังต่อไปนี้

- 1) ภิกษุลามก...เป็นคนทำลายความดี
- 2) ภิกษุลามก...เป็นคนคะนอง
- 3) ภิกษุลามก...เป็นคนทะเลาะเถียง
- 4) ภิกษุลามก...เป็นคนกินจุ
- 5) ภิกษุลามก...เป็นคนหยาบคาย
- 6) ภิกษุลามก...เป็นคนไม่กรุณาปราณี
- 7) ภิกษุลามก...เป็นคนต่ำช้า
- 8) ภิกษุลามก...เป็นคนพูดเสียงอึง หรือ ดังอื้ออึงหรือดังโหวกเหวก
- 9) ภิกษุลามก...เป็นคนปล่อยสติ
- 10) ภิกษุลามก...เป็นคนสะสมของกิน

๕๕

มีความ
ประพฤติชนิด
ที่ตนนึกแล้ว
ต้องกินแห่ง
ตัวเอง เพราะ
เป็นความ
ประพฤติที่ต้อง
ปกปิดซ่อนเร้น

๖๖

“อิลลชี”
มีความหมาย
ว่า ผู้ไม่มีความ
ละอาย
ผู้หน้าด้าน...”

ส่วนประโยคได้แก่ประโยคเหล่านี้คือ มีความประพฤติชนิดที่ตนนึกแล้วต้องกินหน่วงตัวเอง เพราะเป็นความประพฤติที่ต้องปกปิดซ่อนเร้น

ไม่ใช่สมณะก็บัญญัติว่า “เป็นสมณะ”

ไม่ใช่คนที่ประพฤติพรหมจรรย์ก็บัญญัติว่า “ประพฤติพรหมจรรย์” เป็นคนเฝ้าในเปือกและมีสัญชาติหมักหมม เหมือนบ่อขยะมูลฝอย

สรุปได้ว่า ประโยคที่ได้กล่าวนี้ล้วนหมายถึงลักษณะของคนผู้ทุศีล หรือผู้มีศีลชั่ว คำ ๆ นี้ เป็นเพียงสำนวนภาษาที่พระพุทธองค์ทรงใช้อบรมสั่งสอนภิกษุสงฆ์สาวก ในสมัยนั้น โดยการพูดแรง ๆ เตือนแรง ๆ กระแทกแรง ๆ ตรง ๆ เสมือนการตอกลิ้มเหล็ก อันแหลมคมลงกลางดวงใจที่อ่อนนุ่ม เพื่อหวังผลในระยะอันใกล้ หรือเพื่อให้เกิดการบรรลุโดยฉับพลัน

พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลศัพท์ชำระเพิ่มเติมช่วงที่ 1 ของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) ได้ให้ความหมายของ “ทุศีล” หมายความว่า ไม่มีศีล หรือไร้ศีลนั่นเอง “ภิกษุทุศีล” คือภิกษุที่ต้องอาบัติปาราชิกขาดจากความเป็นภิกษุแล้ว แต่ไม่ละภิกษุบัญญัติ (การแสดงตัวหรือยืนยันว่าตนเป็นภิกษุ) ความเป็นผู้ทุศีลนั้นหนักยิ่งกว่าอิลลชี...

“อิลลชี” มีความหมายว่า ผู้ไม่มีความละอาย ผู้หน้าด้าน หรือภิกษุผู้มักประพฤติละเมิดพุทธบัญญัติโดยจงใจละเมิด หรือทำความผิดแล้วไม่แก้ไข ถ้าเป็นคฤหัสถ์ หรือคนทั่วไปที่เป็นผู้ทุศีลก็คือผู้ที่ละเมิดศีล 5 ทั้งหมด

ระเบียบจิต

ศีลที่ปฏิบัติง่าย สมาธิสบาย ๆ ปัญญาที่ทันเวลา

โดย...เรื่องของ “กู”

ชาวพุทธโดยทั่วไปส่วนใหญ่ไม่มากก็น้อยก็คงต้องเคยสมทานศีล ไม่ว่าจะโดยเต็มใจหรือทำตาม ๆ กัน ส่วนใหญ่ก็จะทำกันไปตามประเพณี พิธีรีตอง โดยไม่ได้ให้ความสำคัญอะไรมากมายนัก เพราะอาจจะเห็นว่าไม่มีประโยชน์ ปฏิบัติไม่ได้ หรือปฏิบัติยาก เหตุที่เป็นเช่นนั้น เพราะส่วนใหญ่ไม่มีเจตนาที่จะปฏิบัติอยู่แล้ว เพราะเกรงว่า ถ้านำไปปฏิบัติแล้วทำไม่สำเร็จก็จะเป็นบาป หรือปฏิบัติแล้วตนจะเสียประโยชน์ที่ตนควรจะได้ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นความเข้าใจผิดของคนส่วนใหญ่

ถ้าเรามาพิจารณากันให้ดี ๆ แล้วจะเห็นว่าศีล 5 หรือ เบญจศีลนั้น จะเป็นเรื่องของการ “งดเว้นที่จะกระทำการอันใด ที่เป็นการเบียดเบียนตนและเบียดเบียนผู้

**ศีล 5 นั้นเป็น
เรื่องที่ไม่ต้อง
กระทำ เป็นเรื่อง
งดเว้นล้วน ๆ**

อื่นให้เกิดความเดือดร้อน” โดยเราจะเห็นว่าในคำกล่าวอาราธนาศีลแต่ละข้อนั้น จะขึ้นว่า “งดเว้น” ไม่ว่าจะเป็นศีล

ข้อ 1 “งดเว้นจากการฆ่า”

ข้อ 2 “งดเว้นจากการถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้”

ข้อ 3 “งดเว้นจากการประพฤติดนินทาในกามทั้งหลาย”

ข้อ 4 “งดเว้นจากการพูดไม่จริง”

ข้อ 5 “งดเว้นจากการดื่มของเมา มีสุราและเมรัย เป็นต้น”

เราจะเห็นได้ว่าทั้ง 5 ข้อนั้นเป็น เรื่องของการงดเว้น หรือถ้ากล่าวอีก อย่างหนึ่ง คือ **กล่าวว่า เป็นเรื่องที่ไม่ ต้องกระทำ** ถ้าเรากล่าวในมุมนี้ก็จะ เห็นว่าศีล 5 นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ต้อง กระทำ เป็นเรื่องงดเว้นล้วน ๆ

ดังนั้น ใคร ๆ ที่มักกล่าวว่า การ ปฏิบัติศีลเป็นเรื่องยากแล้ว ถ้าไม่ต้อง ปฏิบัติ ศีลจะยังเป็นเรื่องยากอีกหรือ ไม่ ?

ยกตัวอย่างเช่น ถ้าอยากจะไป ตกปลา ก็ต้องไปเตรียมเบ็ดตกปลา เตรียมเหยื่อ หาสถานที่ แล้วก็ไปนั่งตก กับเรานอนอยู่กับบ้านอันไหนลำบาก กว่ากัน หรือแม้แต่จะนั่งดื่มเหล้า เรา ก็ต้องไปซื้อเหล้า เตรียมกับแกล้ม ต้อง โทรชวนเพื่อน นับเป็นเรื่องยุ่งยากทั้งสิ้น

ดังนั้น ศีลจึงเป็นเรื่องง่ายในการ ปฏิบัติ เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ต้องไปปฏิบัติ อะไร เราก็มีเวลาเหลือไปทำอย่างอื่น

ได้มากมาย และที่สำคัญการที่เราด
เว้นการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นไปเพื่อการ
เบียดเบียน ก็เพื่อที่จะให้ผู้อื่นไม่มา
เบียดเบียนเราเช่นกัน เราก็อยู่กันอย่าง
เป็นสุข โลกนี้ก็จะม่แต่สันติภาพ

จึงอาจกล่าวได้ว่า **การปฏิบัติ
ตามข้อดเว้นของศีลนั้นมีอานิสงส์
มากกว่าการสร้างโบสถ์สร้างวิหาร
หรือถาวรวัตถุอื่น ๆ** เพราะผู้ที่ปฏิบัติ
ศีลนั้นกำลังสร้างโลกที่มีแต่สันติภาพ
ซึ่งแน่นอนว่าเหนือการสร้างสิ่งใด
ทั้งปวง จากที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นจะ
เห็นได้ว่า **ศีลเป็นเรื่องง่าย เพราะ
ไม่ต้องทำ แต่มีประโยชน์มาก
เพราะทำให้โลกให้เป็นโลกที่น่าอยู่
เหมาะสำหรับลูกหลานของเราที่
จะเติบโตต่อไป**

ในส่วนของสมาธินั้นหลายคน
คงอดใจและเลิกพยายามในการ
ปฏิบัติ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องของพระ
หรือผู้ที่มีเวลาว่างมาก ๆ จนถึงขนาด
ที่มีการกล่าววาทะเทศกแดกดันว่า “**นั่ง
หายใจทิ้งไปวัน ๆ**” ซึ่งผู้ที่กล่าว
นั้นย่อมไม่เข้าใจว่าเหตุใดจึงต้องม
ีการทำสมาธิ และบางคนยังเข้าใจ
ผิดยิ่งไปกว่านั้นอีก คือเข้าใจว่าการ
ทำสมาธินั้นเป็นไปเพื่ออิทธิฤทธิ์

ปาฏิหาริย์ หรือเพื่อความขลังความ
ศักดิ์สิทธิ์ ล่องหนหายตัว สามารถ
เหาะไปในอากาศ หรือดำดินได้ ซึ่ง
ไม่ใช่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของสมาธิ
ในพุทธศาสนา

แต่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงนั้น กลับ
ต้องการผลเป็นสติ และสัมปชัญญะ
มีสติตื่นตัวรู้เห็นทันอยู่กับปัจจุบัน ไม่
หลงไปจมเอาเรื่องที่ผ่านไปแล้วใน
อดีตนำกลับมาเป็นทุกข์ซ้ำซาก หรือ
ไปเที่ยววิตกกังวลกับอนาคตที่ยังมา
ไม่ถึง เอามาเป็นความทุกข์ล่วงหน้า
เพราะการจะจัดการกับความทุกข์ที่
เกิดจากอดีตและอนาคตนั้น ก็คือต้อง
มีสติอยู่กับปัจจุบัน แล้วทำปัจจุบันให้
ดีที่สุดเพื่อให้อนาคตที่จะมาถึงดีกว่า
ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
การงาน ถ้าเราไม่เร่งสะสมปล่อย
ค้างค้ำทิ้งไว้ ก็แน่นอนว่าเราก็จะต้อง
ทุกข์หรือลำบากมากเพราะงานไม่
เสร็จตามเวลาที่กำหนด หรืองานที่ได้
ก็ไม่ดีเท่าที่ควรจะเป็น

๕๕ ...การปฏิบัติตามข้อ
งดเว้นของศีลนั้นมี
อานิสงส์ มากกว่าการ
สร้างโบสถ์สร้างวิหาร
หรือถาวรวัตถุอื่น ๆ...”

ถ้าเราทำงานด้วยสมาธิมีสติ
สัมปชัญญะเต็มที่แล้ว งานที่ได้ย่อม
เป็นงานที่ดีสมบูรณ์ถูกต้องมากที่สุด
ถ้าเทียบกับการทำงานที่ลูกลี้ลูกหลง
ไม่มีสมาธิงานที่ได้ก็จะมีแต่ความผิ
พลาด คงจะเห็นแล้วว่าสมาธิมีความ
สำคัญขนาดไหน

คราวนี้เราจะทำอย่างไรให้มีสมาธิ
ได้บ่อย ๆ ที่กล่าวว่าได้บ่อย ๆ หมายถึง
เอาเฉพาะแค่พอใช้ประโยชน์ในชีวิต
ประจำวัน ไม่มุ่งหมายเอาขนาดที่พระ
หรือผู้ที่ปฏิบัติธรรมที่หวังการปฏิบัติ
ให้เป็นไปเพื่อความดับทุกข์ ถ้าเราลอง
สังเกตธรรมชาติของมนุษย์เราหรือ
ของตัวเองให้ดี

เราจะเห็นว่า เวลาที่เราเครียด
หรือเวลาที่เรารู้สึกหงุดหงิด ร่างกายของเรา
ก็จะมีระบบอัตโนมัติในการนำเอา
ออกซิเจนไปเลี้ยงสมอง เพื่อให้เกิด
ความสดชื่นหรือให้เกิดความโล่งอก
เป็นพัก ๆ ไป เช่น เวลาเราเครียดเรา
ก็มักจะถอนหายใจยาว ๆ เมื่อเราถอน
หายใจยาวเราก็จะรู้สึกเหมือนได้
ระบายความเครียดออกมากับลมหายใจ
ทำให้รู้สึกโล่งขึ้น หรือเวลาที่เรารู้สึก
หงุดหงิดเราก็จะหาอะไรออกซิเจนเข้าไป
เลี้ยงสมองมาก ๆ ทำให้เรากลับมาสดชื่น
อีกครั้ง นั่นคือ ระบบการจัดการต่อ

ความเครียดหรือความง่วงซึมตาม
ธรรมชาติ เราจึงนำเอาสิ่งที่ธรรมชาติให้
มานั้นแหละมาต่อยอด และเพิ่มกำลัง
ให้มากขึ้นโดยการดึงลมหายใจแรง ๆ
จนเกิดเสียงดังขึ้น ซึ่งหมายความว่า
ขณะที่เรากำลังหายใจแรง ๆ ลึก ๆ จน
เกิดเสียงดังขึ้น นั้นย่อมหมายความว่า
เรากำลังมีสติอยู่กับลมหายใจใน
ปัจจุบัน แล้วถ้าเราทำให้ต่อเนื่องซัก
ระยะเวลาหนึ่งแล้วค่อย ๆ ผ่อนลมหายใจ
ลงตามลำดับเราก็จะรู้สึกโล่งโปร่ง
สบาย ช่วยลดความเครียดความง่วง
เหงาหาวนอนลงได้มาก ก็จะทำให้มี
ประสิทธิภาพในการทำงานสูงขึ้น

ฉะนั้น เราจึงควรดึงลมหายใจ
ลึก ๆ แรง ๆ บ่อย ๆ เพื่อให้เกิดสติ
บ่อย ๆ จะเห็นว่าการทำสมาธิเพื่อให้
เกิดสติไม่ใช่เรื่องที่น่าเบื่อหรือยุ่งยาก

“...ปัญญาที่ทันต่อเวลา ณ
ขณะแห่งปัจจุบันนี้ ก็ไม่ต้องไป
แสวงหาจากที่ไหน...”

อะไรเลย ไม่ต้องนั่งแข็ง ๆ หรือต้องเข้าไปอยู่ในป่า ทำที่ไหนก็ได้สะดวกสบายมาก ๆ หากเราทำได้บ่อย ๆ นอกจากเราจะมีสมาธิสติมากขึ้นแล้ว เรายังได้ในเรื่องของสุขภาพด้วย เพราะการที่เราหายใจลึก ๆ เต็มปอดนั้นจะช่วยให้โลหิตได้รับออกซิเจนไปเลี้ยงสมองอย่างเต็มที่ ทำให้สมองทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความเครียดในการทำงาน ทำให้ระบบย่อยอาหารและระบบขับถ่ายทำงานได้ดีขึ้น เพราะอย่างที่เราทราบกันแล้วว่า โรคที่เกิดจากความเครียดนั้นมีมากมายและอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต เช่น เส้นโลหิตฝอยในสมองแตก โรคความดัน โรคกระเพาะอาหาร โรคหัวใจ หรือกระทั่งโรคเครียด เราจะเห็นได้ว่าแค่เรารู้จักหายใจให้ถูกต้อง

ให้เป็นสมาธิมีสติอยู่กับปัจจุบัน เราก็แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้มากมายแล้ว สมาธิจึงเป็นเรื่องสบาย ๆ ไม่ยุ่งยาก

สุดท้าย “ปัญญาที่ทันเวลา”

ก็คือ ปัญญาที่ใช้ในการแก้ปัญหา ณ ขณะแห่งปัจจุบัน ซึ่งปัญญาตัวนี้ไม่เกี่ยวกับปัญญาที่เรียกกันว่า **ความฉลาด** ซึ่งความฉลาดนั้นจะมุ่งไปในทางของวัตถุไม่ใช่ในเรื่องของจิตใจ ในส่วนของจิตใจอาจจะไม่สามารถที่จะคิดสมการยาก ๆ อย่างที่ไอน์สไตน์คิดได้ หรือไม่เก่งในการค้าขายเหมือนเจ้าสัวหลาย ๆ คน แต่เป็นปัญญาที่ทำให้แม้ขอทานก็เป็นขอทานที่ไม่ทุกข์ร้อนมากมายนักจนถึงกับฆ่าตัวตายเหมือนดอกเตอร์ที่ฉลาด ๆ หรือคนที่ร่ำรวยบางคน และเป็นปัญญาที่ช่วยแก้ปัญหาของโลก ไม่ใช่ความฉลาดชนิดที่ทำให้โลกไร้สันติภาพ เพราะมันเป็นความฉลาดในการแก่งแย่ง คดโกง เห็นแก่ตัว เป็นไปเพื่อความทุกข์ความลำบากทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ปัญญาที่ทันต่อเวลา ณ ขณะแห่งปัจจุบันนี้ ก็ไม่ต้องไปแสวงหาจากที่ไหน เพราะมันเกิดขึ้นได้เอง ขณะที่เรามี สมาธิ สติ สัมปชัญญะ และปัญญา เราคงเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า เมื่อใดที่ “สติมา ปัญญาเกิด”

แต่ปัญญาชนิดที่กล่าวนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ของคน ๆ นั้นในเรื่องนั้น ๆ ด้วย เพราะถ้าเป็นเรื่องที่เราไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนถ้าเราบุ่มบ่ามเข้าไปจัดการอาจเป็นการเพิ่มปัญหามากขึ้น

แต่ถ้าเรามีสติทันเรารู้ว่าเราไม่มีความสามารถในการจัดการกับปัญหานั้น เราก็อาจวาง**อุเบกขา***ไว้ก่อน รอจนกว่าจะมีสิ่งใดที่เราพอจะช่วยให้ได้ ก็ลงมือช่วยทันทีอย่างมีสติ เพราะการแก้ปัญหาอย่างขาดสติและขาดความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอถูกต้อง กลับจะยิ่งเพิ่มปัญหาให้กับตนเองและผู้อื่น อย่างเช่นถ้าเราไปพบผู้ประสบอุบัติเหตุ เราต้องการเข้าไปช่วยเหลือโดยขาดสติและความรู้ที่เพียงพอ เราอาจกลายเป็นผู้ที่ทำให้ผู้ประสบอุบัติเหตุนั้นเสียชีวิต หรือพิการตลอดชีวิต

ดังนั้น ปัญญาในที่นี้จึงเป็นปัญญาในลักษณะของการควบคุมสถานการณ์และแก้ปัญหาด้วยความรู้ความสามารถที่ตนมีอยู่ ไม่ฝืนลามาขาดสติจนก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเองและผู้อื่น จึงเป็นปัญญาที่ทันต่อเวลา ณ ขณะแห่งปัจจุบัน

บทความนี้มีบางส่วนนำมาจากคำสอนของหลวงปู่พุทธทาส แล้วนำมาประยุกต์ปรับปรุงตามกำลังสติปัญญาของตนเท่าที่มี หากมีส่วนใดผิดพลาดขออน้อมรับความผิดนั้นแต่ผู้เดียว หากมีส่วนที่เป็นประโยชน์ไม่มากนัก ขอยกความถูกต้องทั้งหมดนั้นให้แก่ครูบาอาจารย์ทุกท่าน และธรรมชาติจนทั้งหมดทั้งสิ้น เทอญ.

ย่อนำความสุขมาให้

“...
ผู้ฉลาดให้
ความสุข
ย่อม
ได้รับ
ความสุข
...”

ให้นี้เป็นพื้นฐานซึ่งสามารถทำให้เกิด
ความสมดุลเมื่อมีการรับเราก็ต้องรู้จัก
ให้ หรือเมื่อได้มาแล้วก็รู้จักเสียสละ

การเอาแต่รับนั้น แต่ไม่ยอมให้
เลยเป็นการกระทำที่สวนทางกับวิถี
ธรรมชาติ แม้แต่ต้นไม้ต้นไม้ไม่เคยเป็น
ผู้รับฝ่ายเดียว พึ่งน้ำจากฟ้าดูดยจาก
ดิน แต่ในเวลาเดียวกันต้นไม้ก็คายน้ำ
ให้ฟ้าทิ้งใบ และกิ่งให้กลับคืนเป็นปุ๋ย
กลับสู่ดิน ไข่แต่เท่านั้นยังให้ดอกและผล
เป็นอาหารแก่สรรพสัตว์ให้ร่มเงาแก่
นานาชีวิตอีก วิธีแห่งการรับและให้
เช่นนี้ ทำให้เกิดความสมดุล เกิดความ
สอดคล้องในธรรมชาติและทำให้โลก
น่าอยู่

มนุษย์เราก็เช่นกัน จะมีความสุข
และมีชีวิตที่สอดคล้องได้นั้นการให้
จึงเป็นสิ่งสำคัญ ด้วยเหตุนี้ “ทาน” จึง
เป็นธรรมข้อต้น ๆ ในพุทธศาสนา ไม่

ว่าคำสอนเรื่องบุญกิริยาวัตถุ สังคห-
วัตถุ ทศพิธราชธรรม และทศบารมี
10 ก็เริ่มต้นด้วยทำทานทั้งสิ้น

ผู้ที่ให้ทานได้นั้นจริง ๆ แล้วไม่
จำเป็นว่า ต้องเป็นผู้ที่ร่ำรวยมหาศาล
เพราะการให้ทานนั้นเราก็ต้องทำตาม
ฐานะ และไม่ให้กระทบตนอยู่ แล้ว
อีกอย่างหนึ่งการให้ทานนั้นก็ยังมีหลาย
แบบเช่นให้ด้วยคำพูดวาจาไพเราะ
เข้าใจผู้อื่นให้คำปรึกษา ให้สติปัญญา
ให้วัตถุเงินอาหาร และให้ร่างกายช่วย
เหลือผู้อื่น ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น

การให้ทานหรือทำทานนั้นเรา
ชาวพุทธทุกคนต้องตระหนัก และต้อง
รู้วิธี หรือหลักการในการปฏิบัติทำ
อย่างไร ? ถึงจะลดความเห็นแก่ตัวทำ
เพื่อลดความโลภ ทำเพื่อลดความยึด
ติดถือมั่นในตัวตนทำอย่างไร ? ถึงเรา
จะสามารถพัฒนาจิตของเราให้สูงขึ้น

ไปเรื่อย ๆ วิธีที่ถูกต้องก็คือ เราต้องหันหน้ามาปฏิบัติธรรมเจริญวิปัสสนากรรมฐาน เพื่อให้เราได้มีสติปัญญา มีความรู้เห็นแจ้งเห็นตามความเป็นจริง เราต้องพยายามหมั่นสวดมนต์ภาวนา เพื่อจะช่วยให้บรรเทากิเลสทั้งหลาย ให้ลดน้อยลงตามลำดับขั้นตอนของการปฏิบัติของแต่ละคน วิธีนี้เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะว่า การทำกรรมฐานนั้นสามารถทำให้เรามีจิตใจเข้มแข็งสงบ และอดทนต่อสภาวะมารร้าย ทำให้เรามีความเห็นถูกต้องในเรื่องของจิต ๆ ของตนจะไม่หละหลวม จะพิจารณาเหตุผลตามข้อเท็จจริงเสมอ

ในทานมหัทธผลสูตร อังคุตตรนิกาย พระพุทธองค์ได้ตรัสกับพระสารีบุตรว่า...

ทานที่ไม่มีอนิสังสมาก ได้แก่
“ทานที่ให้อย่างมีเยื่อใย ให้ทานอย่างมีใจผูกพัน ให้ทานอย่างมุ่งหวังสังสมบัติ”

รวมถึงทานที่ให้เพราะต้องการส่วยผลในชาติหน้าเป็นต้น

เมื่อเราชาวพุทธผู้ที่ได้ปฏิบัติธรรม “วิปัสสนากรรมฐาน” มาบ้างแล้วนั้น ก็จะมีความรู้ลึกเข้าใจถึงการปฏิบัติในการให้ทานอย่างถูกต้องได้เร็ว

ขึ้น เพราะอนิสังสการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้นสามารถลดละบั่นทอนกิเลส โสภ โภธ หลง ได้มากขึ้นเร็วขึ้น และสามารถตัดกิเลสขาดในที่สุด

เรื่องนี้ก็แล้วแต่ความพยายามขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติของแต่ละคน แต่ละขั้นด้วย เมื่อกิเลสทั้งหลายเริ่มจางลงแล้ว ด้วยความเห็นแก่ตัว ความอิจฉา ริษยา ความยึดติด ถือมั่น ความเป็นตัวกูของกูก็จะเริ่มจางไป ความเมตตาซึ่งเป็นอนิสังสใหญ่เข้ามาแทนที่ (รวมทั้งกรุณา มุทิตา อุเบกขา) จะมีแต่ความพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นตามฐานะของตนอย่างถูกต้อง และสามารถพัฒนาจิตของตนไปเรื่อย ๆ

เราผู้ปฏิบัติธรรมสามารถช่วยเหลือผู้อื่นที่มีความทุกข์เดือดร้อน เราจะไม่เลือกที่รักมักที่ชังไม่ว่าคน ๆ นั้นจะสูงกว่าเรา เสมอกับเรา หรือด้อยต่ำกว่าเรา เราจะช่วยเหลือโดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเราเปิดใจได้กว้างเช่นนี้เราก็ได้รับแต่ความสุข ยิ่ง ให้ความสุขแก่เขามากเท่าไร เราเองก็ยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น

สมดังพระพุทธพจน์ ที่ว่า

“สุขสฺส ทาทา เมธาวิ สุขํ โส
อริคจฺฉติ : ผู้ฉลาดให้ความสุข ย่อม
ได้รับความสุข”

เป็นความสุขที่ไม่ได้หวังจะได้
รับ “แต่ยิ่งไม่ยากก็ยิ่งได้” ในทาง
ตรงกันข้าม “ยิ่งอยากก็ยิ่งไม่ได้”

เมื่อเราเปิดใจกว้างด้วย “เมตตา
กรุณา” เราก็จะพบว่า ไม่มีใครที่อยู่
สูงกว่าเรา หรือต่ำกว่าเรา ถึงจะเป็น
ชนชาติไหนก็แล้ว แต่เขาก็เป็นเพื่อน
มนุษย์ เพื่อนร่วมเกิด แก่ เจ็บตายทั้ง
สิ้น แม้แต่สัตว์ก็เป็นเพื่อนเรา

จิตใจเช่นนี้ คือ จิตใจของ
ชาวพุทธ และเป็นที่สุดของพุทธ
ศาสนาอย่างแท้จริง

การทะนุบำรุงศาสนาที่แท้ ก็
คือ การบำรุงหล่อเลี้ยงจิตใจเช่นนี้ ให้
เจริญงอกงามในตัวเรา ในลูกหลาน
ของเรา และในสังคมของเรา หาใช่
การทุ่มเทเงินไปกับการสร้างโบสถ์
ราคาแพง ๆ หรือสร้างพระพุทธรูปให้
ใหญ่ที่สุดในโลกไม่

ดังนั้น เมื่อใดเราเห็นคนทุกข์ยาก
ไม่ว่าเขาจะเป็นใคร มาจากไหน เชื้อ
ชาติอะไร ต่ำต้อยเพียงใด “อย่าได้

เบือนหน้าหนี” ขอให้เปิดใจรับรู้ความ
ทุกข์ของเขา แล้วถามตัวเองว่า เราจะ
ช่วยเขาได้หรือไม่อย่างไร ? เพราะ
นี่คือโอกาสที่เราจะได้ทำบุญ ลดละ
อัตรต้าวตน และสามารถบำรุงพระ-
พุทธศาสนาอย่างแท้จริง

ขอให้เราชาวพุทธทุก ๆ ท่าน
ได้ร่วมกันปฏิบัติตาม ให้เห็นเป็นรูป
ธรรมในชีวิตประจำวัน ให้เป็นความ
เคยชินด้วยการน้อมนำคติธรรม ของ
พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม
“ยิ่งให้ ยิ่งได้ ยิ่งหวง ยิ่งอด เราไม่
หวง เราไม่อด หหมด...มาเรื่อย ๆ”

และคติธรรม ของพระเดชพระคุณ
หลวงพ่อยอม กลฺยาโณ “หากมาก็ให้
ได้มาก็แบ่ง ของใครก็ไม่แย่ง ของ
เขาไม่เอา ของเรายังให้”

ถ้าเราทุกคน รวมทั้งข้าพเจ้าด้วย
สามารถปฏิบัติตามให้เป็นจริงขึ้นมา
เราทั้งหลายก็จะมีแต่ความสุขละอัตรต้าวตน ความยึดติดถือมั่นก็จะลดน้อย
ลงไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดก็จะหมดไป
ที่สุด นะคะ

สาธุ ! ธรรมะค่ะ

ลิขิตท้ายชุมนุมฯ : ข้าพเจ้าได้น้อมนำคติธรรมะบางส่วนมาเขียนเพื่อหวังเผยแผ่ต่อไป
ซึ่งส่วนหนึ่งก็เป็นของ “พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล” ของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ฐิตธมฺโม
รวมทั้งของหลวงพ่อยอม กลฺยาโณ และส่วนหนึ่งก็เป็นบทความธรรมะ ที่ข้าพเจ้าพิจารณาเทียบ
เคียงจากการผ่านหูผ่านตาค่ะ

ช่วงนี้เข้าสู่ฤดูร้อน เมืองไทยก็มีประเพณีวันสงกรานต์ คือ Water Festival หรือ การใช้น้ำเพื่อแสดงความหมายเพียงประเพณีการเล่นน้ำเท่านั้น ยิ่งเพื่อให้ลดความร้อนผ่อนคลายอารมณ์ ภูมิปัญญาที่มีมาโบราณนิยมใช้สมุนไพรกระตุก ที่มีอยู่ภายในบ้านมาใช้อย่างหนึ่งให้เป็นประโยชน์ ได้อย่างเหมาะสมกับฤดู และเทศกาลที่กำลังประสพอย่างลงตัว

มะกรูด

มะกรูด เป็นพืชออกกระแสดที่หลายคนมองข้าม เป็นพืชที่หาง่าย มีติดบ้านแทบทุกบ้าน แต่คนปลูกเชิงพาณิชย์ยังมีไม่มาก เป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก ลักษณะ ใบเรียบเป็นมันขนาดเล็ก มีหนามแหลมคม ผลค่อนข้างกลมผิวขรุขระ ผลอ่อนสีเขียวแก่ ผลสุกสีเหลือง น้ำมีรสเปรี้ยว ผิวผลมะกรูดใช้ปรุงแต่งอาหาร เช่น ใส่ในแกงเผ็ด แกงเทโพ น้ำมะกรูดใส่ในต้มยำ พล่า น้ำตก ใบมะกรูดหั่นเป็นฝอยโรยหน้าพะแนง เป็นต้น นอกจากนี้ ในปัจจุบันยังนิยมนำไปเป็นส่วนผสมในเป็นหนึ่งในสมุนไพร ที่ทุกคนสามารถรับประทานได้ทั้ง ใบและผล เราจึงนำมะกรูดมาทำเป็นเครื่องดื่มสมุนไพร สารที่สำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการทำงานของอวัยวะ สามารถช่วยจัดสารพิษมากมาย ซึ่งสารที่ว่านี้ได้มาจากมะกรูดเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ โดยนำมะกรูดมาแปรรูปทำเป็นเครื่องดื่มสมุนไพร ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ และยังเป็นการนำสิ่งที่ทำได้ง่าย

สรรพคุณทางยา

1) ผิวผลสดและผลแห้ง รสปร่า หอมร้อน สรรพคุณแก้ลมหน้ามืด แก้วเวียน บำรุงหัวใจ ขับลมลำไส้ ขับระดู

2) ผล รสเปรี้ยว มีสรรพคุณเป็นยาขับเสมหะ แก้ไอ แก้น้ำลายเหนียว ฟอกโลหิต ใช้สระผมทำให้ผมดกดำ ขจัดรังแค

ส่วน

แก้ว...แฟร์...

ทำไมต้องเป็น
“มะกรูด”

3) ราก รสเย็นจัด แก้พิษฝ้ายภายใน แก้เสมหะ แก้อลมจากเสียด

4) น้ำมะกรูด รสเปรี้ยว กัดเสมหะ ใช้ตองยามีสรรพคุณเป็นยาฟอกโลหิตสำหรับสตรี

5) ใบ รสปร่าหอม แก้ไอ แก้อาเจียนเป็นโลหิต แก้จ้ำใน และดับกลิ่นคาว

คุณค่าทางอาหาร

ให้สารอาหารประเภทวิตามินและเกลือแร่ ได้แก่ แคลเซียม ฟอสฟอรัส เหล็ก วิตามินเอ วิตามินซี

คติความเชื่อ

มะกรูดเป็นไม้มงคลชนิดหนึ่งที่ควรปลูกไว้ในบริเวณบ้าน โดยกำหนดปลูกทางทิศตะวันตกเฉียง

เหนือ (พายัพ) เพื่อผู้อยู่อาศัย จะได้มีความสุขและ
ในบางตำราว่าเป็นความเชื่อของคนบ้านป่า ที่เดินทาง
ด้วยเกวียนเทียม โคหรือกระบือเมื่อได้กลิ่นสาบเสือ จะ
หยุดเดิน เจ้าของจะต้องขูดผิวมะนาวหรือมะกรูดป้ายจมูก
ให้ดับกลิ่นสาบเสือก่อน โค กระบือจึงจะเดินต่อไป

ดังนั้น การเดิน ทางสมัยก่อนผ่านป่า ผู้เดิน
ทางจึงมักจะพกพามะนาว และมะกรูดติดตัวไปด้วยเสมอ
ในพิธีกรรมการทำน้ำมนต์เพื่อสะเดาะเคราะห์สำหรับพรหม
หรืออาบผู้ป่วยใบมะกรูดเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะขาด
ไม่ได้ โดยใช้ร่วมกับใบส้มป่อย ใบเงินใบทอง ใบมะตูม
หญ้าแพรก หมาผูกหมากเมี่ยง ใบราชพฤกษ์ เชื่อกัน
ว่าใบจากต้นไผ่มงคลเหล่านี้จะช่วยปิดเป่าและบรรเทา
เคราะห์ได้

๖ การใช้งานเชิงสุขภาพ

ชาใบมะกรูด และน้ำใบมะกรูด มา
ฝาก เป็นสมุนไพรที่สามารถมาเป็นน้ำที่ดื่มได้ทันที จึง
นำฝากเพื่อผู้ที่สนใจในน้ำสมุนไพร ได้มีทางเลือกเพิ่ม
ขึ้นโดยเฉพาะกลุ่มที่ อยู่ในเมืองที่ต้องการน้ำสมุนไพร
ดื่ม นอกจากหอมอร่อยแล้ว ยังมีผลดีต่อผู้ป่วยโรค
ความดันโลหิตสูง ต้านบิต ทำให้แห้ง ต้านเชื้อแบคทีเรีย
เชื้อรา ฆ่าเหา ด้วยกรรมวิธีหลากหลาย

วิธีที่ 1

- 1) ใบมะกรูดจากต้นที่ปลูกหรือซื้อมา ล้าง
น้ำให้สะอาด ซอยเล็กฝอย ๆ หรือฉีกเป็นชิ้นเล็ก ๆ
- 2) ใส่กาชงชาหรือแก้วใส่น้ำร้อน รอสักพัก
ให้สีและกลิ่นของใบมะกรูดออกมาจนค่อยดื่ม
- 3) สีส่อนหรือเข้มอยู่ที่ใส่ใบมะกรูดมากหรือน้อย

วิธีที่ 2

- 1) ใบมะกรูด 1 กำมือ ล้างน้ำให้สะอาด
ต้มในน้ำประมาณ 3 แก้ว ในน้ำเดือดประมาณ 15 นาที
- 2) ใส่ผ้าตาลทรายแดง 1 ซ้อนโต๊ะ ต้ม เข้า-เย็น
ถ้าจะใส่น้ำแข็งใส่น้ำตาลเพิ่มแล้วแต่ชอบ
หวานมาก หรือน้อย กรณีที่มีความเสี่ยงใกล้หรือ
เป็นเบาหวานแล้ว ไม่ควรใส่น้ำตาล เมื่อต้มเสร็จดื่ม
ได้แบบไม่แช่เย็น หรือแช่เย็นก่อน การเติมความ
หวานเมื่อแช่ หรือใส่น้ำแข็งน้ำสมุนไพรให้เย็นดื่ม
แล้ว จะทำให้ร่างกายสดชื่นขึ้นได้อย่างดีมาก คลาย
ความร้อนได้ดีทีเดียว มะกรูด เป็นพืชที่ไม่พบพิษ

สูตรขับลมในลำไส้ แก้นั่น แก้นี้

เสมหะ เป็นยาบำรุงหัวใจ ฝานผิวมะกรูดสดเป็น
ชิ้นเล็ก ๆ 1 ซ้อนแกง เติมน้ำต้มสุก หรือพิมเสน 1
หยิบมือ ชงด้วยน้ำเดือดแรงทิ้งไว้ ต้มแต่น้ำรับประทาน
1-2 ครั้ง ถ้ายังไม่ทุเลากินติดต่อกัน 2-3 วัน

สมุนไพรพื้นบ้านอย่าง “มะกรูด” ก็ยังช่วย
ดูแลสุขภาพเรื่องความงามนำมาบำรุงเส้นผมและผิว
ของเราได้ด้วย เพราะคนโบราณเขามีเคล็ดลับดี ๆ
ที่บอกต่อมาถึงคนปัจจุบันว่า มะกรูดสามารถดูแล
เส้นผมของเราให้คงงามโดยปราศจากสารเคมี และ
ยังชะลอการเกิดผมหงอกได้อีกด้วย

ส่วนเคล็ดลับในการบำรุงผิวพรรณให้ขาว
ใส มะกรูดก็มีคุณสมบัติที่ดีเยี่ยมในการผลัดเซลล์
ผิวที่หมองคล้ำให้หลุดลอกออกไป ด้วยสูตรต่าง ๆ

สูตรบำรุงผม คนไทยใช้มะกรูดสระผม
มานานแล้ว บ้างก็ผ่าผลดิบบีบน้ำจืดผสมสระผมโดยตรง
บ้างก็นำไปเผา หรือต้มก่อนคั้นน้ำสระ ปัจจุบันการ
ใช้มีหลายวิธีให้เลือกดังนี้

ใช้มะกรูดสด ๆ ผ่าครึ่ง แคะเมล็ดออกคั้นน้ำใช้สระผม แต่วิธีนี้จะไม่ได้ใช้ประโยชน์จากน้ำมันที่ผิวมะกรูด

ผ่านผิวมะกรูดออก นำมาตำให้ละเอียด ผสมบิ้วย่น้ำมะกรูด เติมน้ำพอให้ส่วนผสมเริ่มเหลว คนให้เข้ากันดี ทิ้งไว้ 5-10 นาที แล้วกรองคั้นเอาแต่น้ำไปใช้สระผมวิธีนี้เวลาสระจะได้กลิ่นหอมเจียวจากผิวมะกรูดแต่เมื่อสระแล้วจะหอมได้ผลดีที่สุด

ใช้มะกรูดสดหรือเผาไฟก่อนก็ได้ ทันทผลมะกรูดเป็นชิ้น ปั่นชิ้นมะกรูดให้ละเอียด เทใส่ชามเติมน้ำอุ่นพอท่วมส่วนผสม คนให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้ 10-20 นาที คั้นเอาแต่น้ำใส่ขวดแช่ตู้เย็นไว้ใช้สระผม เก็บได้นาน 1-2 สัปดาห์

ทั้งนี้ก่อนสระผมควรราดน้ำบนผมให้เปียกชุ่มเสียก่อน ใช้น้ำมะกรูดปริมาณพอटीๆ นวดหนังศีรษะไปด้วยขณะสระผม ทิ้งไว้ 2-3 นาที ก่อนล้างออกและสระด้วยน้ำมะกรูดซ้ำอีกครั้ง ล้างออกให้สะอาดไม่ให้มีเศษมะกรูดหลงเหลืออยู่ ระวังอย่าให้น้ำมะกรูดเข้าตาหรือถูกปาก ถ้ารู้สึกแสบทั้งหนังศีรษะแสดงว่าน้ำมะกรูดเข้มข้นไปต้องผสมน้ำให้เจือจาง

กรดมะนาวที่อยู่ในน้ำมะกรูดจะช่วยขจัดคราบสารสีล้างที่ตกค้างบนเส้นผม ทำให้หัวผมได้ง่ายและน้ำมันจากผิวมะกรูดช่วยให้ผมดกเป็นเงางาม

สูตรโลชั่นบำรุงหนังศีรษะและรากผม ส่วนผสม มะกรูดเผา 2 ลูก น้ำมันมะพร้าว 1 ข้อนโต๊ะ น้ำมันงา 2 ข้อนโต๊ะ ไข่แดง 1 ฟอง บิ้วย่น้ำมะกรูดเผา นำแต่น้ำมาปั่นกับส่วนผสมตัวอื่นๆจนเป็นเนื้อเดียวกัน จากนั้นนำมะกรูดมาหั่นฝอย นวดคลึงเบาๆแล้วทิ้งไว้ประมาณ 20-30 นาที สระออกด้วยแชมพูทำสัปดาห์ละครั้ง เส้นผมจะดกดำนุ่มสวย

สูตรขัดผิว นำผลมะกรูด 1 ลูก มาผ่าครึ่ง แล้วคั้นน้ำออกมา จากนั้นให้นำน้ำมะกรูดมาผสมกับนมสด 1 ถ้วย ข้าวโอ๊ต 1 ถ้วย และน้ำผึ้งอีก 1 ข้อนโต๊ะ คลุกเคล้าส่วนผสมทั้งหมด นำมาพอกผิวให้ทั่วตัว ทิ้งไว้ประมาณ 20-30 นาที จาก

นั้นให้ใช้ใบบวบชุบน้ำขัดผิวอย่างเบามือ เพื่อขัดเซลล์ผิวหมองคล้ำให้หลุดลอกออกไป เมื่อขัดเสร็จแล้วให้ล้างออกด้วยน้ำเย็น ใช้ผ้าขนหนูซับตัวให้แห้ง จากนั้นก็ให้ทาครีมบำรุงผิวตามปกติ

สูตรลดความหยابกร้าน ข้อศอก
มือ เท้า มะกรูด 2 ผล เกลือป่น 2 ข้อนชา

ผ่ามะกรูด 1 ลูกเป็น 2 ซีก แคะเอาเมล็ดออก แล้วนำมะกรูดโรยเกลือ ถูบริเวณผิวหยาบกร้าน เสริ้งแล้วล้างออกด้วยน้ำ แล้วทาครีมบำรุงผิว ควรทำสัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อให้เซลล์ผิวหนังที่ตายหลุดลอกออกไป และกระตุ้นให้มีการสร้างเซลล์ใหม่ขึ้นมาผิวจะขาวเนียนนุ่มขึ้น

หลังเทศกาลสงกรานต์ผ่านพ้น ท่านผู้อ่านหลายท่านคงประสบปัญหา “คราบน้ำแป้ง” จากแป้งดินสอพอง ที่พร้อมจะกัดพื้นผิวสิริธ ทำให้เป็นคราบต่างบนตัวรถ เช่นเดียวกับคราบยางไม้ หรือมูลนก ถ้าเราไม่รีบทำความสะอาด ซึ่งทำลายสิริธได้เช่นกัน เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น ก่อนถึงเทศกาลสงกรานต์ เราควรเคลือบสิริธยนต์กันไว้ก่อน

เคล็ดไม่ลับ ดี ๆ มาบอกต่อกันในการขจัดคราบแป้ง อย่างง่าย ๆ เริ่มจากการใช้น้ำจากผลมะนาว หรือมะกรูดบิ้วย่น้ำที่ชุ่มน้ำ แทนการใช้แชมพูเช็ดบริเวณที่มีคราบ แล้วล้างออกด้วยน้ำสะอาดก่อนแห้ง คราบจะหายเกลี้ยง สะอาดหมดจดสิริธจะใหม่เอี่ยมทันทีเลย แต่ถ้ายังไม่เกลี้ยงสามารถเพิ่มปริมาณน้ำมะนาวได้อีก ที่สำคัญไม่ต้องกังวลว่าสิริธจะเสีย เพราะน้ำมะนาวเป็นกรดธรรมชาติ และยังถูกเจือจางกับน้ำที่ผ้าอีกด้วย แล้วสงกรานต์เป็นปีใหม่ผ่านแบบสืบสานสำนึกวิถีความเป็นไทย ค่ะ.

ที่มา : www.thaitironclub.com

<http://www.thaicrudedrug.com/main.php?action=viewpage&pid=99>

<https://www.gotoknow.org/posts/565838>

กัลยา..โนพรีอบเบลิ้ม

โดย ชิบะจัง

เช้าวันเสาร์
วันหนึ่ง..

...คืนก่อนหน้านั้น

Shibajung 13-03-2015

ภาพ...ประทับใจ

กด Like : ชุติปัญญาที่สังคมต้องการ
พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อดอย
ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน
หลายสำนัก (ช่อง) ที่มาขอรับความคิดเห็น
ในช่วง ๓ เดือนที่ผ่านมา

กด Like : สวดมนต์ ดีกว่า สวดเมา
พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อยอดม
ได้บรรยายธรรม นำสวดมนต์-ภาวนา
“เปลี่ยนจากเมาข้ามปี มาสวดมนต์ข้ามปี”
แจกหนังสือ-ซีดีธรรมะอีกด้วย

กต Like : ปีใหม่ ต้องไม่เีงกว่าปีเก่า
พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อดอยม
ได้มาบรรยายธรรมให้กับข้าราชการ พ่อค้า
ประชาชนทั่วไป
เนื่องในเทศกาลขึ้นปีใหม่
ณ ทำนํานนทบุรี

กต Like : เด็กดี คือ ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในวันหน้า “วันเด็กวัดสวนแก้ว ปี ๕๘” พระราชธรรมนิเทศ หรือทองพูนพยอม ได้มอบความรู้และความสุขให้กับเด็กๆ ที่มาร่วมงานในครั้งนี้ โดยผ่านกิจกรรม “เสวนาหมู่บ้านสื่อ ๕” ตอบปัญหา-เล่นเกมชิงรางวัล แจกของขวัญมากมาย และการแสดงโชว์ละครมากมายความสามารถ

กต Like : ดิดปีกอวูอทางปัญญา สร้างภูมิคุ้มกันทางคุณธรรม จริยธรรม
พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อพยอม ได้บรรยายธรรมให้กับนักเรียนของโรงเรียนต่างๆ
เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางศีลธรรม ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

กด Like : พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อยิ้ม
บรรยายองค์ความรู้ "งานสงเคราะห์ เฒ่าแม่ และพัฒนา"
ให้กับคณะนักศึกษา มจร. ทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

กด Like : พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อยิ้ม
บรรยายองค์ความรู้ "งานสงเคราะห์ เฒ่าแม่ และพัฒนา"
ของท่านที่ดำเนินการโดยมูลนิธิสวนแก้วฯ
และได้ร่วมแลกเปลี่ยนแนวคิดกับผู้นำทางศาสนาอิสลาม
ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

กต Like : พระราชธรรมนิเทศ หรือหลวงพ่อบุญม
ได้มีเมตตาบรรยายธรรมให้กับคณะครูและนักเรียน
และเป็นประธานเปิดป้ายสนามเด็กเล่น
โรงเรียนวัดสังวรพิทยไพฑูริย์ (จันทานุกูล)
ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ท่านให้การอุปถัมภ์
และพัฒนาการศึกษาชาตินิยมสวดมนต์ของท่านอีกด้วย
เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘

กต Like : เก้าอี้หนังทศวรรษแบบพับได้ งานฝีมือของสมาชิกกรมโพธิ์แก้ว สาขาบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นอีกสาขาหนึ่งของมูลนิธิสวนแก้วฯ
ท่านโคสนใจ ผ่านไปแฉะชมและสนับสนุนได้ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๕๔ ม.๓ ต.บ้านแพ อ.คูเมือง จ.บุรีรัมย์ เปิดให้บริการทุกวัน

เสร็จแล้ว สวยไหมครับ !

ยิ้มเข้าไว้
ใจไม่ทุกข์

อะไร คือสมบุรณ์แบบ

โดย...โยมแฉ้ว สังฆทาน

สมบุรณ์แบบ...คือ ขอให้
โลกนี้ดีพร้อม

อะไรคือ สะอาด...รักสะอาด
ต้องช่วยเหลือคนที่ไม่สะอาดให้
สะอาดขึ้นมา

อะไรคือ วัด...วัดไม่จำเป็น
ต้องอยู่บนเขา แต่ควรอยู่ในหมู่
มนุษย์ และเป็นที่แสดงธรรมได้
อยู่ที่ไหน ๆ ก็เป็นวัดได้

มนุษย์เราไม่มีใครรู้ล่วงหน้าได้
ว่า เส้นทางเดินของชีวิตตนเองจะเป็น
ทางที่ราบเรียบหรือขรุขระ หรือจะพบ

กระแสน้ำที่เชี่ยวกราด หรือต้องปีนขึ้น
ไปบนภูเขา แต่ไม่ว่าทางเดินชีวิตจะเป็นเช่น
ไร เราก็ต้องเลือกวิธีที่จะเดินไปอย่างมี
ความสุข หรือจะแบกความทุกข์อันหนัก
อึ้งไปด้วย

บางครั้งสภาวะจิตของเราที่ต้อง
พบสพบเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็เหมือนกับแบก
ทุกอย่างไว้ เหมือนกับการผูกมัด เราจำเป็น
ต้องลงเสียบ้าง เพื่อให้จิตใจได้พบกับความ
เบิกบานความสบาย ความปลดปล่อย
และเดินไปบนทางชีวิต อย่างสบายและ
มีความสุข

วิตามินใจ

โดย...นายมะนาว

คนเรา...มักอยากได้ประโยชน์
ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ
มากกว่า...ที่จะคิดมองอะไรยาว ๆ
ดังนั้น...การอดทน และรอคอย
จึงเป็นเรื่องที่เบื่อหน่าย...ไร้สาระสิ้นดี
แต่รู้บ้างไหมว่า...กว่าบ้านจะสำเร็จ...
ยังต้องใช้เวลาในการก่อร่างสร้างขึ้น
กว่านักกีฬาจะประสบความสำเร็จ...
ยังต้องฝึกฝนแบบเดิม ๆ ซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า
กว่าดอกไม้จะผลิดอกออกอวดความสวยงาม...
ยังต้องใช้เวลารคน้ำ ใสปุ๋ย พรุนดิน
เพราะฉะนั้น...
การที่จะก้าวไปสู่จุดหมายปลายทาง...ที่วาดหวังไว้
ย่อมต้องใช้...ความอดทน...และ...การรอคอย...
เช่นเดียวกัน...

ร่วมด้วยช่วยกันเป็น...บุญ

ขอเชิญร่วมอุปถัมภ์สมทบทุน (กองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว)

กองทุนละ 100 บ. รับแจกน้ำ 1 แพค

(แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)

ผู้มีจิตศรัทธาร่วมสมทบกับกองทุนฯ ได้ที่...ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว เลขบัญชี **382-2-48554-4**

กระซิบบูญ...

โครงการบ้านพักผู้สูงอายุ ที่สาขากบินทร์บุรี (ปราจีนบุรี)

ใครได้ดื่มน้ำร้อนโพธิ์แก้ว เท่ากับจอบมัตจำไว้ครึ่ง

ที่เหลืรอเวลาอายุ 60 อัพ (Up) ลูกหลานไม่ดูแล...เข้าอยู่ได้เลย

(แค่ยังกวาดใบไม้ก็มีสิทธิ์อยู่แล้ว) ปองตง.

ปล. เจ้าภาพบุญของ 50 ทุน

มีจัดส่งให้ พิเศษ 100 ทุน

ได้โบนัสบุญ 1 แพค

ติดต่อร่วมสมทบกองทุนฯ โทร. 08-4463-6180, 02-921-5023 # 110

www.kanlayano.org, Email : seniorfund2557@gmail.com

บ๊อคิด “การดื่มน้ำ”

ยังงั้นน้ำเป็นปัจจัยที่คนต้องดื่ม แต่ดื่มน้ำยังงั้นให้คนอื่นได้อิมไปด้วย
ทำอย่างไร ! เราดื่มไม่ได้อิมแต่ตัวเรา

คนแก่คนชราพลอยได้อิมไปกับเราด้วย

ก็ขอให้มาช่วยเอาน้ำจากโครงการ

“กองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว”

“บุญก็ได้
ใช้ก็ได้”

แม่เมื่อแก่ตัวสูงวัย
ขออย่าได้อุดได้อยาก
ขอให้มิกินอิม นอนอุ่น

ขอเจริญพร

ใบปวารณาแสดงกุศลเจตนา

อุปถัมภ์สมทบกองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว อ.นนทบุรี

๕๕๕๕๕

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/ยศ) Name.....

(นามสกุล) Lastname.....

ที่อยู่/Address.....

.....

City..... State..... Zip Code.....

โทรศัพท์/Phone (.....).....

โทรสาร/Fax (.....).....

มีจิตศรัทธาบริจาคทรัพย์ (ทุนละ ฿ 100 บาท หรือตามกำลังศรัทธา)

☐ สมทบกองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว.....ทุน รวม.....บาท

☐ สมทบทุนผ่าน ธนาคารกสิกรไทย สาขาตลาดเจ้าพระยา บางใหญ่

กองทุนผู้สูงอายุ วัดสวนแก้ว เลขที่บัญชี 382-2-48554-4

๕๕๕๕๕

ขออนุโมทนาสาธุบุญ ท่านผู้อุปถัมภ์สมทบกองทุนฯ ในครั้งนี้ จงเป็นตบะ เดชะ พละปัจจัย
อำนวยการ อำนวยการ ให้ท่านและครอบครัวจงประสบแต่ความสุขความเจริญด้วยจตุรพิธพรชัย มีอายุ
วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธนสารสมบัติ ให้มีอัม นอนอุ่น ในยามท่านสูงอายุ ทุกท่านเทอญฯ

๕๕๕๕๕

กระขิบบุญ : สมทบ 1 กองทุน รับแจกก้น้ำดื่มพร้อมไฟร์แก้วพายอาร์โอ 1 แพค (แทนแจกพระสมเด็จเนื้อผง)
100 กองทุน เพิ่มโป๊นัสบุญอีก 1 แพค (50 แพค มีบริการจัดส่งน้ำถึงบ้าน หรือจุดนัดให้บริจาคต่อ)
(สมทบทุนตั้งแต่ 500 บาท ขึ้นไป ประสงค์ใ้โอนุโมทนาบัตร ไปรตระบุ ชื่อ-ที่อยู่ ในการเสียภาษี)

ชื่อ..... นามสกุล.....

บ้านเลขที่.....ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทร.....

ติดต่อสอบถาม / แสดงสลิปการโอนเงิน

โทร. 02-921-5023 #110 Email : seniorfund2557@gmail.com

1. พระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ)	จำนวน 10,000 บาท
2. คุณสุทธิพร บุญภักดี	จำนวน 3,000 บาท
3. คุณอำพล-คุณมาลัย กุ้ยเกิด	จำนวน 2,500 บาท
4. คุณปรีดา อ่อนฤทธิ์ดิลก (ร้านเจ้าหมวย)	จำนวน 2,200 บาท
5. คุณคณพัฒน์ หงษ์ประธานพร	จำนวน 2,000 บาท
6. คุณนวลละออ ลำแดง	จำนวน 500 บาท
7. คุณประจวบ มีเจตน์งาม	จำนวน 500 บาท
8. คุณจินตนา พุทธโกษา	จำนวน 500 บาท
9. คุณชูศักดิ์ ธรรมสุริยะ	จำนวน 500 บาท
10. ครอบครัวมะโนสา	จำนวน 500 บาท
11. คุณโยธิน จุณเฉียว	จำนวน 400 บาท
12. คุณสุภาวิณี อุทัยวี	จำนวน 300 บาท
13. รายนามผู้บริจาค รายละเอียด	จำนวน 200 บาท
(1) พ.ต.ท.พิมพ์ล ปรีเปรม	(2) คุณปรีดา คงมาก
(3) ด.ช.ชิน ชิดสกลพัชญ์	(4) คุณปริยาภรณ์ พิมพ์สินธุ์
(5) น.ส.อรุณี พิมาณมาศสุริยา	(6) คุณชมนาด คร้ามศรี
(7) คุณประกิต นุชนท	(8) พล.ต.โสภณ ประสูวรรณ์
(9) คุณวารินทร์ บุญภมร	(10) คุณเฉลียว ช่างทอง
(11) คุณสมบุญรัตน์ ประดิษฐ์งาน	

PT&T
COMMUNICATIONS

บริษัท แปซิฟิกโทรคมนาคมและโทรศัพท์ จำกัด
PACIFIC TELECOMMUNICATION & TELEPHONE CO., LTD.
Tel. 0-2933-9301 (Auto) Fax. 0-2593-1113

คุณไม่ใช่เราขอ

ปัญหาที่สร้างความยุ่งยากพอควร คือ การจัดการกับสัมภาระ
ที่ค่อนข้างจะสร้างปัญหามาก ดังนี้

เราจะเก็บของที่มากเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะนำของที่เก่าเกินไป...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรวบรวมของที่ชำรุดแล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะรื้อบ้านเก่าบ้านพัง...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะล้างสต็อกสินค้า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะเก็บเสื้อผ้าไม่ใช้แล้ว...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะลากรถพังรถเก่า...	ไปทิ้งที่ไหน
เราจะจัดการของที่ไม่ใช้ทุกชนิด...	ไปทิ้งที่ไหน

หากท่านมีปัญหาดังที่กล่าวมานี้ เราแก้ไขได้
เพียงกดโทรศัพท์หมายเลข

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135
แฟกซ์ 0 2595 1222

เพื่อความรวดเร็ว กรุณาโทรติดต่อเจ้าหน้าที่ “โดยตรง”
เพื่อติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่
ในการไปรับของบริจาค

ใบสมัคร สมาชิกรสารกัลยาณ ฉบับที่ 23

ชื่อ..... นามสกุล.....
บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....
Email : .....

สถานที่ให้ส่งวารสารกัลยาณ

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย/ตรอก..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... ไปรษณีย์..... โทร.....

สถานที่สมัครและส่งใบสมัครสมาชิก

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140

อัตราค่าสมาชิกรสารกัลยาณ

- ☐ 1. 1 ปี 4 ฉบับ ราคา 200 บาท (รวมค่าจัดส่ง) หรือ
☐ 2. อุปถัมภ์ค่าจัดพิมพ์ตามกำลังศรัทธา จำนวนเงิน.....บาท
เริ่มฉบับที่..... ประจำเดือน..... พ.ศ.....

ส่งจ่ายในนาม

มูลนิธิสวนแก้ว วัดสวนแก้ว ตำบลบางเลน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี 11140
ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่ มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

หรืออุปถัมภ์ได้โดยตรงกับมูลนิธิสวนแก้ว (ทุกวัน)

ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ของมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2595 1444, 0 2921 5023 # 109

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

หรือส่งจ่ายในนาม...มูลนิธิสวนแก้ว

ธนาคารกสิกรไทย สาขาบางใหญ่

มูลนิธิสวนแก้ว

เลขที่บัญชี 269-2-12533-1

วัดสวนแก้ว ต.บางเลน

อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

ติดต่อและประสานงาน

๑ ผู้จัดการมูลนิธิสวนแก้ว

โทรศัพท์ 0 2921 6262,

0 2921 5023 # 109, 08 1622 0354

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

๑ ฝ่ายกิจกรรมนันท

โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 110

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

๑ ฝ่ายรับของบริจาค

โทรศัพท์ 0 2595 1444,

0 2921 5023 # 113-119, 133, 135

แฟ็กซ์ 0 2595 1222

๑ สนง.วารสารกัลยาโณ

โทรศัพท์ 0 2921 5023 # 110

แฟ็กซ์ 0 2921 5022

โครงการมูลนิธิสวนแก้ว

1. โครงการบวชเณรภาคฤดูร้อน
2. โครงการเข้าค่ายอบรมจริยธรรม
3. โครงการร่มโพธิ์แก้ว
4. โครงการเวทีบำเพ็ญประโยชน์
5. โครงการลอกคราบ
6. โครงการกระบอกสารออกกิลเลส
7. โครงการช่วยน้องท้องหิว
8. โครงการณรงศ์ผู้ไม่รู้หนังสือ
ให้มีโอกาสได้เรียน
9. โครงการสละมาเฟ้นไป
10. โครงการที่พักคนชรา
11. โครงการสะพานบุญ
จากผู้เหลือใจจานผู้ขาด
12. โครงการซูปเปอร์มาร์เก็ตผู้ยากไร้
13. โครงการสวนแก้วเนอร์สเซอรี่
14. โครงการเพื่อการเกษตรและสิ่งแวดล้อม
15. โครงการปอหมักสิ่งปฏิกูล
ตามแนวโครงการพระราชดำริ
16. โครงการบ้านทักษะชีวิต
17. โครงการอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช
18. โครงการคอนโดสุนัข

ทำบุญ
อย่าให้กระต๊อบและโกศแห่งตน

พระพยอม กลฺยาโณ
ร่วมทำบุญตบัสสนุนโครงการ

วัดสวนแก้ว ม.1 ต.บางสน อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

มูลนิธิสวนแก้ว นนทบุรี
ฝ่ายประสานงานเผยแผ่/กิจกรรมดี 0 2595 1444 # 108
0 2595 1946, 0 2921 5023 # 104, 107
0 2595 1945, 0 2921 5602-3
หยอดน้ำ ยังชุ่มน้ำ ให้สิ้นได้
การสะสมบุญ แม้ทีละน้อย ก็ผลทวีเช่นกัน

ท่านผู้มีจิตศรัทธาจะร่วมสะสมบุญ สามารถมาจับได้
ถวายเป็นกุศล ๑ กระบอก ณ วัดสวนแก้ว นนทบุรี

ทำบุญ กับพระพยอม กลฺยาโณ...
รับหนังสือ "มหาบุรุษกองขยะ" ภาพ 4 สีทั้งเล่ม

รายได้สมทบทุน โครงการแก้วิกฤตกรรมกรตกงาน

ด้านหน้า

ด้านหลัง

สนใจติดต่อได้ที่...มูลนิธิสวนแก้ว
โทร. 0 2921 5023 # 104, 107

หมา

ที่น่าสงสาร น่ารักน่าเอ็นดู หมาที่ถูกทอดทิ้ง เขาเรียกว่า หมาจรจัด...หรือหมาจร
ที่คนเอามาทิ้ง และคนที่ข้างเอามาปล่อยกันเยอะ ถ้าปล่อยให้มันพ่นพาวอยู่ตามบริเวณวัด
เวลาที่มีลูกมันจะ...เล็ดลอดทำเป็นทีเลียดๆให้กับมัน ให้อยู่เป็นที่
จึงเกิดโครงการ "คอนโดสุนัข" วัดสวนแก้ว นนทบุรี
ปัจจุบันมีหมา-แมวที่อยู่ในโครงการ 1,000 กว่าตัว
ท่านใดมีเมตตา ปันน้ำใจให้หมา-แมว (บริจาคอาหารหมา-แมว)

ติดต่อได้ที่มูลนิธิสวนแก้ว (หน้ามูลนิธิ)

โทร. 0 2921 5023 # 104, 107, 108

รักหมา เลี้ยงหมา อย่าทิ้งหมา

**ทำบุญเล็ก ๆ
แต่ยิ่งใหญ่ด้วยการ
ปันน้ำใจให้หมา-แมว**

“...เห็นขวดตั้งอยู่รอบโคนนี้
“แค่จับมันเอียง” เปิดฝาจุกแล้ว
จับมันเอียง แค่นี้ต้นไม้ก็ได้น้ำกินแล้ว
ได้อาหารแล้วและในไม่ช้าต้นไม้โต
ก็ให้อาหารแก่คน...”

ISSN 1906-6317

9 771906 631001